

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ພຣະບັນຍັດສອງ

ສະບັບ 2010

ພຣະບັນຍັດສອງ

ບົດທີ 1

1 ທັງສີພຣະທຳນີ້ ແມ່ນຖ້ອຍຄຳທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ບອກປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ເມື່ອຄາວພວກເຂົາຢູ່ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ຄື ໃນຮ່ອມພູຢໍແດນໃກ້ໆຊູຟະ ລະຫວ່າງເມືອງປາຣານ ໂຕເຟິນ ລາບານ ຮາເຊໂຣດ ແລະ ດີຊາຣັບ. 2 ທົນທາງຕາມສາຍພູ ໃນ ປະເທດ ເອໂດມ ຕັ້ງແຕ່ພູ ຊິນາຍ ໄປເຖິງ ກາເດັດ-ບາເນອາ ເປັນໄລຍະທາງຍ່າງສິບເອັດມື້ ພາຍຫລັງທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກເອຢິບແລ້ວ. 3 ໃນວັນທີ່ໜຶ່ງເດືອນທີ່ສິບເອັດປີທີ່ສິບ ໂມເຊ ໄດ້ ບອກຊາວອິສຣາເອນທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້. 4 ຄືຫລັງຈາກທີ່ດີຊະນະສີໂຮນ ກະສັດອະໂມຣິດຜູ້ຊົງປົກຄອງເມືອງເຮັດຊະໂບນ ແລະກະສັດໂອກຂອງຊາວບາຊານ ຜູ້ຊົງ ປົກຄອງເມືອງອັດຊະຕະໂຣດ ແລະ ເມືອງເອັດເຣອີ ແລ້ວ. 5 ໂມເຊ ໄດ້ເລີ່ມອະທິບາຍພຣະທຳ ແລະຄຳສອນນີ້ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດແດນໂມອາບ ຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ວ່າ,

6 ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ທີ່ພູຊິນາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ຊົງບອກວ່າ, “ພວກເຈົ້າ ໄດ້ພັກຢູ່ພູນີ້ເທິງນານແລ້ວ. 7 ບັດນີ້ ຈົ່ງມ້າງຄ້າຍແລ້ວອອກເດີນທາງໄປຍັງດິນແດນສາຍພູ ຂອງຊາວອະໂມຣິດ ຕາມບ່ອນຕ່າງໆ ທີ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຂົາອາໄສຢູ່ຄື ຮ່ອມພູຢໍແດນ ສາຍພູນ້ອຍບ່ອນດິນຕ່ຳ ດິນແດນຟາກໃຕ້ ແລະຢູ່ແຄມທະເລເມດີແຕຣາເນຈົນຮອດດິນແດນ ຂອງຊາວການາອານ ແລະເທິງພູເລບານອນເລີຍໄປຈົນຮອດແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອຟຣາດ. 8 ຈົ່ງເບິ່ງ ແມ່ນ້ຳນີ້ແມ່ນດິນແດນທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຍົກໃຫ້ ອັບຣາຮາມ ອີຊາກ ຢາໂຄບ ບັນພະບູ- ລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະເຂື່ອສາຍທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າໄປຍຶດຄອງເອົາ ເທິງນີ້.” 9 ໃນຄາວນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ‘ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ດຽວແບກພວກທ່ານ ທັງຫລາຍບໍ່ໂຫວ 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເພີ່ມທະວີ ຫລາຍຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່ ທຸກມື້ນີ້ພວກທ່ານມີຈຳນວນຫລາຍເໝືອນດັ່ງດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ 11 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນພັນເທົ່າ ແລະຊົງອຳນວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວນັ້ນ 12 ຂ້າພະເຈົ້າຄົນດຽວຈະແບກຮັບທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ເປັນພາລະ ແລະ ເປັນຄວາມຍາກລຳບາກ ແລະການຖືກຖຽງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ 13 ຈົ່ງເລືອກຄົນທີ່ມີປັນ- ຍາ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະມີຊື່ສຽງດີຕາມຕະກູນຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕັ້ງ ພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກທ່ານ’ 14 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ສິ່ງທີ່ທ່ານ ກ່າວມານັ້ນເປັນການດີແລ້ວ ພວກຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະປະຕິບັດຕາມ’ 15 ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ ເລືອກເອົາຫົວໜ້າຈາກທຸກຕະກູນ ຊຶ່ງເປັນຄົນມີປັນຍາ ແລະມີຊື່ສຽງດີຕັ້ງໄວ້ເປັນໃຫຍ່ເໜືອ ທ່ານທັງຫລາຍ ໃຫ້ເປັນນາຍພັນ ນາຍຮ້ອຍ ນາຍຫ້າສິບ ນາຍສິບ ແລະພະນັກງານຕ່າງໆ ຕາມຕະກູນຂອງທ່ານ 16 ໃນຄາວນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກຕຸລາການ ຜູ້ປົກຄອງຂອງທ່ານ

ທັງຫລາຍວ່າ ‘ຈົ່ງພິຈາລະນາຄະດີຂອງພີ່ນ້ອງແລະຕັດສິນຄວາມຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳລະຫວ່າງ ຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຫລືຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ອາໄສຢູ່ກັບພວກທ່ານ ¹⁷ທ່ານທັງຫລາຍ ຢ່າລຳອຽງໃນການພິພາກສາ ຈົ່ງຟັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່ໃຫ້ຄືກັນ ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຊູຍ້ານໜ້າ ມະນຸດເລີຍ ເພາະວ່າການພິພາກສານັ້ນເປັນງານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄະດີໃດທີ່ຍາກເກີນໄປ ສຳລັບທ່ານຈົ່ງນຳມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພິຈາລະນາເອງ’

¹⁸ໃນຄາວນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທ່ານທັງຫລາຍເຖິງບັນດາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດ ¹⁹ເຮົາໄດ້ອອກໄປຈາກໂຮເຣັບເດີນທາງຜ່ານດິນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃຫຍ່ອັນເປັນໜ້າຍ້ານ ຕາມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນນັ້ນ ເດີນທາງໄປຕາມພູເຂົາຂອງຄົນອະໂມຣິດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ສົ່ງເຮົາໄວ້ ແລະເຮົາມາເຖິງກາເດັດ-ບາເນອາ ²⁰ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ‘ພວກທ່ານມາເຖິງພູເຂົາຂອງຄົນອະໂມຣິດແລ້ວ ເປັນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ²¹ເບິ່ງແມ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ຊົງຕັ້ງແຜ່ນດິນນັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານແລ້ວ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຍຶດແຜ່ນດິນນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງໄວ້ ຢ່າຍ້ານ ຫລືຢ່າຕົກໃຈໄປ’ ²²ແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍທຸກຄົນໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ‘ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໃຊ້ຄົນໄປກ່ອນເຮົາ ແລະສອດແນມເບິ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນແທນເຮົາ ນຳຂ່າວເລື່ອງທາງທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງຂຶ້ນໄປ ແລະເລື່ອງຫົວເມືອງທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນມາໃຫ້ເຮົາ’ ²³ເລື່ອງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດີ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເລືອກສິບສອງຄົນມາຈາກທ່ານທັງຫລາຍ ຕະກູນລະຄົນ ²⁴ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ພາກັນຂຶ້ນໄປພູເຂົາ ມາຮອດຮ່ອມພູເຂົາເອັດຊະໂຄນ ແລະສອດແນມເບິ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ²⁵ພວກເຂົາໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ເມືອງນັ້ນຕິດມືມາໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍ ແລະນຳຂ່າວມາໃຫ້ເຮົາວ່າ ‘ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາປະທານແກ່ເຮົານັ້ນເປັນແຜ່ນດິນທີ່ດີ’

²⁶ແຕ່ວ່າພວກທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ຍອມຂຶ້ນໄປ ໂດຍຂັດຂຶ້ນພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ²⁷ແລະພວກທ່ານໄດ້ຈົມຢູ່ໃນເຕັ້ນຂອງຕົນ ແລະກ່າວວ່າ ‘ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດຊັງພວກເຮົາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພາເຮົາທັງຫລາຍອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ເອຍົບ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບພວກເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງຄົນອະໂມຣິດ ໃຫ້ຈະທຳລາຍເຮົາ’ ²⁸ເຮົາທັງຫລາຍຈະຂຶ້ນໄປຢູ່ໃສ ພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕົກໃຈໂດຍກ່າວວ່າ “ຄົນປະເທດເຫລົ່ານັ້ນໃຫຍ່ກວ່າ ແລະສູງກວ່າພວກເຮົາອີກ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນກໍໃຫຍ່ມີກຳແພງສູງພຽງພໍ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຫັນພວກຄົນອານາກຢູ່ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍ” ²⁹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ‘ຢ່າຊູຕົກໃຈ ຫລືຢ່າຊູຍ້ານພວກເຂົາ ³⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ນຳໜ້າທ່ານທັງຫລາຍ ພຣະອົງຈະຊົງຕັ້ງສູ່ເພື່ອພວກທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍໃນເອຍົບຕໍ່ໜ້າຕໍ່ທ່ານນັ້ນ ³¹ແລະໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນທີ່ນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງອຸ້ມຊູພວກທ່ານດັ່ງພໍ່ອຸ້ມລູກຊາຍຂອງຕົນ ຕະຫລອດທາງທີ່ທ່ານໄດ້ໄປນັ້ນ ຈົນທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ມາຮອດບ່ອນນີ້’ ³²ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ³³ຜູ້ໄດ້ຊົງນຳ

ໜ້າທ່ານ ເພື່ອຈະຫາບ່ອນໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຕັ້ງເຜີນຂອງຕົນ ໂດຍຊົງເປັນໄພໃນກາງຄືນ ເພື່ອໄຜດໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນທາງທີ່ຈະໄປ ແລະເປັນເມກໃນກາງເວັນ

³⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະດັບຮັບຟັງສຽງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ຈຶ່ງຊົງຄູດຮ້າຍ ແລະປະຕິຍານ ວ່າ ³⁵ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວຊ້າມີຈັກຄົນໜຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນດິນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ປະຕິຍານ (ສັນຍາ) ວ່າຈະໃຫ້ແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ³⁶ເວັນແຕ່ກາເລັບລູກຊາຍ ເຢຟຸນເນລາວຈະເຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ລາວໄດ້ຢູ່ບນັ້ນ ແກ່ລາວ ແລະແກ່ລູກຫລານ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈ ³⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງພຣະພິໂລດເຮົາດ້ວຍ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍ ບອກວ່າ ‘ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ນັ້ນດ້ວຍຄືກັນ ³⁸ແຕ່ໂຢຊວຍລູກຊາຍນູນຜູ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປ ຈົ່ງສະໜັບສະໜູນລາວ ເພາະວ່າລາວຈະພາພວກອິສຣາເອນໄປເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນກຳມະສິດ ³⁹ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ລູກນ້ອຍຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ພວກເຈົ້າວ່າຈະຕົກເປັນທາດ ແລະລູກຂອງເຈົ້າໃນມື້ນີ້ຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກຜິດ ແລະຖືກ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນແກ່ພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາຈະຖືກກຳມະສິດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ⁴⁰ແຕ່ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງກັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານ ຕາມທາງທີ່ໄປສູ່ທະເລແດງສາ’

⁴¹ໃນຄາວນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາທັງຫລາຍຈະຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ສັ່ງນັ້ນ’ ແລະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຖືອາວຸດຕຽມຕົວໄວ້ທຸກຄືນ ໂດຍຄິດວ່າການທີ່ຈະຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົານັ້ນເປັນເລື່ອງງ່າຍ ⁴²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນທັງຫລາຍນັ້ນວ່າ ຢ່າຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບເລີຍ ຍ້ານວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຈະພ່າຍແພ້ສັດຕູ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ’ ⁴³ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານດັ່ງນັ້ນ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ແລະໄດ້ຂັດຂືນພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍມີໃຈຈອງທອງ ແລະໄດ້ຂຶ້ນໄປທີ່ພູເຂົານັ້ນ ⁴⁴ແລະຄົນອະໂມຣິດທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນ ໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ແລະໄລ່ຕີພວກທ່ານເໝືອນດັ່ງຜູງເຜິ້ງໄລ່ ແລະໄດ້ຂ້າທ່ານທັງຫລາຍໃນເມືອງເສອີຈິນຮອດ ໂຮມາ ⁴⁵ແລະພວກທ່ານກັບມາຮ້ອງໃຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງສຽງຮ້ອງ ຫລືທາງງຽງພຣະກັນຟັງທ່ານທັງຫລາຍ ⁴⁶ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງພັກຢູ່ທີ່ກາເດັດຫລາຍມື້ຕາມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຢູ່ນັ້ນ”

ບົດທີ 2

ຄຳແນນຳ

1“ຄາວນັ້ນພວກເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ກັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຕາມທາງໄປສູ່ທະເລແດງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຍ່າງວົນວຽນພູເຂົາ ເສອີຫລາຍມື້ ²ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ³ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍ່າງວົນວຽນຢູ່ທີ່ພູເຂົານີ້ດົນພໍແລ້ວ ຈົ່ງໄປທາງທິດເໜືອສາ ⁴ແລະຈົ່ງບອກຄົນທັງປວງວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍໃກ້ຈະຢ່າງຜ່ານເຂດແດນເມືອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າຄືລູກຫລານຂອງ ເອຊາວທີ່ຢູ່ເມືອງ ເສອີ ແລ້ວ ແລະພວກ

ເຂົາຈະຍ້ານພວກເຈົ້າ ສະນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງລະວັງຕົວ ⁵ຢ່າຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ປະເທດຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າ ຈະບໍ່ໃຫ້ທີ່ດິນແມ່ນແຕ່ພຽງຝ່າຖິນຢຽບໄດ້ ດ້ວຍວ່າພູເຂົາເສ-ອິນັ້ນເຮົາໄດ້ໃຫ້ເອຊາວຍິດຄອງແລ້ວ ⁶ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເອົາເງິນຊື້ອາຫານຈາກພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ກິນ ແລະຈຶ່ງເອົາເງິນຊື້ນ້ຳຈາກພວກເຂົາດ້ວຍເພື່ອຈະໄດ້ດື່ມ ⁷ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ອໍານວຍພຣະພອນແກ່ບັນດາກິດຈະການທີ່ມີຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດພຣະອົງຊົງຮູ້ທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍ່າງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃຫຍ່ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າສິສິບປີມາແລ້ວ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂັດສົນສິ່ງໃດເລີຍ'

⁸ແລ້ວເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຍ່າງກາຍໄປຈາກພື້ນື່ງຂອງເຮົາຄືພວກລູກຫລານຂອງເອຊາວຜູ້ທີ່ຢູ່ເສອີໄປຈາກທາງທົ່ງພຽງ ເອລັດ ແລະຈາກເອັດຊີໂອນ-ເກເບ ແລະພວກເຮົາໄດ້ລ່ວງໄປຕາມທາງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໂມອາບ ⁹ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ 'ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ພວກ ໂມອາບ ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ດິນຕອນໜຶ່ງຕອນໃດຈາກປະເທດຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ເມືອງເອລັດນັ້ນແກ່ລູກຫລານຂອງໂລດໄດ້ບົກຄອງແລ້ວ' ¹⁰ແຕ່ກ່ອນຄົນເອມິມໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ຫລາຍ ແລະສູງຄືຄົນອານາກ ¹¹ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ນັບວ່າເປັນພວກຄົນຍັກ ຄືຄົນອານາກ ແຕ່ຄົນໂມອາບເອີ້ນພວກນີ້ວ່າ ເອມິມ ¹²ເມື່ອກ່ອນພວກໂຮຣີໄດ້ຢູ່ທີ່ເສອີດ້ວຍ ແຕ່ລູກຫລານເອຊາວໄດ້ມາຢູ່ແທນພວກເຂົາ ແລະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໜ້າ ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນບ່ອນຂອງພວກເຂົາຄືພວກອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດແກ່ເມືອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຂົາຍິດຄອງນັ້ນ ¹³ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ 'ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງລູກຂຶ້ນຂ້າມແມ່ນ້ຳເຊເຣັດ' ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຂ້າມແມ່ນ້ຳເຊເຣັດ ¹⁴ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ເຮົາມາຈາກກາເດັດ-ບາເນອາ ຈົນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳເຊເຣັດນັ້ນ ໄດ້ສາມສິບແປດປີຈົນໝົດຄົນລຸ້ນນັ້ນ ຄືຄົນທັງຫລາຍທີ່ຈະອອກເສິກໄດ້ຕາຍໝົດຈາກທ່າມກາງຄ້າຍ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຕິຍານໄວ້ກັບພວກເຂົາ ¹⁵ແລະພຣະທັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາເພື່ອຊົງທຳລາຍພວກເຂົາຈາກທ່າມກາງຄ້າຍຈົນພວກເຂົາທັງຫລາຍຈົບຫາຍໝົດ

¹⁶ຕໍ່ມາເມື່ອຄົນທີ່ອອກເສິກໄດ້ຕາຍໄປໝົດຈາກທ່າມກາງຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ¹⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ¹⁸'ມື້ນີ້ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນຂອງຄົນໂມອາບທີ່ເມືອງ ເອລັດ ¹⁹ແລະຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ໜ້າພວກລູກຫລານອຳໂມນຢ່າເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ດິນຕອນໜຶ່ງຕອນໃດຂອງລູກຫລານຄົນອຳໂມນແກ່ເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງໂລດເປັນຜູ້ຍິດຄອງແລ້ວ'

²⁰ທັງບ່ອນນັ້ນກໍຖືວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງພວກ ເຣຟາຢິມ ແຕ່ກ່ອນພວກ ເຣຟາຢິມໄດ້ຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນ ແຕ່ຄົນອຳໂມນໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພວກເຂົາວ່າຊຳຊູມ ²¹ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃຫຍ່ຫລາຍ ແລະສູງຄືຄົນອານາກ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໜ້າ ແລະພວກອຳໂມນໄດ້ເຂົ້າຍຶດບ່ອນຂອງພວກເຂົາແລະອາໄສຢູ່ແທນ ²²ໝື່ອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ແກ່ພວກລູກຫລານ ເອຊາວຜູ້ທີ່ຢູ່ເສອີ ເມື່ອພຣະອົງຊົງທຳລາຍພວກໂຮຣີໃຫ້ພົ້ນໜ້າ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍຶດບ່ອນຂອງພວກໂຮຣີ ແລ້ວອາໄສຢູ່ແທນຈົນຮອດທຸກມື້ນີ້ ²³ສ່ວນຊາວອາວາທີ່ຢູ່ໃນບ້ານຈົນ

ຮອດ ຄາຊາ ຄົນ ກັບໂຕຣີ ຊຶ່ງອອກມາຈາກກັບໂຕຣີ ກໍໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະອາໄສຢູ່ແທນ

24 ‘ພວກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເດີນທາງຂ້າມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ເບິ່ງແມ ເຮົາໄດ້ມອບສີໂຮນຊາວອະໂມຣິດຜູ້ເປັນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນ ແລະເມືອງຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຕັ້ງຕົ້ນຍຶດເມືອງນັ້ນ ແລະສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ 25 ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ໄປເຮົາຈະໃຫ້ຊົນຊາດທັງຫລາຍທົ່ວໃຕ້ພ້າຍ້ານກົວພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າກໍຈະຍ້ານຈົນຕົວສັນ ແລະມີຄວາມອຸກໃຈເພາະໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງພວກເຈົ້າ’

26 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄຂ້ຜູ້ສື່ສານຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເກເດໂມດໄປເຝົ້າສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນ ເພື່ອທູນຕອບຖ້ອຍຄຳອັນສັນຕິວ່າ 27 ‘ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຂ້າມແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍ່າງໄປຕາມທາງຫລວງ ຈະບໍ່ລົງໄປທາງຂວາມື ຫລືຊ້າຍມືໄດ້ດຳຂາດ 28 ຂໍທ່ານໄດ້ຂາຍອາຫານເອົາເງິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ກິນ ແລະຂໍຂາຍນ້ຳເອົາເງິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ດື່ມ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຜ່ານປະເທດຂອງທ່ານເທົ່ານັ້ນ 29 (ເໝືອນດັ່ງພວກລູກຫລານ ເອຊາວທີ່ຢູ່ເມືອງ ເສອີ ແລະພວກໂມອາບທີ່ຢູ່ເມືອງເອລັດ ໄດ້ເຮັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ) ຈົນຂ້າພະເຈົ້າຂ້າມແມ່ນ້ຳຍັບແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ’ 30 ແລ້ວສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນ ບໍ່ຍອມໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຂ້າມປະເທດຂອງເພິ່ນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງສີໂຮນ ແຂງກະດ້າງໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກທ່ານ ດັ່ງເປັນຢູ່ທຸກມື້ນີ້ 31 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ເບິ່ງແມ ເຮົາໄດ້ມອບສີໂຮນ ແລະເມືອງຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຈົ້າ ຈົ່ງຕັ້ງຕົ້ນເຂົ້າຍຶດຄອງເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາມາເປັນກຳມະສິດ’ 32 ແລ້ວສີໂຮນກໍຍົກທັບອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ ທັງເພິ່ນ ແລະພົນທະຫານທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນທີ່ເມືອງ ຢາຣາດ 33 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຊົງມອບເພິ່ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ຕີທຳລາຍເພິ່ນກັບລູກຊາຍ ແລະພົນທະຫານທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນ. 34 ໃນຄາວນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຍຶດເມືອງທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນ ແລະເຮົາໄດ້ທຳລາຍຈົນໝົດກຽງຄືຜູ້ຊາຍ ຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍທັງຫລາຍໃນທຸກເມືອງ ບໍ່ໃຫ້ມີເຫລືອຢູ່ເລີຍແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ 35 ແຕ່ຝູງສັດເຮົາໄດ້ຍຶດມາເປັນຂອງເຮົາ ທັງສິ່ງຂອງໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຕີມາ 36 ຕັ້ງແຕ່ອາໂຣເອທີ່ຢູ່ແຄມລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ແລະຕັ້ງແຕ່ເມືອງທີ່ຢູ່ໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳນັ້ນຈົນເຖິງເມືອງກິເລອາດ ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຮົາໄດ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ຊົງມອບທັງໝົດໄວ້ແກ່ເຮົາ 37 ແຕ່ວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ແຜ່ນດິນຄົນອາໂນນ ຄືຜູ້ແມ່ນ້ຳຍັບໂບກ ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ເທິງພູເຂົາ ແລະບ່ອນອື່ນໆ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາສັ່ງຫ້າມເຮົານັ້ນ”

ບົດທີ 3

ໂມເຊທົບທວນຕໍ່ໄປເລື່ອງການເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ

¹“ພວກເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ຫັນໄປຂຶ້ນຕາມທາງສູ່ເມືອງບາຊານ ແລ້ວ ໂອກກະສັດເມືອງບາຊານກໍອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ ຕົວ ໂອກເອງ ແລະພົນທະຫານທັງໝົດຂອງເພິ່ນມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາທີ່ເມືອງເອັດເຣອີ ²ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ເຈົ້າຢ່າຊູຍ້ານພວກເຂົາເລີຍ ເພາະວ່າເຮົາຈະມອບພວກເຂົາກັບພົນທະຫານ ທັງໝົດຂອງເຂົາແລະແຜ່ນດິນຂອງເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາຄືກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ສີໂຮນກະສັດຂອງຄົນອະໂມຣິດຊຶ່ງຢູ່ເມືອງເຮັດຊະໂບນນັ້ນ’ ³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຊົງມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ ທັງ ໂອກກະສັດເມືອງບາຊານ ແລະພົນທະຫານທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນ ແລະເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຈົນບໍ່ມີເຫລືອຢູ່ຈັກຄົນດຽວ ⁴ແລະພວກເຮົາໄດ້ຕີເອົາບ້ານເມືອງທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຈົນບໍ່ມີເຫລືອຈັກເມືອງດຽວ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຍຶດມາລວມທຶກສິບເມືອງ ດິນແດນອາໂກບທັງໝົດ ຊຶ່ງເປັນລາຊະອານາຈັກຂອງ ໂອກກະສັດເມືອງບາຊານ ⁵ບັນດາເມືອງເຫລົ່ານີ້ເປັນເມືອງທີ່ມີກຳແພງສູງອ້ອມ ມີປະຕູ ມີດ່ານປະຕູ ແລະຍັງມີເມືອງອີກຫລາຍເມືອງທີ່ບໍ່ມີກຳແພງ ⁶ພວກເຮົາໄດ້ຕີທຳລາຍຈົນໝົດ ໄດ້ທຳລາຍທຸກໆເມືອງທັງໝົດ ລວມທັງຜູ້ຊາຍຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍທັງຫລາຍ ຄືທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນນັ້ນ ⁷ແຕ່ຜູ້ສັດທັງໝົດ ແລະສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນເຮົາໄດ້ຍຶດມາເປັນຂອງພວກເຮົາເອງ ⁸ໃນຄາວນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດແຜ່ນດິນຈາກມືຂອງກະສັດທັງສອງຂອງຄົນອະໂມຣິດ ຜູ້ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຍໍແດນ ຟາກນີ້ຕັ້ງແຕ່ລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ຮອດພູເຂົາເຮີໂມນ ⁹(ພູເຂົາເຮີໂມນນັ້ນຊາວຊີໂດນເອີ້ນຊື່ວ່າສີໂຮນ ແລະຊາວອະໂມຣິດເອີ້ນຊື່ວ່າເສນີ) ¹⁰ຄືເມືອງທັງຫລາຍໃນທົ່ງພຽງສູງ ແລະກິເລອາດທັງໝົດ ແລະບາຊານທັງໝົດ ຈົນເຖິງສາເລກາ ແລະເອັດເຣອີ ຊຶ່ງເປັນຫົວເມືອງແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ໂອກ ໃນເມືອງບາຊານ ¹¹ເຫດວ່າ ໂອກກະສັດເມືອງບາຊານຍັງເຫລືອຢູ່ແຕ່ຜູ້ດຽວ ຊຶ່ງເປັນພວກຄົນຍັກ ຕຽງນອນຂອງເພິ່ນເຮັດດ້ວຍເຫລັກ ຕຽງນອນນັ້ນບໍ່ຢູ່ທີ່ເມືອງຮັບບາຂອງຄົນອຳໂມນບໍ່ແມ່ນບໍ່ ຍາວຕັ້ງເກົ້າສອກກວ້າງສີ່ສອກຂະໜາດສອກຂອງຄົນເຮົາ

¹²ໃນເທື່ອນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຍຶດຄອງແຜ່ນດິນນັ້ນຕັ້ງແຕ່ເມືອງອາໂຣເອ ຊຶ່ງຢູ່ແຄມລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ແລະເຂດແດນພູເຂົາກິເລອາດເຄິ່ງໜຶ່ງ ກັບຫົວເມືອງທັງຫລາຍເຫລົ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກຮູເບັນ ແລະຄົນຄາດ ¹³ສ່ວນກິເລອາດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ກັບເມືອງບາຊານທັງໝົດ ຊຶ່ງເປັນລາຊະອານາຈັກຂອງ ໂອກ ຄືດິນແດນອາໂກບທັງໝົດ ເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ກັບຕະກູນມານາເຊເຄິ່ງເຜົ່າ ທັງໝົດເມືອງບາຊານນັ້ນເອີ້ນວ່າດິນແດນຂອງພວກເຮຟາຢິມ ¹⁴ຢາອີມານາເຊກໍຕິໄດ້ດິນແດນອາໂກບທັງໝົດ ຈົນເຖິງເຂດແດນເມືອງຊາວເກຊູ ແລະເມືອງມາອາກາ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນຕາມຊື່ຂອງຕົນວ່າ ບາຊານຮາໂວດ-ຢາອີຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ¹⁵ເມືອງກິເລອາດນັ້ນເຮົາໃຫ້ແກ່ມາກີ ¹⁶ຕັ້ງແຕ່ກິເລອາດຫາລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ຖືເອົາກາງລຸ່ມແມ່ນ້ຳເປັນເຂດແດນມາເຖິງແມ່ນ້ຳຍໍບໂບກອັນເປັນເຂດແດນຂອງພວກລູກຫລານອຳໂມນ ເຮົາປະທານໃຫ້

ແກ່ຄົນຮູເປັນແລະຄົນຄາດ ¹⁷ພ້ອມທັງແຖບທັງພຽງດ້ວຍ ມີແມ່ນ້ຳຢືແດນເປັນເຂດແດນ ຕັ້ງ-ແຕ່ທະເລ ກິນເນເຣດ (ຄາລິເລ ທາງຕອນເໜືອ) ຈົນເຖິງທະເລແຫ່ງທັງພຽງ ຄືທະເລເຄັມ (ທະເລຕາຍທາງຕອນໃຕ້) ທີ່ປີຊະກາ ຊຶ່ງຢູ່ທິດຕາເວັນອອກ

¹⁸ໃນຄາວນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ‘ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຍຶດຄອງແຜ່ນດິນນີ້ ທະຫານທັງໝົດຂອງທ່ານ ຈົ່ງຖືອາວຸດຍົກທັບຂ້າມໄປກ່ອນພວກລູກຫລານອິສຣາເອນຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ¹⁹ແຕ່ວ່າລູກເມຍ ທັງຫລາຍຂອງທ່ານກັບຝູງສັດຂອງທ່ານ (ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍມີຝູງສັດເປັນຈຳນວນຫລາຍ) ຈົ່ງຢູ່ໃນເຂດເມືອງທີ່ເຮົາຍົກໃຫ້ນັ້ນກ່ອນ ²⁰ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຜດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານໄດ້ຢຸດພັກຄືໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານແລ້ວ ຈົນພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະຍຶດຄອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານ ແກ່ພວກເຂົາທີ່ຟາກ ແມ່ນ້ຳ ຢືແດນ ເບື້ອງນັ້ນແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຈະກັບມາຍັງປ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ’ ²¹ໃນຄາວນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໂຢຊວຍວ່າ ‘ໃນຕາຂອງທ່ານໄດ້ເຫັນບັນດາກິດຈະການຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງເຮັດແກ່ກະສັດທັງສອງນັ້ນແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດແກ່ອານາຈັກທັງປວງທີ່ເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ ²²ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຍ້ານພວກເຂົາເລີຍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ພຣະອົງນັ້ນຊົງສູ້ຮົບເພື່ອທ່ານ’

²³ໃນເທື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ²⁴ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຕົນໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຫັນອານຸພາບ ແລະພຣະຫັດອັນມີລິດເດດຂອງພຣະອົງ ເຫດວ່າມີພະເຈົ້າອົງໃດແດ່ໃນພ້າສະຫວັນ ຫລືໃນແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງສາມາດເຮັດການສຳຄັນ ແລະການອິດທິລິດດັ່ງພຣະອົງໄດ້ ²⁵ຂໍພຣະອົງຊົງໄຜດອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະອົງຂ້າມໄປເບິ່ງແຜ່ນດິນອັນດີທີ່ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຢືແດນເບື້ອງນັ້ນ ຄືເຂດແດນພູເຂົາງົດງາມ ແລະພູເລບານອນ’ ²⁶ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພຣະພິໂລດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຕົ້ນເຫດພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊົງໄຜດຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ພໍແລ້ວເຈົ້າຢ່າໄດ້ເວົ້າກັບເຮົາດ້ວຍເລື່ອງນີ້ຕໍ່ໄປອີກ ²⁷ເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງຈອມພູປີຊະກາ ແລະເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າ ເບິ່ງທິດຕາເວັນຕົກ ທິດເໜືອ ທິດໃຕ້ ແລະທິດຕາເວັນອອກ ແລະເບິ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢືແດນນີ້ໄປບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ²⁸ແຕ່ວ່າເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງ ໂຢຊວຍ ຈົ່ງຮູກຳລັງ ແລະຂູ່ໃຈຂອງລາວໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພາະວ່າລາວຈະຕ້ອງນຳໜ້າຊົນຊາດນີ້ຂ້າມໄປ ແລະຈະໃຫ້ພວກເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າຖືກຳມະສິດໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຫລົງວເຫັນນັ້ນ’ ²⁹ສະນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຢຸດຢູ່ໃນຮ່ອມພູຕໍ່ໜ້າເບັດ-ເປໂອ

ບົດທີ 4

ອິສຣາເອນຍຶດແຜ່ນດິນຂອງໂອກກະສັດເມືອງບາຊານ

¹ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ພຣະທຳທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກສອນນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງປະຕິບັດຕາມເພື່ອວ່າຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຍຶດຄອງເອົາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ-

ເຈົ້າ ຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານກຳລັງຈະປະທານໃຫ້. ²ຢ່າເພີ່ມເຕີມ ຫລືຕັດຖ້ອຍຄຳ ໃດໆ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງມັນອອກ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງທັງໝົດ ເພາະວ່າເປັນຄຳສັ່ງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງພວກທ່ານ. ³ພວກທ່ານເອງກໍເຫັນແລ້ວສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃນພູ ເປໂອນັນ ຄືຊົງທຳລາຍທຸກຄົນທີ່ຂາບໄຫວ້ພະບາອານ. ⁴ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍິດຖືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ພວກເຈົ້າກໍຍັງມີຊີວິດຢູ່ທຸກວັນນີ້. ⁵⁻⁶ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນພຣະທຳທັງໝົດນີ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອນ ດັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກສອນຂ້າພະເຈົ້າ ສະນັ້ນຢູ່ໃນດິນແດນທີ່ພວກເຈົ້າ ກຳລັງຈະບຸກເຂົ້າໄປຍຶດຄອງນັ້ນ ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ເພາະວ່າ ການເຮັດເຊັ່ນນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງສະແດງໃຫ້ຊົນຊາດອື່ນໆ ເຫັນເຖິງສະຕິບັນຍາແລະຄວາມຮອບຮູ້ ຂອງພວກທ່ານ ເມື່ອຊົນຊາດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຟັງພຣະທຳນີ້ທັງໝົດ ພວກເຂົາກໍຈະພາກັນເວົ້າວ່າ ຊົນຊາດໃຫຍ່ນີ້ມີສະຕິບັນຍາ ແລະຄວາມຮອບຮູ້ແທ້. ⁷ບໍ່ມີຊົນຊາດໃຫຍ່ອື່ນໃດມີພະຢູ່ໃກ້ ເພື່ອນກັບພວກເຮົາມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃກ້ ຄືເມື່ອໃດພວກເຮົາຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊົງຊ່ອຍເຫລືອ ພຣະອົງກໍຊົງຕອບ. ⁸ບໍ່ມີປະເທດໃຫຍ່ອື່ນໃດທີ່ມີພຣະທຳທີ່ຍຸດຕິທຳຄືດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນພວກ ທ່ານນີ້.

⁹ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ແລະລະມັດລະວັງໃຫ້ດີຕະຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ຢ່າໄດ້ຫລົງ ລືມສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນກັບຕາມາແລ້ວ ຈົ່ງບອກໃຫ້ພວກລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຮູ້. ¹⁰ເຖິງເລື່ອງເຫດການໃນມື້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພູຊິນາຍ ໃນມື້ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງບອກໃຫ້ປະຊາຊົນມາໂຮມກັນ ເພາະວ່າເຮົາຢາກເວົ້າໃຫ້ ພວກເຂົາຟັງ ເພື່ອພວກເຂົາທັງຫລາຍ ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກການເຄົາລົບຢ່າເກງເຮົາຈົນຕະຫລອດຊີວິດ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ບອກສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຢ່າເກງເຮົາ.” ¹¹ໃນມື້ນັ້ນເອງ ພວກເຈົ້າ ໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາຢືນຢູ່ໃນຕີນພູ ຊຶ່ງມີເມກເປັນຄວັນໜ້າຕິບປົກຄຸມຢູ່ ແລະມີໄຟລຸກພຸ່ງຂຶ້ນສູງ ເຖິງທ້ອງຟ້າ. ¹²ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເວົ້າແນວໃດແດ່ກັບ ພວກທ່ານອອກມາຈາກໄຟນັ້ນ ທັງໆ ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆຂອງພຣະອົງເລີຍ. ¹³ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຊົງໃຫ້ໄວ້ ແລະຊົງໃຫ້ເຊື່ອຟັງ ພຣະບັນຍັດສິບປະການ ທີ່ຊົງຈາລຶກໄວ້ໃນຫີນສອງແຜ່ນ. ¹⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ຂ້າ- ພະເຈົ້າ ສອນພຣະທຳທັງໝົດນີ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳໄປປະພຶດປະຕິບັດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ທີ່ກຳລັງຈະເຂົ້າຍຶດຄອງນັ້ນ.

ໂມເຊຕັກເຕືອນຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ເຊື່ອຟັງ

¹⁵ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ພວກທ່ານອອກມາຈາກໄຟຢູ່ເທິງພູຊິນາຍນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆ ມັນຈຶ່ງເປັນການຕີສຳລັບພວກທ່ານ. ¹⁶ສະນັ້ນ ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໄດ້ ເຮັດບາບດ້ວຍການສ້າງຮູບເຄົາລົບໃດໆ ຂຶ້ນມາເລີຍ. ¹⁷⁻¹⁹ບໍ່ວ່າຮູບຜູ້ຊາຍ ຫລືຜູ້ຍິງ ບໍ່ວ່າຮູບ ສັດເດຍລະສານ ຮູບນົກ ຮູບສັດເລືອຄານ ຫລືຮູບປາກໍຄື ຢ່າຫລົງຂາບໄຫວ້ຫລືບົວລະບັດສິ່ງ ທີ່ເຫັນໃນທ້ອງຟ້າ ຄືຕາເວັນ ເດືອນແລະດວງດາວທັງຫລາຍ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຊົງປະທານໃຫ້ຊົນຊາດອື່ນທັງໝົດຂາບໄຫວ້. ²⁰ແຕ່ທ່ານບໍ່ຕ້ອງຂາບໄຫວ້ ເພາະວ່າ

ພວກທ່ານເປັນປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງຊົງນໍາອອກມາຈາກເຕົາໄຟໃນປະເທດເອຢິບ ເພື່ອໃຫ້ເປັນ ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຢ່າງທີ່ພວກທ່ານກໍາລັງເປັນຢູ່ທຸກມື້ນີ້. ²¹ຍ້ອນພວກທ່ານນັ້ນແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງຊົງພຣະພິໂລດຂ້າພະເຈົ້າ ຄືພຣະອົງຊົງປະກາດຢ່າງໜັກ ແໜ້ນວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າມແມ່ນໍ້າຢໍແດນ ໄປຍັງແຜ່ນດິນອັນອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະ ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານນັ້ນ. ²²ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າມແມ່- ນໍ້າຢໍແດນໄປ ແຕ່ພວກທ່ານນັ້ນຈະໄດ້ຂ້າມໄປຍຶດເອົາແຜ່ນດິນ ອັນອຸດົມສົມບູນນັ້ນເປັນກໍາ- ມະສິດ. ²³ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໄດ້ລືມຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ຊົງໃຫ້ ໄວ້ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງ ຊົງສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຮັດຮູບເຄົາລົບໃດໆ ຂາບໄຫວ້. ²⁴ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຫວງແຫນພວກທ່ານ ແລະ ຊົງເປັນເໝືອນໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ເຜົາຜານ.

²⁵ເມື່ອພວກທ່ານມີລູກຫລານ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເທິງນານແລ້ວ ຢ່າໄດ້ເຮັດ ບາບດ້ວຍການສ້າງຮູບເຄົາລົບໃດໆ ຂຶ້ນມາເລີຍ ເພາະໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນັ້ນ ຊົງຖືວ່າການກະທຳຢ່າງນີ້ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ ແລະເປັນການກະທຳທີ່ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂລດ. ²⁶ຖ້າພວກທ່ານເຮັດຢ່າງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊີນເອົາຟ້າດິນມາເປັນພະຍານກ່າວໂທດທ່ານໃນມື້ນີ້ ວ່າພວກທ່ານຈະຈົບຫາຍຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໃນບໍ່ຊ້າ ຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ເທິງນານໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານກໍາລັງ ຈະຂ້າມແມ່ນໍ້າຢໍແດນ ໄປຍຶດຄອງນັ້ນ ແຕ່ຈະຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ. ²⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ໃນປະເທດຕ່າງໆ ແລ້ວຈະໃຫ້ເຫລືອຢູ່ທີ່ນັ້ນພຽງແຕ່ ຈໍານວນໜ້ອຍດຽວ. ²⁸ພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພະໄມ້ ແລະພະຫີນທີ່ມະນຸດເຮັດຂຶ້ນ ພະເຫລົ່ານີ້ ເບິ່ງ ພັງ ກິນ ແລະດົມກິນບໍ່ໄດ້. ²⁹ຖ້າວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກທ່ານສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ພວກທ່ານກໍຈະພົບພຣະອົງ. ³⁰ແຕ່ເມື່ອໃດຫາກພວກທ່ານມີ ຄວາມລໍາບາກໃຈໃນພາຍໜ້າ ຍ້ອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດໄດ້ມາຖືກທ່ານ ພວກທ່ານກໍຈະກັບຄືນ ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ³¹ເພາະວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ເຕັມໄປ ດ້ວຍພຣະເມດຕາ ຈະບໍ່ຊົງປະຖິ້ມ ຫລືທຳລາຍພວກທ່ານ ແລະຈະບໍ່ຊົງຫລົງລືມຄໍາໝັ້ນສັນຍາ ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານ.

³²ໃຫ້ຖາມທົ່ວໂລກນີ້ເບິ່ງດູວ່າ ໃນອະດີດຕະການກ່ອນພວກທ່ານເກີດ ຕັ້ງແຕ່ຄາວພຣະເຈົ້າ ຊົງສ້າງມະນຸດໃນໂລກ ເຄີຍມີເລື່ອງໃຫຍ່ໂຕເໝືອນຢ່າງນີ້ເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວຫລືບໍ່? ມີໃຜເຄີຍໄດ້ ຍິນເລື່ອງຢ່າງນີ້ຫລືບໍ່? ³³ມີຊົນຊາດໃດແດ່ ເມື່ອໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າເວົ້າອອກມາຈາກໄຟແລ້ວກໍຍັງ ບໍ່ຕາຍເໝືອນຢ່າງພວກທ່ານ? ³⁴ມີພະເຈົ້າອົງໃດອີກ ທີ່ກ້າໄປເອົາຄົນອອກມາຈາກຊາດໜຶ່ງມາ ຕັ້ງເປັນຊາດຂອງພະອົງເອງ ເໝືອນຢ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ເຮັດເພື່ອທ່ານໃນ ປະເທດເອຢິບນັ້ນ? ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ອໍານາດ ແລະອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ ເກີດມີໂລກແລະສົງຄາມ ເຮັດການອັດສະຈັນ ແລະໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ພ້ອມທັງເຮັດສິ່ງອັນ ໜ້າຍ້ານໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ. ³⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສຳແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພວກທ່ານ ເຫັນ ກໍເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໆດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີອົງອື່ນອີກ. ³⁶ທີ່

ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນໄດ້ ກໍເພື່ອສົ່ງສອນທ່ານ ແລະຍັງ ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນໄຟອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ ພ້ອມທັງຊົງກ່າວອອກມາ ຈາກໄຟນັ້ນ. ³⁷ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຮັກບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານ ຊົງເລືອກເອົາເຊື້ອສາຍ ຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ແລະຊົງນຳພາພວກທ່ານອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ດ້ວຍລິດທານຸ- ພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງເອງ. ³⁸ ໃນເວລາທີ່ພວກທ່ານຍ່າງກ່າວໄປຂ້າງໜ້ານັ້ນ ພຣະອົງ ໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດໃຫຍ່ ແລະມີກຳລັງເໜືອກວ່າພວກທ່ານອອກໜີໄປ ເພື່ອນຳທ່ານເຂົ້າມາ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ຊຶ່ງຍັງເປັນຂອງພວກທ່ານຢູ່ຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້. ³⁹ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ໃຫ້ຈົ່ງໄວ້ ແລະ ຢ່າລືມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນພຣະເຈົ້າເທິງສະຫວັນຊັ້ນພ້າ ແລະເທິງແຜ່ນດິນ ບໍ່ມີພະອື່ນອີກ ນອກຈາກພຣະອົງ. ⁴⁰ ຈົ່ງເຮັດຕາມພຣະທຳ ແລະກົດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະ- ເຈົ້າໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວໃນມື້ນີ້ ເພື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນໄປໂດຍດີສຳລັບພວກທ່ານ ແລະລູກຫລານຂອງທ່ານ ຊົງປະທານໃຫ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.”

⁴¹ ແລ້ວ ໂມເຊ ໄດ້ຕັ້ງຫົວເມືອງສາມຫົວເມືອງໄວ້ຢູ່ຕ່າງຫາກທີ່ ແມ່ນ້ຳຍໍແດນຟາກນີ ທາງ ທິດຕາເວັນອອກ ⁴² ເພື່ອຜູ້ໃດທີ່ຂ້າຄົນຈະໄດ້ຫລົບໜີໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ຂ້າເພື່ອນບ້ານໂດຍບໍ່ ໄດ້ເຈດຕະນາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວມາກ່ອນ ແລະເມື່ອໜີໄປຢູ່ໃນເມືອງນີ້ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງກໍ ຈະລອດຊີວິດ ⁴³ ຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ຄືເມືອງ ເບເຊ ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ທົ່ງພຽງສູງສຳລັບ ຄົນຮູບເບັນ ແລະເມືອງຮາໂມດທີ່ກິເລອາດສຳລັບຄົນ ຄາດ ແລະເມືອງໂກລານ ໃນ ບາຊານ ສຳລັບ ມານາເຊ

⁴⁴ ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນພຣະບັນຍັດທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ⁴⁵ ພຣະບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້ເປັນພຣະໂອວາດ ເປັນກົດເກນແລະກົດໝາຍຊຶ່ງ ໂມເຊກ່າວແກ່ພວກລູກຫລານ ອິສຣາ- ເອນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກ ເອຢິບ ແລ້ວ ⁴⁶ ເມື່ອຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຍໍແດນຟາກນີທີ່ຮ່ອມພູກົງກັນ- ຂ້າມກັບເບັດ-ເປໂອ ໃນແຜ່ນດິນຂອງສີໂຮນ ກະສັດຄົນອະໂມຣິດຜູ້ທີ່ຢູ່ເຮັດຊະໂບນຊຶ່ງ ໂມເຊ ແລະພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໄດ້ຕີພ່າຍແພ້ໄປເມື່ອອອກມາຈາກ ເອຢິບ ແລ້ວ ⁴⁷ ຄົນອິສຣາ- ເອນ ໄດ້ເຂົ້າຍຶດແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນ ແລະແຜ່ນດິນຂອງ ໂອກກະສັດເມືອງ ບາຊານ ເປັນກະສັດ ສອງອົງຂອງຄົນອະໂມຣິດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຟາກແມ່ນ້ຳຍໍແດນຟາກນີ ⁴⁸ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງ ອາໂຣເອທີ່ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳອາໂນນ ໄປຈົນເຖິງພູເຂົາສີໂຮນ ຄືເຮີໂມນ ⁴⁹ ລວມກັບທົ່ງພຽງທັງ ໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຍໍແດນຟາກນີ ຈົນເຖິງທະເລແຫ່ງທົ່ງພຽງທີ່ນ້ຳພູພູປີ- ຊະກາ

ບົດທີ 5 ຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບ

¹ ໂມເຊ ໄດ້ເອີ້ນບັນດາພວກ ອິສຣາເອນ ທັງໝົດເຂົ້າມາແລ້ວກ່າວແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ໂອ ພວກອິສຣາເອນທັງຫລາຍ ຈົ່ງຟັງກົດເກນ ແລະກົດໝາຍ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໃຫ້ທ່ານ ທັງຫລາຍຟັງໃນມື້ນີ້ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ຮັກສາໄວ້ ແລະປະຕິບັດຕາມ ² ພຣະຜູ້-

ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊົງເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຮົາທັງຫລາຍທີ່ໂຮເຣັບ ³ບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດພັນທະສັນຍານີ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແຕ່ຊົງເຮັດກັບເຮົາ ຄືເຮົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ບ່ອນນີ້ໃນມື້ນີ້ ⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກກັບພວກທ່ານທັງຫລາຍເທິງພູເຂົານັ້ນ ຈາກທ່ານກາງໄຟໜ້າຕໍ່ໜ້າ ⁵(ໃນຄາວນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຍິນຢູ່ລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບທ່ານທັງຫລາຍເພື່ອຈະປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍຍ້ານໄຟ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ) ພຣະອົງບອກວ່າ

⁶ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນ ເອຍິບ ອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າເປັນທາດ

ພັນທະສັນຍາທີ່ໂຮເຣັບ

⁷ຢ່າມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກເໜືອຈາກເຮົາ ⁸ຢ່າເຮັດຮູບເຄົາລົບສຳລັບຕົນເປັນຮູບສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພ້າເບື້ອງເທິງ ຫລືມີຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ ຫລືມີຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນ ⁹ຢ່າຂາບໄຫວ້ ຫລືບົວລະບັດຮູບເຫລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍວ່າເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຫວງແຫນໃຫ້ໂທດ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພໍ່ຕົກທອດໄປເຖິງລູກຫລານຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາຈົນເຖິງສາມຊົ່ວສີ່ຊົ່ວອາຍຸຄົນ ¹⁰ແຕ່ສະແດງຄວາມຮັກພັນຄົງຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງເຮົາ ຈົນເຖິງພັນຊົ່ວອາຍຸຄົນ ¹¹ຢ່າອອກພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ສົມຄວນ ດ້ວຍວ່າຜູ້ທີ່ອອກພຣະນາມພຣະອົງຢ່າງບໍ່ສົມຄວນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຖືວ່າບໍ່ມີໂທດກໍບໍ່ໄດ້ ¹²ຈົ່ງຖືວັນສະບາໂຕ ຖືເປັນວັນບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງສັງໄວ້ແກ່ເຈົ້າ ¹³ຈົ່ງເຮັດການງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າຫົກມື້ ¹⁴ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດນັ້ນ ເປັນວັນສະບາໂຕຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໃນມື້ນັ້ນຢ່າເຮັດການງານໃດໆ ບໍ່ວ່າເຈົ້າເອງ ຫລືລູກຊາຍ ລູກສາວຂອງເຈົ້າ ຫລືຂ້ອຍໄຊ້ຂອງເຈົ້າ ຫລືງົວຂອງເຈົ້າ ຫລືລາຂອງເຈົ້າ ຫລືສັດໄຊ້ງານຂອງເຈົ້າ ຫລືແຂກທີ່ອາໄສຢູ່ໃນປະຕູເມືອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຂ້ອຍໄຊ້ຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຢຸດພັກຄືເຈົ້າ ¹⁵ຈົ່ງລະນຶກວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຍິບ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ພາເຈົ້າອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນດ້ວຍພຣະຫັດອັນຊົງລິດ ແລະດ້ວຍພຣະກອນທີ່ຢຽດອອກ ເຫດສັນນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າຖືຮັກສາວັນສະບາໂຕ ¹⁶ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ບິດາມານດາຂອງເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງບັນຊາເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອເຈົ້າຈະມີຊີວິດຍືນຍາວ ແລະເຈົ້າຈະໄປດີມາດີໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ¹⁷ຢ່າຂ້າຄົນ ¹⁸ຢ່າລ່ວງປະເວນີຜົວເມຍເຂົາ ¹⁹ຢ່າລັກຊັບ ²⁰ຢ່າເປັນພະຍານເທັດໃສ່ຮ້າຍເພື່ອນບ້ານ ²¹ຢ່າຢາກໄດ້ພັນລະຍາຂອງເພື່ອນບ້ານ ແລະຢ່າຢາກໄດ້ເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານ ຄືໂຮ່ນາຂອງລາວ ຫລືຂ້ອຍໄຊ້ຂອງລາວ ຫລືງົວ ລາຂອງເຂົາ ຫລືສິ່ງໃດໆຊຶ່ງເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານ'

²²ພຣະບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ຊຸມນຸມຊົນທັງປວງຂອງທ່ານທີ່ພູເຂົາມາຈາກທ່ານກາງໄຟ ແລະຈາກເມກມິດຄືມໜາຕຶບ ດ້ວຍພຣະສຸລະສຽງອັນດັງ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງເພີ່ມເຕີມສິ່ງໃດອີກ ແລະພຣະອົງຊົງຈາລຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນສິລາສອງແຜ່ນ ແລະປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ

²³ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງອອກມາຈາກຄວາມມືດນັ້ນ (ຂະນະທີ່ພູເຂົານັ້ນມີໄຟລຸກຢູ່) ທ່ານທັງຫລາຍຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຄືທົວໜ້າຕະກູນຂອງທ່ານທັງໝົດ ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງທ່ານ ²⁴ແລະທ່ານທັງຫລາຍກ່າວວ່າ ‘ເບິ່ງແມ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ຊົງສະແດງສະຫງ່າລາສີ ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະເຮົາໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຈາກທ່າມກາງໄຟ ໃນມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າກ່າວກັບມະນຸດ ແລະມະນຸດຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ²⁵ເຫດສັນນີ້ ເຮົາທັງຫລາຍຈະຕ້ອງຕາຍເສຍເຮັດຫຍັງ ເພາະວ່າໄຟຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈະເຜົາຜານເຮົາ ຖ້າເຮົາໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາອີກເຮົາກໍຈະຕ້ອງຕາຍ ²⁶ເພາະວ່າໃນບັນດາມະນຸດ ມີໃຜແດ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ກ່າວອອກມາຈາກທ່າມກາງໄຟແບບທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ²⁷ທ່ານຈົ່ງເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາກ່າວ ແລະນຳເອົາພຣະວັດຈະນະທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາກ່າວ ແກ່ທ່ານ ຫລາຍ ເທື່ອນັ້ນ ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ແລະເຮົາທັງຫລາຍຈະຟັງ ແລະປະຕິບັດຕາມ’ ²⁸ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະດັບຮັບຟັງສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງຊົນຊາດຊຶ່ງພວກເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າແລ້ວສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນກໍດີຢູ່’ ²⁹ໂອ ຍາກໃຫ້ພວກເຂົາມີຈິດໃຈແບບນີ້ຢູ່ສະເໝີໄປເດ ທ່ານ ຄືທີ່ຈະຢາເກງເຮົາ ແລະຮັກສາບັນຍັດທັງໝົດຂອງເຮົາ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຈະສຸກສະບາຍ ແລະຈະເລີນຢູ່ຕະຫລອດຊົ່ວລູກຫລານຂອງພວກເຂົາເປັນນິດ ³⁰ຈົ່ງກັບໄປບອກແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປເຕັ້ນຂອງເຈົ້າທຸກຄົນເຖິດ” ³¹ແຕ່ຕົວເຈົ້າຈົ່ງຢືນຢູ່ບ່ອນນີ້ໃກ້ເຮົາ ແລະເຮົາຈະບອກຂໍ້ບັນຍັດ ແລະກົດເກນ ແລະກົດໝາຍທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຕ້ອງສອນພວກເຂົາທັງຫລາຍເພື່ອພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໃຫ້ພວກເຂົາຍຶດຄອງນັ້ນ’ ³²ເຫດສັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້ນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຫັນໄປທາງຂວາ ຫລືທາງຊ້າຍ ³³ທ່ານຈົ່ງດຳເນີນຕາມວິທີທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງສັ່ງທ່ານໄວ້ ເພື່ອທ່ານຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະເພື່ອທ່ານຈະໄປດີມາດີ ແລະມີຊີວິດຍືນຍາວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານຈະຍຶດຄອງນັ້ນ”

ບົດທີ 6

ການກ່າວຊຳເຖິງພຣະບັນຍັດສິບປະການ

¹ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນກົດບັນຍັດ ພຣະທຳ ແລະຮິດຄອງປະເພນີທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສອນພວກທ່ານ ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ກຳລັງຈະເຂົ້າຍຶດຄອງນັ້ນ ຈົ່ງໄດ້ເຮັດຕາມພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້. ²ທ່ານກັບພວກລູກຫລານຂອງທ່ານຈະຕ້ອງຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນຕະຫລອດຊີວິດ ແລະປະພຶດຕາມພຣະທຳທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວນັ້ນ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະມີອາຍຸໝັ້ນຍືນ. ³ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງ

ສະດັບຮັບຟັງພຣະທໍາ ແລະປະພຶດຕາມເທີ້ນ ເພື່ອກິດຈະການທຸກຢ່າງຂອງພວກທ່ານຈະລຸລ່ວງໄປດ້ວຍດີ ແລ້ວພວກທ່ານກໍຈະກາຍເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ເໝືອນຢ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້.

⁴ອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງຟັງເທີ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ.

⁵ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສຸດຈິດ ສຸດໃຈ ແລະສຸດກໍາລັງຂອງທ່ານ.

⁶⁻⁷ຢ່າລົມສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກທ່ານໃນມື້ນີ້ ໃຫ້ບອກສອນລູກຫລານດ້ວຍ ເມື່ອພວກທ່ານຢູ່ໃນເຮືອນຫລືອອກໜີໄປກໍດີ ເມື່ອເຮັດວຽກ ຫລືຢຸດພັກກໍດີ ໃຫ້ທ່ານຈໍາຄໍາສັ່ງນີ້. ⁸⁻⁹ໃຫ້ຕິດມັນໄວ້ຢູ່ແຂນ ແລະເທິງໜ້າຜາກ ພ້ອມທັງໃຫ້ຂຽນໄວ້ຕາມປະຕູເຮືອນຂອງທ່ານດ້ວຍ ເພື່ອເປັນສິ່ງເຕືອນໃຈ.

ບັນຍັດຂໍສໍາຄັນ

¹⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານ ຄືອັບຣາ-ຮາມ ອີຊາກແລະຢາໂຄບວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງມອບແຜ່ນດິນຊຶ່ງມີຫົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງ-ເຮືອງຊຶ່ງທ່ານເອງບໍ່ໄດ້ສ້າງ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ. ¹¹ໃນເຮືອນທັງຫລາຍກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍຂອງດີທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫາໄວ້ ມີນໍ້າສ້າງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຊຸດໄວ້ ພ້ອມທັງມີສວນອະງຸ່ນ ແລະສວນໝາກ-ກອກເທດທີ່ປູກຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນໍາພວກທ່ານເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແລ້ວ ກໍຈະມີອາຫານການກິນທຸກຢ່າງຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ¹²ແຕ່ພວກທ່ານຕ້ອງລະວັງໃຫ້ດີ ຈົ່ງຢ່າລົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງນໍາພວກທ່ານອອກຈາກເອຢິບບ່ອນຕົກເປັນທາດ. ¹³ໃຫ້ຍ້າເກງ ແລະຂາບໄຫວ້ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານອົງດຽວ ກັບທັງໃຫ້ສາບານໂດຍອອກພຣະ-ນາມຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ¹⁴ຢ່າຂາບໄຫວ້ພະຂອງຊົນຊາດອື່ນໃດທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມທ່ານ. ¹⁵ຖ້າພວກທ່ານຫາກດີດ້ານຂາບໄຫວ້ພະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພຣະພິໂລດທ່ານຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະຈະທໍາລາຍພວກທ່ານຈົນໝົດສິ້ນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງຫວງແທນພວກທ່ານ.

¹⁶ຢ່າທົດລອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານເຄີຍໄດ້ທົດລອງກັບພຣະອົງມາແລ້ວຢູ່ທີ່ມາ-ສານັ້ນ. ¹⁷ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ເຮັດຕາມກົດບັດບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດຄອງປະເພນີທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສອນທ່ານ. ¹⁸ໃຫ້ເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ ແລະຖືກຕ້ອງ ເພື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະໄດ້ເປັນໄປໂດຍດີ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າ ຈະປະທານໃຫ້ແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ. ¹⁹ທັງຈະຂັບໄລ່ສັດຕູຂອງພວກທ່ານໜີຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້.

²⁰ໃນພາຍໜ້າ ເມື່ອລູກຫລານຂອງທ່ານຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ເຮັດກົດບັນຍັດ ແລະເຮັດຄອງປະເພນີເຫລົ່ານີ້. ²¹ຈົ່ງບອກພວກເຂົາວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາເປັນທາດຂອງກະສັດເອຢິບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ອຍເຫລືອເອົາພວກເຮົາ ໃຫ້ລອດພົ້ນດ້ວຍອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ²²ທັງໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງເຮັດການອັດສະຈັນ ແລະສິ່ງອັນເປັນຕາຍ້ານຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາພວກເຮົາທັງຫລາຍຕໍ່ຊາວເອຢິບ ຕໍ່ກະສັດຟາຣາໂອແລະຂ້າລາຊະການທັງໝົດ. ²³ພຣະ-

ອົງຊົງນຳພາພວກເຮົາອອກມາຈາກເອຢິບ ແລະຊົງມອບແຜ່ນດິນໃຫ້ເຮົາຢູ່ອາໄສ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົານັ້ນ. ²⁴⁻²⁵ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ເຊື້ອຟັງພຣະທຳທັງໝົດນີ້ ແລະໃຫ້ເຄົາລົບຢ່າເກງພຣະອົງ ຖ້າພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງນັ້ນ ກໍຈະເປັນການຖືກຕ້ອງດີ ພຣະອົງກໍຈະຊົງຮັກແພງ ແລະເບິ່ງແຍງພວກເຮົາຕໍ່ໄປ ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ປະເທດຂອງເຮົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕະຫລອດໄປ.

ບົດທີ 7

ຄຳຕັກເຕືອນໃຫ້ເຊື້ອຟັງ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳພວກທ່ານໄປຍັງແຜ່ນດິນ ທີ່ພວກທ່ານກຳລັງຈະເຂົ້າຍຶດຄອງ ແລະຈະຊົງຂັບໄລ່ຫລາຍຊົນຊາດອອກໜີໄປ ເມື່ອພວກທ່ານໄປຮອດ ພຣະອົງຈະຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດໃຫຍ່ ແລະມີອຳນາດກວ່າພວກທ່ານເຈັດຊາດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ອອກໜີໄປ ຄື ຊາວຮິດຕີ ກິກາຊີ ອະໂມຣິດ ເປຣິຊີ ຮີວີ ແລະ ເຢບູດ. ²ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ເສຍໄຊ ແລະຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງທ່ານແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະຕ້ອງຖືກພວກທ່ານລົງໂທດເຖິງຕາຍ ຢ່າໄດ້ເມດຕາ ແລະເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາ. ³ພວກທ່ານຕະຫລອດທັງລູກຫລານຂອງທ່ານ ຢ່າໄດ້ແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ. ⁴ເພາະວ່າເຂົາຈະພາພວກລູກຫລານຂອງທ່ານໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຂາບໄຫວ້ພະອິນ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພຣະພິໂລດ ແລະທຳລາຍພວກທ່ານທັນທີ. ⁵ໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດກັບປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ດັ່ງນີ້ ຄືໃຫ້ພວກທ່ານທຳລາຍແຜ່ນບູຊາ ທັບເລົາຫິນສັກສິດ ແລະເຜົາແຜ່ນບູຊາຮູບເຄົາລົບຂອງພວກເຂົາຖິ້ມ. ⁶ທີ່ຕ້ອງເຮັດດັ່ງນັ້ນ ກໍເພາະວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກເອົາພວກທ່ານມາຈາກຊົນຊາດທັງປວງໃນທົ່ວໂລກ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຊົນຊາດພິເສດຂອງພຣະອົງເອງ.

⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກ ແລະເລືອກພວກທ່ານ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຊົງເຫັນວ່າພວກທ່ານມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍກວ່າຊົນຊາດອື່ນ. ⁸ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ພວກທ່ານເປັນຊົນຊາດນ້ອຍທີ່ສຸດໃນໂລກ ພຣະອົງຊົງຮັກພວກທ່ານດ້ວຍໃຈຈິງ ແລະຊົງຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານທັງຫລາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຊ່ອຍພວກທ່ານໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກການເປັນທາດຂອງກະສັດເອຢິບ ດ້ວຍລິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ⁹ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສັດຊີ ຊົງເຮັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາ ແລະຊົງມີຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງຫລາຍຊົ່ວອາຍຸພົ້ນຄົນຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ ແລະຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື້ອຟັງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ. ¹⁰ແຕ່ຈະຊົງລົງໂທດຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງໂດຍໄວ. ¹¹ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະຈົ່ງເຊື້ອຟັງແລະເຮັດຕາມກົດບັນຍັດ ແລະເຮັດຄອງປະເພນີທັງໝົດ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກສອນພວກທ່ານແລ້ວໃນມື້ນີ້.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹²ຖ້າພວກທ່ານເຊື້ອຟັງ ແລະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະຊົງເຮັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາ ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານສືບຕໍ່ໄປ ແລະຈະຊົງສະແດງຄວາມ

ຮັກໝັ້ນຄົງຕໍ່ພວກທ່ານ ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ. ¹³ໃນນໍ້າມີປາ ໃນທົ່ງນາມີເຂົ້າ ມີນໍ້າອະງຸ່ນ ມີນໍ້າມັນໝາກກອກເທດ ມີງົວຄວາຍ ແລະ ຝູງແບ້ຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ຈະຊົງປະທານພອນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພວກທ່ານໃນແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ທ່ານ. ¹⁴ຈະບໍ່ມີຊົນຊາດໃດໄດ້ຮັບພອນອັນປະເສີດເໝືອນກັບພວກທ່ານ ຈະບໍ່ມີຄົນ ແລະສັດລ້ຽງໂຕໃດໃນທ່າມກາງພວກທ່ານເປັນໝັ້ນ. ¹⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຄຸ້ມຄອງໃຫ້ພວກທ່ານພົ້ນຈາກຄວາມເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍທັງປວງ ຈະບໍ່ຊົງນໍາໂລກຮ້າຍແຮງໃດໆ ດັ່ງທ່ານໄດ້ເຫັນໃນເອຍົບນັ້ນມາຖືກພວກທ່ານ ແຕ່ຈະຊົງນໍາມາຖືກສັດຕູທັງປວງຂອງພວກທ່ານ.

¹⁶ຊົນຊາດທັງປວງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ຈົ່ງທໍາລາຍເສຍ ຢ່າໄດ້ເຮັດຕາມພວກເຂົາ ແລະຢ່າຂາບໄຫວ້ພະທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າການເຮັດຢ່າງນັ້ນເປັນການທໍາລາຍພວກທ່ານເອງ. ¹⁷ຢ່າຄິດໃນໃຈວ່າ ຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ມີຈໍານວນຫລາຍກວ່າທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄດ້. ¹⁸ຢ່າສູ່ຢ້ານພວກເຂົາ ໃຫ້ລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕໍ່ກະສັດເອຍົບ ແລະຕໍ່ພົນລະເມືອງຂອງພຣະອົງ. ¹⁹ຄືໄດ້ຊົງນໍາໂຮກລະບາດອັນຮ້າຍແຮງມາຖືກຊາວເອຍົບ ຊົງເຮັດການອັດສະຈັນ ແລະໝາຍສໍາຄັນຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ຕາພວກທ່ານ ພ້ອມທັງຊົງໃຊ້ອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊ່ອຍເອົາພວກທ່ານອອກມາ ພຣະອົງຈະຊົງທໍາລາຍຊົນຊາດທັງປວງທີ່ທ່ານຍ້ານໃນເວລານີ້ເໝືອນຊົງທໍາລາຍຊາວເອຍົບນັ້ນ. ²⁰ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພຣະອົງຍັງຈະຊົງໃຫ້ຝູງຕໍ່ຝູງແຕນຕອດຜູ້ທີ່ໜີໄປລີ້ຢູ່ດ້ວຍ. ²¹ຢ່າສູ່ຢ້ານຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງສະຖິດຢູ່ນໍາພວກທ່ານ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໜ້າຍ້ານ ແລະຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ອອກໜີຈາກທ່ານເທື່ອລະໜ້ອຍ. ²²ແຕ່ທ່ານຢ່າກໍາຈັດພວກເຂົາໃຫ້ໝົດໄປໃນທັນທີ ເພາະຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ບັນດາສັດປ່າຈະມີຫລາຍຂຶ້ນ ແລ້ວມັນຈະມາຮົບກວນພວກທ່ານ. ²³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ພວກສັດຕູຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງທ່ານ ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍຈົນຈິບຫາຍໄປ. ²⁴ຈະຊົງໃຫ້ພວກກະສັດຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງທ່ານ ທ່ານຈະຂ້າພວກເຂົາຕາຍ ແລະຊີຂອງພວກເຂົາກໍຈະໝົດສິ້ນໄປ ພວກທ່ານຈະທໍາລາຍທຸກໆ ຄົນໂດຍບໍ່ມີໃຜຈະຂັດຂວາງໄດ້. ²⁵ຈົ່ງເຜົາຮູບເຄົາລົບຂອງພວກເຂົາຖິ້ມ ຢ່າຄິດຢາກໄດ້ເງິນຫລືຄໍາທີ່ໂອບຮູບນັ້ນ ແລະຢ່າໄດ້ນໍາມັນໄປເປັນຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານເຮັດຢ່າງນັ້ນຈະເປັນອັນຕະລາຍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດຊັງຮູບເຄົາລົບ. ²⁶ຢ່ານໍາຮູບເຄົາລົບໃດໆ ເຂົ້າໄປໃນບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ ເພາະຍ້ານວ່າຄໍາສາບແຊ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນຈະຕົກຖືກທ່ານ ໃຫ້ກຽດຊັງຮູບເຄົາລົບເຫລົ່ານີ້ຢ່າງທີ່ສຸດ ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສາບແຊ່ງ.

ບົດທີ 8

ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ

¹ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກສອນທ່ານໃນມື້ນີ້ ຈົ່ງເຮັດຕາມດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະມີຊີວິດຢູ່ ມີລູກຫລານຫລາຍ ແລະໄດ້ເຂົ້າຍຶດຄອງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນ-

ຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ. ²ຈົ່ງລະນຶກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງນຳພາພວກທ່ານເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຕະຫລອດສີ່ສິບປີນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ ພຣະອົງຊົງທົດລອງທ່ານດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ ເພື່ອຈະຊົງຮູ້ວ່າຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານເປັນຢ່າງໃດ ແລະທ່ານຈະເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງຫລືບໍ່. ³ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານອິດຢາກແຕ່ຊົງປະທານ ມານາ ໃຫ້ພວກທ່ານກິນຊຶ່ງເປັນອາຫານທີ່ທ່ານ ແລະບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍກິນມາກ່ອນ ພຣະອົງຊົງເຮັດດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອສອນທ່ານວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ອາຫານເທົ່ານັ້ນທີ່ໃຫ້ມະນຸດມີຊີວິດຢູ່ ແລະມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງລົງຊີວິດດ້ວຍພຣະຄຳທຸກຂໍ້ທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁴ໃນເວລາສີ່ສິບປີນັ້ນ ເສື້ອຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຂາດ ແລະຕີນບໍ່ໄດ້ໄຄ່ບວມ. ⁵ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງຕີສອນແລະຊົງລົງໂທດທ່ານເໝືອນພໍ່ຕີສອນລູກ. ⁶ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກສອນ ຄືປະພຶດຕາມບົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະເຄົາລົບຢ່າເກງພຣະອົງ. ⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳພາພວກທ່ານເຂົ້າໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ມີແມ່ນ້ຳ ມີນ້ຳອອກບໍ່ ແລະມີນ້ຳໜັງດານໄຫລອອກມາແຕ່ຮ່ອມພູ ແລະພູນ້ອຍທັງຫລາຍ. ⁸ມີເຂົ້າບາເລ ເຂົ້າເດືອຍ ຕົ້ນອະງຸ່ນ ຕົ້ນເດື່ອເທດ ຕົ້ນໝາກພິລາ ນ້ຳມັນໝາກກອກເທດ ແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ⁹ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພວກທ່ານຈະບໍ່ອິດທິວ ຫລືເຮັດສິ່ງໃດໂດຍຂາດປະໂຫຍດເລີຍ ມັນເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີບໍ່ເຫລັກ ແລະບໍ່ທອງແດງຫລາຍ. ¹⁰ພວກທ່ານຈະມີອາຫານກິນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງຊົງໂຜດປະທານແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້ໃຫ້.

ແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ

¹¹ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງເຮັດຕາມກົດບັນຍັດ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວໃນມື້ນີ້. ¹²ເມື່ອພວກທ່ານມີອາຫານກິນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະໄດ້ສ້າງບ້ານເຮືອນດີໆ ຢູ່. ¹³ມີຝູງງົວຄວາຍ ແລະຝູງແກະ ມີເງິນຄຳ ແລະສິ່ງຂອງອື່ນໆ ເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນແລ້ວ. ¹⁴ພວກທ່ານຈົ່ງລະວັງຢ່າໄດ້ຈອງທອງຂຶ້ນຈົນຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງນຳທ່ານທັງຫລາຍອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບບ່ອນຕົກເປັນທາດ. ¹⁵ພຣະອົງຊົງນຳພາພວກທ່ານຜ່ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະເປັນຕາໜ້າຢ້ານ ຊຶ່ງມີງູຮ້າຍ ແລະແມງງອດ ເມື່ອຢູ່ໃນດິນແຫ້ງແລ້ງ ແລະບໍ່ມີນ້ຳ ກໍເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳໄຫລອອກມາຈາກຫີນໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ດື່ມ. ¹⁶ຊົງປະທານມານາໃຫ້ກິນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນອາຫານທີ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍກິນມາກ່ອນ ຊົງທົດລອງພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມລຳບາກ ເພື່ອວ່າໃນບັນປາຍຈະຊົງປະທານຂອງດີໃຫ້ທ່ານ. ¹⁷ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຢ່າຄິດວ່າຊັບສົມບັດນີ້ທາມາໄດ້ດ້ວຍກຳລັງ ແລະເຫຼືອແຮງຂອງພວກທ່ານເອງ. ¹⁸ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ພວກທ່ານຮັ່ງມີຍ້ອນເຫຼືອແຮງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ພຣະອົງຊົງເຮັດດັ່ງນີ້ ກໍຍ້ອນວ່າຊົງສັດຊື່ຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍານັ້ນຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້. ¹⁹ຢ່າປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຂາບໄຫວ້ ແລະບົວລະບັດພະອື່ນ ຖ້າທ່ານຫາກເຮັດດັ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຕືອນໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກທ່ານຈະຈົບທາຍໄປແນ່ນອນ. ²⁰ຖ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກທ່ານຈະຈົບ-

ຫາຍໄປເໝືອນຊົນຊາດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານນັ້ນ.

ບົດທີ 9

ຄຳຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ລົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹ຊົນຊາດອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງຟັງເດີ ພວກທ່ານກຳລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢູ່ແດນໄປຍຶດຄອງແຜ່ນດິນຂອງຊົນຊາດໃຫຍ່ ແລະແຂງແຮງກວ່າທ່ານ ເມືອງກຳໃຫຍ່ ກຳແພງກຳສູງຈຸຟ້າ. ²ປະຊາຊົນກໍມີຮູບຮ່າງສູງໃຫຍ່ ມີຄວາມສາມາດຢ່າງເລີດລ້ຳ ແລະຄຳທີ່ເລົ່າລືກັນວ່າ ບໍ່ມີໃຜຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້ ພວກທ່ານກໍເຄີຍໄດ້ຍິນມາແລ້ວ. ³ແຕ່ບັດນີ້ ທ່ານຈະເຫັນດ້ວຍຕົວທ່ານເອງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳທ່ານພວກທ່ານໄປເໝືອນໄຟເພື່ອເຜົາຜານ ຈະຊົງໃຫ້ພວກເຂົາພ່າຍແພ້ຕໍ່ພວກທ່ານ ແລະພວກເຂົາຈະຖືກພວກທ່ານຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປແລະສ້າງຄວາມຈິບຫາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຕາມດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້. ⁴⁻⁵ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປຈາກທ່ານແລ້ວ ຢ່າໄດ້ພາກັນເວົ້າວ່າ, “ພຣະອົງຊົງນຳທ່ານເຂົ້າມາຄອບຄອງແຜ່ນດິນນີ້ຍ້ອນຄວາມດີເດັ່ນແລະກິດຈະການຂອງພວກທ່ານເອງ” ແຕ່ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ອອກໄປເພາະພວກເຂົາເຮັດຊົ່ວ ເພາະວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາ ທີ່ຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ຄືອັບຣາຮາມ ອິຊາກ ແລະຢາໂຄບ. ⁶ສະນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັບຮູ້ໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະທານແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້ໃຫ້ຍ້ອນກິດຈະການຂອງພວກທ່ານ ເພາະວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຊົນຊາດທີ່ດີດ້ານ.

⁷ຢ່າລົມວ່າພວກທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂລດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ມື້ອອກມາຈາກປະເທດ ເອຢິບ ຈົນມາຮອດນີ້. ⁸ແມ່ນແຕ່ໃນພູຊົນາຍພວກທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂລດຫລາຍຈົນວ່າພໍທີ່ຈະທຳລາຍພວກທ່ານໄດ້. ⁹ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນໄປຮັບເອົາແຜ່ນຫີນເທິງພູ ຄືແຜ່ນຫີນແຫ່ງຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າ ຫລືດື່ມນ້ຳເລີຍ. ¹⁰ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນແຜ່ນຫີນທີ່ນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເອງ ໄດ້ຊົງຈາລຶກພຣະທຳໃສ່ ຊຶ່ງເປັນພຣະທຳທີ່ຊົງກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍອອກມາຈາກໄຟໃນມື້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເທິງພູນັ້ນ. ¹¹ຫລັງຈາກຄົບສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງປະທານແຜ່ນຫີນທີ່ຈາລຶກຄຳສັນຍາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ¹²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງລົງໄປຈາກພູດຽວນີ້ ດ້ວຍວ່າປະຊາຊົນທີ່ເຈົ້ານຳມາຈາກປະເທດ ເອຢິບ ນັ້ນໄດ້ຫລົງຜິດເສຍແລ້ວ ຄືພວກເຂົາໄດ້ຫັນໜີຈາກທາງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປະຕິບັດນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຫລໍ່ຮູບເຄົາລົບຂຶ້ນສຳລັບຕົວເອງ.” ¹³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຮົາຮູ້ດີວ່າປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ຫົວດີ. ¹⁴ສະນັ້ນ ຢ່າຂັດຂວາງເຮົາ ເຮົາຕັ້ງໃຈຈະທຳລາຍພວກເຂົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໂດລະນິກເຖິງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ ແລ້ວເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເປັນພໍ່ຂອງຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງ.”

¹⁵ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນລົງມາຈາກພູ ຊຶ່ງໄຟກຳລັງລຸກຢູ່ ໂດຍໄດ້ຖືແຜ່ນ

ຫີນຄຳພັນສັນຍາສອງແຜ່ນລົງມາພ້ອມ. ¹⁶ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ພົບວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ລະເມີດຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄວ້ນັ້ນ ແລະໄດ້ເຫັນພວກທ່ານເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ດ້ວຍການຫລໍ່ຮູບງົວນ້ອຍໄວ້ຂາບໄຫວ້. ¹⁷ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໂຍນຫີນສອງແຜ່ນນັ້ນຖິ້ມຕໍ່ຫ້າຕໍ່ຕາພວກທ່ານໃຫ້ມັນແຕກມຸ່ນເສຍ. ¹⁸ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຫລືດື່ມນ້ຳເລີຍ ທີ່ເຮັດດັ່ງນີ້ ກໍຍ້ອນພວກທ່ານເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂລດ. ¹⁹ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງຈະຫລາຍພໍທີ່ຈະທຳລາຍພວກທ່ານໄດ້ ແຕ່ພຣະອົງກໍຍັງຊົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ²⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂລດອາໂຣນ ພໍທີ່ຈະຂ້າລາວໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອລາວໃນຕອນນັ້ນ. ²¹ພ້ອມທັງໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ເປັນບາບ ຄືຮູບງົວນ້ອຍທີ່ພວກທ່ານເຮັດໄວ້ບູຊານັ້ນໃສ່ໄຟ ແລ້ວນຳມາບົດໃຫ້ລະອຽດ ແລ້ວເຫລີງໃສ່ແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫລລົງມາຈາກພູ. ²²ເມື່ອຢູ່ທີ່ຕາເບຣາ ມາສາແລະກິບໂຣດ-ຣັດຕາວານັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂລດ. ²³ແລະເມື່ອຊົງໃຊ້ທ່ານໄປຈາກກາເດດ-ບາເນອາ ເພື່ອຍົດຄອງເອົາແຜ່ນດິນທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ ພວກທ່ານກໍໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງອີກໂດຍບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ ຫລືເຊື່ອຟັງພຣະອົງເລີຍ. ²⁴ພວກທ່ານໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດມາ ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພວກທ່ານ.

²⁵ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຕັດສິນພຣະໄທຈະທຳລາຍພວກທ່ານ. ²⁶ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຢ່າຊົງທຳລາຍໄພ່ພົນພິເສດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງພຣະອົງຊົງໄຜດຊ່ອຍເອົາອອກຈາກເອຢິບດ້ວຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະລິດທານຸພາບ. ²⁷ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄື ອັບຣາຮາມ ອິຊາກແລະຢາໂຄບ ຢ່າຊົງສົນພຣະໄທໃນຄວາມດີດ້ານ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະຄວາມບາບຂອງປະຊາຊົນນີ້. ²⁸ເພາະຍ້ານຊາວເອຢິບເວົ້າວ່າ, “ພຣະອົງບໍ່ສາມາດພາພວກເຫລົ່ານີ້ໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາຈະໃຫ້ ແຕ່ຊົງພາພວກເຂົາໄປຕາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຍ້ອນວ່າຊົງກຽດຊັງພວກເຂົາ.” ²⁹ເພາະຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນໄພ່ພົນພິເສດຂອງພຣະອົງ ຊົງພຣະອົງຊົງນຳອອກມາຈາກເອຢິບດ້ວຍກຳລັງ ແລະລິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ບົດທີ 10

ປະຊາຊົນບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຕັດເອົາຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ຄືເກົ່າ ແລະເຮັດຫີບໄມ້ສຳລັບໃສ່ດ້ວຍ ແລ້ວນຳຂຶ້ນມາຫາເອົາເທິງພູ. ²ເອົາຈະຈາລຶກຖ້ອຍຄຳໃສ່ຄືກັບແຜ່ນເກົ່າທີ່ແຕກໄປແລ້ວນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າອີກ ແລ້ວໃຫ້ຮັກສາໄວ້ໃນຫີບໄມ້ນັ້ນ.” ³ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຫີບດ້ວຍໄມ້ກະຖິນເທດ ແລະໄດ້ເອົາແຜ່ນຫີນໃໝ່ສອງແຜ່ນຖືຂຶ້ນໄປເທິງພູ. ⁴ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຈາລຶກຖ້ອຍຄຳຄືກັບເທື່ອກ່ອນໃສ່ໃນຫີນສອງແຜ່ນນີ້ ຖ້ອຍຄຳທີ່ຊົງຈາລຶກໃສ່ນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດສິບປະການເທື່ອທີສອງ ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານເມື່ອຊົງກ່າວ

ອອກມາຈາກໄຟ ໃນມື້ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເທິງພູນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານແຜ່ນຫີນນັ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ⁵ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກັບລົງມາຈາກພູ ແລ້ວກໍມັງນແຜ່ນຫີນໄວ້ໃນທິບທີ່ເຮັດຂຶ້ນຕາມພຣະອົງຊົງສັ່ງ ແຜ່ນຫີນນັ້ນກໍຍັງຢູ່ໃນທິບສືບຕໍ່ມາ.

⁶ຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ອອກຈາກນ້ຳສ້າງຂອງເບເນ-ຢາອາການ ເມື່ອມາເຖິງ ໂມເສຣາໄ ອາໂຣນກໍສິ້ນຊີວິດ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຜັງສືບເພິ່ນໄວ້ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນເອເລອາຊາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂລຫິດແທນເພິ່ນ. ⁷ພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນມາເຖິງກຸດໂກດາ ແລ້ວໄດ້ໄປຍັງ ໂຢດບາທາ ຄິດິນແດນທີ່ມີນ້ຳຫລາຍ. ⁸ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພວກຄົນຕະກູນ ເລວີ ເບິ່ງແຍງທິບຄຳໝັ້ນສັນຍາ ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະໃຫ້ອຳນວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງສືບຕໍ່ມາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້. ⁹ດ້ວຍເຫດນີ້ ຕະກູນ ເລວີ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນມໍລະດົກຄືກັບຕະກູນອື່ນໆ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ຮັບໃຊ້ເປັນປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ ເໝືອນດັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້. ¹⁰ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພັກຢູ່ເທິງພູສີ່ສິບມື້ສິ່ງສືບຄືກັບເທື່ອກ່ອນໆ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງຟັງຂ້າພະເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະບໍ່ຊົງທຳລາຍພວກທ່ານ. ¹¹ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳພາພວກທ່ານເຂົ້າໄປຍຶດເອົາແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາວ່າ ຈະໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພຣະບັນຍັດແກ່ໂມເຊອີກ

¹²ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ບັດນີ້ ຈົ່ງຟັງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດ ຄືໃຫ້ຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບອກ ໃຫ້ຮັກ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນສຸດຈິດສຸດໃຈ. ¹³ໃຫ້ປະພຶດຕາມຄຳສັ່ງທັງປວງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງບອກພວກທ່ານໃນມື້ນີ້ ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ. ¹⁴ເພາະວ່າສະຫວັນທີ່ສູງສຸດເປັນຂອງພຣະອົງ ໂລກ ແລະທຸກໆ ສິ່ງໃນໂລກກໍເປັນຂອງພຣະອົງເໝືອນກັນ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານຫລາຍທີ່ສຸດ. ¹⁵ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເລືອກເອົາພວກທ່ານໃຫ້ໄດ້ເປັນຊົນຊາດພິເສດຂອງພຣະອົງ ດຶກວ່າເອົາຊົນຊາດອື່ນ ທຸກມື້ນີ້ພຣະອົງກໍຍັງຮັກ ແລະເລືອກເອົາພວກທ່ານຢູ່. ¹⁶ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຊົາຕົ້ດ້ານເສຍ. ¹⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະ ແລະເຈົ້ານາຍທັງປວງ ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ມີລິດທານຸພາບ ແລະໜ້າຍ່າເກງ ພຣະອົງບໍ່ຊົງເຫັນແກ່ໜ້າ ແລະສິນຈ້າງຮາງວັນໃດໆ. ¹⁸ຊົງໃຫ້ຄວາມເປັນທຳແກ່ລູກກຳພ້າ ແລະພວກຍິງແມ່ໝ້າຍ ຊົງຮັກຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ນຳພວກເຮົາ ຊົງປະທານອາຫານ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ¹⁹ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຮັກແພງຄົນຕ່າງດ້າວ ເພາະວ່າ ພວກທ່ານກໍເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວມາແລ້ວໃນປະເທດເອຢິບ. ²⁰ຈົ່ງຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລະຂາບໄຫວ້ແຕ່ພຣະອົງ ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ ແລະຈົ່ງສາບານແຕ່ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ²¹ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ແລະພວກທ່ານກໍໄດ້ເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະໜ້າຍ່ານ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງເຮັດຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາພວກທ່ານເອງແລ້ວ. ²²ເມື່ອ

ບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານໄປຍັງປະເທດເອຢິບນັ້ນ ພວກເຂົາມີພຽງເຈັດສິບຄົນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານມີຫລາຍຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງດວງດາວໃນ ທ້ອງຟ້າ.

ບົດທີ 11

ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການ

¹ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງທັງໝົດຂອງພຣະອົງສະເໝີ. ²⁻³ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍເຫັນການກະທໍາຂອງພຣະອົງ ບໍ່ ແມ່ນລູກຫລານຂອງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນເຫດການເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ແມ່ນພວກທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມຍິ່ງ ໃຫຍ່ ລົດອໍານາດ ການອັດສະຈັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງເຮັດຕໍ່ກະສັດເອຢິບ ແລະຕໍ່ປະເທດຂອງພົ້ນ. ⁴ເມື່ອກອງທັບ ເອຢິບ ໄລ່ຕິດຕາມມາ ພວກທ່ານກໍໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ນໍ້າທະເລແດງໄຫລຖ້ວມກອງທັບ ພ້ອມທັງຝູງມ້າ ແລະລົດຮົບຂອງ ເອຢິບ ຈົນໝົດກຽງ. ⁵ພວກທ່ານຮູ້ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ- ດານ ກ່ອນມາຮອດບ່ອນນີ້ແລ້ວ. ⁶ຈົ່ງລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດຕໍ່ດາຫານກັບອາບິ- ຣາມ ທັງສອງຄົນນີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເອລິອາບແຫ່ງຕະກຸນຮູເບັນ ຄືພຣະອົງຊົງໃຫ້ແຜ່ນດິນ ຍະອອກກິນກິນພວກເຂົາລົງໄປ ພ້ອມທັງຄອບຄົວ ຕູບຜ້າເຕັນ ພວກຄົນໃຊ້ ແລະສັດລ້ຽງທັງ ໝົດ. ⁷ພະລາຊະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍານີ້ ພວກທ່ານກໍໄດ້ເຫັນກັບຕາ ມາແລ້ວ.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

⁸ຈົ່ງເຮັດຕາມທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານໃນມື້ນີ້ ພວກທ່ານຈົ່ງຈະສາມາດເຂົ້າໄປ ຍຶດຄອງເອົາແຜ່ນດິນທີ່ກໍາລັງເຂົ້າໄປນັ້ນ. ⁹ແລະຈະມີຊີວິດໝັ້ນຢືນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າ ຈະຍົກໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງ ພວກເຂົາ. ¹⁰ແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານກໍາລັງຈະເຂົ້າຍຶດຄອງນັ້ນ ບໍ່ຄືແຜ່ນດິນເອຢິບທີ່ພວກທ່ານ ໄດ້ເຄີຍອາໄສຢູ່ແຕ່ກ່ອນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານປູກເຂົ້າຕ້ອງເຮັດວຽກໜັກເພື່ອປານຄັນຄູກັນ ນໍ້າໄວ້. ¹¹ແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານກໍາລັງຈະເຂົ້າໄປນີ້ ເປັນພູ ແລະທົ່ງ ຈະມີຝົນຕົກລົງທົດໃຫ້. ¹²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງເບິ່ງແຍງ ແລະເຝົ້າຮັກສາທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ຕະຫລອດປີ. ¹³ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານໃນມື້ນີ້ ຄືໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງພວກທ່ານ ແລະບົວລະບັດພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈ. ¹⁴ຖ້າພວກທ່ານເຮັດໄດ້ຕາມນີ້ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານຖືກຕ້ອງຕາມລະດູການ ເພື່ອໃຫ້ ໄດ້ເຂົ້າກິນ ໄດ້ໝາກອະງຸ່ນເຮັດເຫລົ້າ ໄດ້ໝາກກອກເທດເຮັດນໍ້າມັນ ແລະໄດ້ຫຍ້າໃຫ້ຝູງສັດ ກິນ. ¹⁵ແລ້ວພວກທ່ານກໍຈະມີອາຫານກິນຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

¹⁶ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ພວກເຂົານໍາພາໄປໃນທາງທີ່ຜິດ ເພາະຢ້ານວ່າ ພວກທ່ານຈະປະຖິ້ມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຂາບໄຫວ້ ແລະບົວລະບັດພະອິນ. ¹⁷ຖ້າຫາກເຮັດດັ່ງກ່າວມານີ້ ພຣະຜູ້-

ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພຣະພິໂລດພວກທ່ານ ຈະບໍ່ຊົງໃຫ້ຜົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວແຜ່ນດິນຈະແຫ້ງ ພຶດຜົນຈະບໍ່ເກີດ ໃນບໍ່ເທິງ ພວກທ່ານກໍຈະຕາຍຈາກແຜ່ນດິນດີໆ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ນີ້. ¹⁸ຈົ່ງໃສ່ຈິດໃຈຈົດຈໍາເອົາຂໍ້ຄໍາສັ່ງເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ຕິດມັນໄວ້ຢູ່ແຂນ ແລະເທິງໜ້າຜາກເພື່ອເປັນສິ່ງເຕືອນໃຈ. ¹⁹ໃຫ້ບອກລູກຫລານຮຽນເອົາ ແລະເມື່ອທ່ານຢູ່ໃນເຮືອນຫລືອອກໜີໄປກໍຕິ ເມື່ອທ່ານເຮັດວຽກ ຫລືຢຸດພັກກໍຕິໃຫ້ທ່ອງຈໍາຄໍາສັ່ງນີ້. ²⁰ພ້ອມທັງໃຫ້ຂຽນມັນໄວ້ຕາມປະຕູເຮືອນຂອງທ່ານດ້ວຍ. ²¹ແລ້ວທ່ານກັບພວກລູກຫລານຈະມີອາຍຸພັນຍືນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະມອບໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານ ແລະພວກທ່ານຈະຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນຊົ່ວຟ້າດິນສະຫລາຍ. ²²ຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກທ່ານນີ້ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຄືໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ເຮັດຕາມທຸກໆ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງບອກ ແລະເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ²³ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດໃຫ້ໜີໄປຈາກທ່ານ ແລະພວກທ່ານຈະເຂົ້າຍຶດຄອງແຜ່ນດິນຂອງຊົນຊາດທີ່ໃຫຍ່ ແລະມີກໍາລັງກວ່າທ່ານ. ²⁴ດິນທຸກໆ ບ່ອນທີ່ທ່ານຢຽບຢ່າງໄປຈະເປັນຂອງທ່ານ ເຂດແດນຂອງພວກທ່ານຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງທິດໃຕ້ ໄປຈົນຮອດພູເລບານອນທາງທິດເໜືອ ສ່ວນທາງທິດຕາເວັນອອກກໍຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ແມ່ນ້ໍາເອຟຣາດ ໄປຈົນຮອດທະເລເມດີແຕຣາເນທາງທິດຕາເວັນຕົກ. ²⁵ຈະບໍ່ມີໃຜກ້າຂັດຂວາງທ່ານໄດ້ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ບ່າຍໆໄປບ່ອນໃດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຍ້ານກົວທ່ານຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້.

²⁶ມື້ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ທ່ານເລືອກເອົາລະຫວ່າງຄໍາອວຍພອນກັບຄໍາສາບແຊ່ງ. ²⁷ຖ້າພວກທ່ານຫາກເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານມື້ນີ້ ພວກທ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບພອນ. ²⁸ຖ້າວ່າບໍ່ເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ຫັນໜີໄປຂາບໄຫວ້ພະອິ່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍຂາບໄຫວ້ມາກ່ອນ ພວກທ່ານກໍຈະຖືກສາບແຊ່ງ. ²⁹ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນໍາພວກທ່ານເຂົ້າໄປຍຶດຄອງເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນ ຈົ່ງປະກາດຄໍາອວຍພອນນີ້ຕັ້ງແຕ່ພູເກຣີຊິມ ແລະປະກາດຄໍາສາບແຊ່ງແຕ່ພູເອບານ. ³⁰ພູສອງໜ່ວຍນີ້ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ໍາຢໍແດນ ໃນອານາເຂດຂອງຊາວການາອານ ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນຮ່ອມພູຢໍແດນທາງທິດຕາເວັນຕົກ ໃກ້ໆ ກັບຕົ້ນໄມ້ສັກສິດທີ່ເມືອງ ກິນການ. ³¹⁻³²ພວກທ່ານກໍາລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ໍາຢໍແດນ ໄປຍຶດຄອງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ ເມື່ອເຂົ້າຍຶດຄອງ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານໃນມື້ນີ້.

ບົດທີ 12

ພຣະພອນໃນແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້

¹ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງນີ້ຕະຫລອດຊີວິດໃນແຜ່ນດິນທີ່ຈະຊົງປະທານໃຫ້. ²ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຈົ່ງທໍາລາຍບ່ອນທີ່ປະຊາຊົນຂາບໄຫວ້ພະຂອງພວກເຂົາຖິ້ມທັງໝົດ ຄືເທິງພູໃຫຍ່ ພູນ້ອຍແລະກ້ອງຕົ້ນໄມ້ຂຽວສົດທຸກຕົ້ນ. ³ຈົ່ງມ້າງແທ່ນບູຊາ ຫັບເສົາຫິນສັກສິດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແຕກມຸ່ນ

ເຜົາຫລັກສັກສິດ ແລະທຳລາຍຮູບເຄົາລົບຖິ້ມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຂາບໄຫວ້ໃນສະຖານທີ່ ເຫລົ່ານັ້ນອີກ. ⁴ແລະຢ່າຂາບໄຫວ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຕາມແບບຢ່າງປະຊາຊົນ ເຫລົ່ານີ້ຂາບໄຫວ້ພະຂອງພວກເຂົາ. ⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເລືອກເອົາບ່ອນໜຶ່ງໃນເຂດແດນ ແຫ່ງຕະກູນຂອງພວກທ່ານ ເພື່ອປະຊາຊົນຈະໄດ້ມາຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້. ⁶ໃນທີ່ນັ້ນ ພວກ ທ່ານຕ້ອງເຜົາສັດຖວາຍບູຊາ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາອື່ນໆ ເຊັ່ນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງຊັບສິ່ງຂອງ ຕ່າງໆ ຂອງຕົນ ເຄື່ອງທີ່ສັນຍາວ່າຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຄື່ອງຖວາຍຕາມໃຈສະໝັກ ລູກກົກຂອງງົວແລະແກະທຸກໆໂຕ. ⁷ໃຫ້ພວກທ່ານກັບຄອບຄົວກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນຊ່ອງພຣະພັກພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ມີຄວາມສຸກມ່ວນຊື່ນຕາມພຣະພອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ນັ້ນ. ⁸ເມື່ອເຖິງເວລານັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງທຸ້ມເທກກຳລັງຄືທີ່ເຄີຍເຮັດມາ ເພາະດຽວນີ້ ພວກທ່ານທຸກຄົນກຳລັງເຮັດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງຕົນ. ⁹ຍ້ອນວ່າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າໄປເຖິງດິນ ແດນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກທ່ານຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ. ¹⁰ເມື່ອຂ້າມແມ່ນ້ຳຍ່ແດນໄປ ພຣະອົງຈະຄຸ້ມຄອງຮັກສາພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູ ເພື່ອໃຫ້ ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກ. ¹¹ແລະຈະຊົງເລືອກເອົາບ່ອນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນບ່ອນຂາບ ໄຫວ້ພຣະອົງ ແລ້ວໃຫ້ພວກທ່ານນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງໄວ້ໄປຖວາຍພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຄື ສັດສຳລັບເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາອື່ນໆ ເຊັ່ນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ຂອງຕົນ ແລະເຄື່ອງບູຊາທີ່ທ່ານໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ¹²ແລ້ວພວກທ່ານພ້ອມທັງ ລູກ ຄົນໃຊ້ ແລະຄົນເລວີທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນຍິນດີຊ່ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າ ຄົນເລວີນັ້ນຈະບໍ່ມີແຜ່ນດິນຢູ່ເປັນຂອງຕົນເອງ. ¹³ພວກທ່ານຢ່າຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ໃນບ່ອນທີ່ຕົນມັກ ໃຫ້ຖວາຍຢູ່ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເລືອກໃນເຂດແດນຕະກູນໜຶ່ງຂອງ ພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ. ¹⁴ມີແຕ່ບ່ອນດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ທ່ານສາມາດຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄດ້ ແລະຈົ່ງເຮັດສິ່ງອື່ນໆ ທັງໝົດຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້.

¹⁵ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພວກທ່ານສາມາດກິນສັດຂອງຕົນເອງບ່ອນໃດກໍໄດ້ ຈະກິນໜ້ອຍຫລາຍ ປານໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ ກິນໄດ້ທັງຜູ້ທີ່ສະອາດ ແລະຜູ້ມີມົນທົນ ຢ່າງດຽວກັນກັບກິນຊີ້ນກວາງແລະຊີ້ນຟານ. ¹⁶ແຕ່ຈະຕ້ອງບໍ່ກິນເລືອດຂອງມັນ ໃຫ້ເຫລືງດິນຄື ກັບເຫນົ້າເສຍ. ¹⁷ຢ່າກິນຂອງທີ່ໄດ້ມາຈາກໜຶ່ງສ່ວນສິບໃນບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ ຄືເຂົ້າ ເຫລົ້າ ອະງຸ່ນ ຫລືນ້ຳມັນໝາກກອກເທດ ສິ່ງໃດທີ່ຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຕ້ອງກິນ ລູກກົກ ຂອງງົວ ແລະແກະພ້ອມທັງສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ເຄື່ອງຖວາຍຕາມໃຈສະໝັກ ຫລືເຄື່ອງ ຖວາຍອື່ນໆ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ. ¹⁸ໃຫ້ພວກທ່ານພ້ອມທັງລູກກັບຄົນໃຊ້ ແລະຄົນເລວີທີ່ອາໄສຢູ່ ໃນບ້ານເມືອງ ກິນເຄື່ອງຖວາຍເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນບ່ອນຂາບໄຫວ້ຊ່ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງ ກິນແລະມ່ວນຊື່ນເທິນ ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານຂອງດີໃຫ້ພວກທ່ານແລ້ວ. ¹⁹ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກທ່ານຍັງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນນີ້ ຢ່າໄດ້ປະຖິ້ມຄົນເລວີ.

²⁰ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງທ່ານຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ແລ້ວ ພວກທ່ານ ຈະກິນຊີ້ນໄດ້ທຸກເວລາຕາມໃຈຢາກ. ²¹ຖ້າບ່ອນຂາບໄຫວ້ຫາກຢູ່ໄກເກີນໄປ ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ຄືໃຫ້ຂ້າງົວ ຫລືແກະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ນັ້ນ ກິນຢູ່ເຮືອນຂອງຕົນຕາມໃຈຢາກ ທັງຜູ້ສະອາດ ແລະຜູ້ທີ່ມີມົນທົນກໍກິນໄດ້ຄືກັນ. ²²ຢ່າງດຽວກັນກັບກິນຊີ້ນກວາງ ຫລືຊີ້ນຟານ. ²³ແຕ່ເມື່ອທ່ານກິນຊີ້ນຂອງມັນ ຢ່າໄດ້ກິນເລືອດນໍາ ເພາະວ່າຊີວິດນັ້ນຢູ່ໃນເລືອດ ສະນັ້ນ ຢ່າໄດ້ກິນຊີວິດນໍາກັນກັບຊີ້ນຂອງມັນ. ²⁴⁻²⁵ຢ່າໄດ້ກິນເລືອດ ໃຫ້ເທມັນລົງດິນຄືກັບເທນໍ້າຖິ້ມ ຖ້າທ່ານບໍ່ກິນເລືອດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພໍພຣະໄທ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈະເກີດມີແກ່ພວກທ່ານ ແລະເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍ. ²⁶ແຕ່ວ່າຈົ່ງເອົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງທີ່ສັນຍາວ່າຈະຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຍັງບ່ອນຂາບໄຫວ້. ²⁷ແລ້ວຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດ ແລະເລືອດເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເທເລືອດສັດເຜົາບູຊາລົງເທິງແທ່ນ ແຕ່ຊີ້ນນັ້ນໃຫ້ພວກທ່ານກິນສາ. ²⁸ຂໍ້ຄໍາສັ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານນີ້ ຈົ່ງເຮັດຕາມດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ພວກທ່ານກັບເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານກໍຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງສືບໄປເປັນນິດ.

ໃຫ້ມີສະຖານທີ່ນະມັດສະການພຽງແຫ່ງດຽວ

²⁹ເມື່ອພວກທ່ານບຸກເຂົ້າໄປຍຶດຄອງແຜ່ນດິນ ຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງທໍາລາຍຊົນຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ແລ້ວຈະຊົງໃຫ້ພວກທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ³⁰ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທໍາລາຍຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງລະວັງ ຢ່າໄດ້ເຮັດຕາມຫລັກຄໍາສອນແຫ່ງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າການເຮັດຢ່າງນັ້ນເປັນໄພອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ ຢ່າສົນໃຈວ່າພວກເຂົາຈະຂາບໄຫວ້ພະຂອງພວກເຂົາຢ່າງໃດ ເພາະຍ້ານວ່າພວກທ່ານຈະເອົາແບບຢ່າງພວກເຂົາ. ³¹ສະນັ້ນ ຢ່າຂາບໄຫວ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັບພວກເຂົາຂາບໄຫວ້ພະອື່ນ ເພາະວ່າໃນເວລາຂາບໄຫວ້ພະເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຂີ້ດຽດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດຊັງ ຄືພວກເຂົາເຜົາລູກຊາຍຍິງຂອງຕົນເທິງແທ່ນບູຊາ

³²ທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານນີ້ ຈົ່ງໄດ້ເຮັດຕາມທັງໝົດ ຢ່າເພີ່ມເຕີມ ຫລືຕັດຖ້ອຍຄໍາໃດໆອອກ.

ບົດທີ 13

¹ອາດຈະມີຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ ຫລືຜູ້ຝັນເຫັນເຫດການບອກໃຫ້ພວກທ່ານຂາບໄຫວ້ ແລະບົວລະບັດພະທີ່ບໍ່ເຄີຍຂາບໄຫວ້ມາກ່ອນ. ²ບາງທີ ພວກເຂົາອາດເຮັດໃຫ້ມີໝາຍສໍາຄັນ ຫລືການອັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກວ່າເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາເວົ້ານີ້ເກີດຂຶ້ນແທ້ ກໍຢ່າເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ. ³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ພວກເຂົາມາທົດລອງ ເພື່ອຈະຊົງຮູ້ວ່າທ່ານຈະຮັກ ແລະນັບຖືພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຫລືບໍ່. ⁴ຈົ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຢ່າເກງ ເຊື່ອຟັງ ແລະເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຂາບໄຫວ້ ແລະສັດຊີຕໍ່ພຣະອົງ. ⁵ແຕ່ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ ຫລືຜູ້ຝັນເຫັນເຫດການ ຜູ້ໃດບອກໃຫ້ທ່ານເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໄຜດເອົາພວກທ່ານອອກຈາກເອຢິບບ່ອນຕົກເປັນທາດ ລາວຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກໂທດຖືງຕາຍ ຄົນແບບນີ້ເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະຈະນໍາພວກທ່ານອອກຈາກທາງແຫ່ງຊີວິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ-

ເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ດຳເນີນຕາມ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ທ່ານຈະຕ້ອງກຳຈັດຄວາມຊົ່ວໃຫ້ໝົດໄປ.

⁶ຖ້າວ່າອ້າຍນ້ອງລູກຊາຍຍິງ ເມຍຮັກ ຫລືເພື່ອນສະໜິດຂອງທ່ານຊັກຊວນຢ່າງລັບໆ ໃຫ້ທ່ານຂາບໄຫວ້ພະອິນ ຄືພະທີ່ທ່ານເອງ ແລະພວກບັນພະບູລຸດບໍ່ເຄີຍຂາບໄຫວ້ມາກ່ອນ. ⁷ແລະບາງຄົນອາດຊັກຊວນທ່ານຂາບໄຫວ້ພະຂອງຊົນຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ຫລືຢູ່ທ່າງໄກ. ⁸ແຕ່ທ່ານຢ່າຍອມຕາມ ຫລືເຊື່ອຟັງ ຢ່າເມດຕາປານີ ແລະໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງພວກເຂົາ. ⁹ແຕ່ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາເສຍ ໂດຍໃຫ້ທ່ານລົງມືແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ທຸກໆ ຄົນແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ນຳກັນອີກ. ¹⁰ຈົ່ງແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນຕາຍ ເພາະວ່າພວກເຂົາພະຍາຍາມເອົາທ່ານໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຊ່ອຍທ່ານອອກຈາກເອຢິບບ່ອນຕົກເປັນທາດ. ¹¹ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນທັງປວງໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ພວກເຂົາກໍຈະຍ້ານ ແລະຈະບໍ່ເຮັດຊົ່ວແບບນີ້ອີກ.”

¹²ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນວ່າ ໃນທົວເມືອງໜຶ່ງທົວເມືອງໃດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ທ່ານອາໄສຢູ່ນັ້ນ ¹³ມີບາງຄົນທີ່ເປັນຄົນອັນທະພານໄດ້ອອກໄປຈາກທ່ານກາງທ່ານ ຊັກຊວນຊາວເມືອງນັ້ນວ່າ ‘ໃຫ້ເຮົາໄປບົວລະບັດພະອິນກັນເທາະ’ ຊຶ່ງເປັນພະທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ ¹⁴ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງສອບຖາມເບິ່ງຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ແລະຖາມເບິ່ງ ຖ້າເປັນຄວາມຈິງແລະແນ່ນອນວ່າ ສິ່ງທີ່ທ້າກງຸດຊັງນັ້ນມີຄົນປະຕິບັດກັນຢູ່ໃນໝູ່ພວກທ່ານ ¹⁵ທ່ານຈົ່ງຂ້າຊາວເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ທຳລາຍໃຫ້ໝົດດ້ວຍຄົມດາບຂອງທ່ານ ທັງຄົນທີ່ອາໄສໃນເມືອງນັ້ນ ແລະຝູງສັດດ້ວຍ ¹⁶ທ່ານຈົ່ງເກັບເຄື່ອງຂອງທັງໝົດໃນເມືອງນັ້ນໄປກອງໄວ້ຢູ່ກາງຖະໜົນ ແລະເຜົາເມືອງນັ້ນກັບບັນດາເຄື່ອງຂອງໃນເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ໃຫ້ເມືອງນັ້ນຮ້າງຢູ່ເປັນນິດ ຢ່າສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ອີກເລີຍ ¹⁷ຢ່າໃຫ້ຂອງຕ້ອງທ່ານນັ້ນມາຕິດພັນມືຂອງທ່ານ ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຫັນຈາກພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງສະແດງພຣະກະລຸນາຕໍ່ທ່ານ ແລະຊົງເມດຕາທ່ານ ໃຫ້ທ່ານທະວີຫລາຍຂຶ້ນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະຕິຍານໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ¹⁸ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຄືຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານໄວ້ໃນມື້ນີ້ ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ”

ບົດທີ 14

ຄຳຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບ

¹ທ່ານທັງຫລາຍເປັນລູກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ທ່ານຢ່າປາດຊື້ນຕົວເອງ ຫລືແຖບົວເພື່ອຄົນຕາຍ ²ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຊົນຊາດບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກຈາກປະຊາຊາດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໃຫ້ເປັນຊົນຊາດໃນກຳມະສິດຂອງພຣະອົງ ³ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າກິນສິ່ງທີ່ທ້າກງຸດຊັງ ⁴ສັດທີ່ກິນໄດ້ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຄື ງົວ ແກະ ແບ້ ⁵ກວາງ ເຍືອງ ຟານ ແບ້ປ່າ ງົວປ່າ ແລະແກະປ່າ ⁶ທ່ານ

ກິນສັດທຸກຊະນິດທີ່ແຍກກີບ ຄືກີບຜ່າອອກເປັນສອງ ແລະຄັ້ງວເອື້ອງໄດ້ 7 ຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນ ຈໍາພວກສັດທັງຫລາຍທີ່ຄັ້ງວເອື້ອງຫລືມີກີບຜ່າ ທ່ານຢ່າກິນສັດຕໍ່ໄປນີ້ຄື ອູດ ກະຕ່າຍ ໂຕຕຸ່ນ ເພາະວ່າສັດເຫລົ່ານີ້ຄັ້ງວເອື້ອງ ແຕ່ກີບບໍ່ຜ່າ ຈຶ່ງເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ທ່ານ ⁸ ແລະໝູດ້ວຍ ເພາະວ່າໝູມີກີບຜ່າ ແຕ່ບໍ່ຄັ້ງວເອື້ອງ ຈຶ່ງເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ທ່ານ ທ່ານຢ່າກິນຊີ້ນຂອງມັນ ແລະຂາກລົບຂອງມັນທ່ານກໍຢ່າແຕະຕ້ອງ ⁹ ໃນບັນດາສັດນ້ຳທັງໝົດ ທ່ານກິນສັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ຄື ສັດໃດໆທີ່ມີຄີ ແລະເກັດ ທ່ານກິນໄດ້ ¹⁰ ແຕ່ສັດໃດໆທີ່ບໍ່ມີຄີ ແລະບໍ່ມີເກັດ ທ່ານຢ່າກິນ ເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ທ່ານ ¹¹ ນົກສະອາດທຸກຊະນິດ ທ່ານກິນໄດ້ ¹² ແຕ່ນົກເຫລົ່ານີ້ ທ່ານຢ່າ ກິນຄື ນົກອິນຊີ ນົກແຮງ ນົກຈອກເທດ ¹³ ນົກແຫລວຫາງຍາວ ນົກແຫລວດໍາ ນົກແຮງຕາມ ຊະນິດຂອງມັນ ¹⁴ ບັນດານົກກາຕາມຊະນິດຂອງມັນ ¹⁵ ນົກເຄົ້າແມວ ນົກເຄົ້າ ນົກນາງນວນ ນົກເຂົາຕາມຊະນິດຂອງມັນ ¹⁶ ນົກເຄົ້ານ້ອຍ ນົກເຄົ້າໃຫຍ່ ນົກອໍຫລໍ ¹⁷ ນົກກະທຸງ ແຮງ ແລະ ນົກການ້ຳ ¹⁸ ນົກກະສາດໍາ ນົກກະສາຕາມຊະນິດຂອງມັນ ນົກທົວຂວານ ແລະເຈຍ ¹⁹ ແມງໄມ້ ມີປີກທຸກຊະນິດເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ທ່ານ ຢ່າກິນ ²⁰ ສັດມີປີກທີ່ສະອາດທຸກຊະນິດ ທ່ານກິນ ໄດ້ ²¹ ທ່ານຢ່າກິນສັດຊະນິດໃດທີ່ຕາຍເອງ ທ່ານຈະໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ພາຍໃນປະຕູເມືອງ ຂອງທ່ານກິນໄດ້ ຫລືທ່ານຈະຂາຍໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງປະເທດກໍໄດ້ ເພາະວ່າທ່ານເປັນຊົນຊາດທີ່ ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ທ່ານຢ່າຕົ້ມລູກແບັດ້ວຍນ້ຳນົມແມ່ຂອງ ມັນ

²² ຜົນລະປູກໄດ້ແຕ່ລະປີຈາກພືດໃນນາຂອງທ່ານນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຖວາຍໜຶ່ງສ່ວນສິບ ²³ ທ່ານ ຈຶ່ງກິນໜຶ່ງສ່ວນສິບທີ່ໄດ້ຈາກເຂົ້າ ຫລືນ້ຳອະງຸ່ນຂອງທ່ານ ຫລືນ້ຳມັນຂອງທ່ານ ແລະຜົນລຸ້ນ ທໍາອິດຈາກຝູງງົວ ແລະຝູງແບັກຂອງທ່ານ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຈະຊົງເລືອກໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ່າເກາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຢູ່ສະເໝີ ²⁴ ຖ້າ ໄລຍະທາງໄກເກີນໄປ ທ່ານບໍ່ສາມາດນໍາເອົາໜຶ່ງສ່ວນສິບມາໄດ້ ໃນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ອວຍພອນແກ່ທ່ານ ²⁵ ທ່ານຈຶ່ງຂາຍສິ່ງຂອງນັ້ນເອົາເງິນ ແລະຫໍ່ເງິນຖືໄວ້ ແລະໄປຍັງສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງເລືອກໄວ້ ²⁶ ແລະເອົາເງິນນັ້ນ ຊື້ສິ່ງໃດໆທີ່ທ່ານປາດຖະໜາ ຈະເປັນງົວ ແກະ ຫລືເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ທ່ານປາດ- ຖະໜາ ແລະທ່ານຈຶ່ງກິນຢູ່ບ່ອນນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະຈຶ່ງ ມ່ວນຊີ້ນທັງຕົວທ່ານ ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານດ້ວຍ ²⁷ ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າປະຖິ້ມຄົນເລວີຊຶ່ງຢູ່ ພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງຕົນ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງ ຫລືມໍລະດົກກັບທ່ານ ²⁸ ເມື່ອຄົບ ສາມປີ ທຸກເທື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງນໍາເອົາໜຶ່ງສ່ວນສິບຈາກພືດຜົນທີ່ໄດ້ໃນປີນັ້ນ ມາສະສົມໄວ້ ພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ²⁹ ຄົນເລວີ (ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງ ຫລືມໍລະດົກກັບ ທ່ານ) ຄົນຕ່າງດ້າວ ລູກກໍາພ້າພໍ່ ແລະແມ່ໝ້າຍຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ຈະໄດ້ ມາກິນຢ່າງອິ່ມເຕັມ ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງອໍ້ນວຍພຣະພອນແກ່ ບັນດາກິດຈະການທີ່ມີຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດນັ້ນ”

ບົດທີ 15

ຄຳສັ່ງສອນເລື່ອງອາຫານ

¹“ເມື່ອຄົບທຸກໆເຈັດປີ ທ່ານທັງຫລາຍຕ້ອງມີການປົດປ່ອຍ ²ໃຫ້ເຮັດການປົດປ່ອຍດັ່ງນີ້ ເຈົ້າທັງທຸກຄົນຈະຕ້ອງຍົກສິ່ງທີ່ຕົນໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຍົມໄປນັ້ນ ຢ່າທວງສິ່ງນັ້ນຄືນຈາກເພື່ອນບ້ານ ຫລືພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ເພາະວ່າໄດ້ປະກາດການປົດປ່ອຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ³ທ່ານທັງ- ຫລາຍຈະທວງຄືນຈາກຄົນຕ່າງດ້ວຍກໍໄດ້ ແຕ່ທ່ານຕ້ອງຍົກພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານທີ່ເປັນທີ່ ທ່ານ ⁴ຍົກເວັ້ນເມື່ອບໍ່ມີຄົນທຸກຍາກໃນໝູ່ພວກທ່ານທັງຫລາຍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງ ອຳນວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານໃນແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ທ່ານ ເປັນມໍລະດົກນັ້ນ ⁵ຖ້າທ່ານພຽງແຕ່ປະຕິບັດຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ຂອງທ່ານ ຄວນລະວັງທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງຫລາຍ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ່ານໃນມື້ນີ້ ⁶ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງທ່ານ ຈະຊົງ ອຳນວຍ ພຣະພອນ ທ່ານ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ຊົງ ສັນຍາຕໍ່ທ່ານນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຫລາຍຊາດຍືມສິ່ງຂອງຂອງທ່ານ ແຕ່ທ່ານ ຢ່າຍືມຂອງພວກເຂົາ ທ່ານທັງຫລາຍຈະປົກຄອງຢູ່ເໜືອປະຊາຊາດ ແຕ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະ ບໍ່ປົກຄອງເໜືອທ່ານ

⁷ຖ້າໃນທ່າມກາງພວກທ່ານມີຄົນຈົນຄົນໜຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຢູ່ພາຍໃນປະຕູເມືອງໃດໆ ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ທ່ານຢ່າມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະຫົດມືຂອງທ່ານໄວ້ຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທຸກຍາກນັ້ນ ⁸ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຍືນມືຂອງ ທ່ານຢ່າງໃຈກວ້າງຂວາງຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຍືມເຄື່ອງຂອງພໍແກ່ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສິ່ງຂອງໃດໆກໍຕາມ ⁹ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີຍ້ານວ່າຈະມີຄວາມຄິດໃນ ຈິດໃຈຊົ່ວຂອງທ່ານວ່າ ‘ປີທີເຈັດ ປີທີ່ຈະຕ້ອງປົດປ່ອຍມາເຖິງແລ້ວ’ ແລະຕາທ່ານກໍອິດສາຕໍ່ ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ທ່ານຈົ່ງບໍ່ຍອມໃຫ້ອັນໃດແກ່ພວກເຂົາເລີຍ ແລະພວກເຂົາຈະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ- ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເລື່ອງຄວາມຜິດບາບກໍຈະຕົກຖືກທ່ານເອງ ¹⁰ທ່ານຈົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະເມື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາແລ້ວ ຢ່າມີໃຈຄິດເສຍດາຍ ເພາະວ່າເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະ ຊົງອຳນວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານໃນບັນດາກິດຈະການທັງໝົດຂອງທ່ານ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະລົງມືເຮັດ ສິ່ງໃດກໍຕາມ ¹¹ເພາະວ່າຄົນຈົນຈະບໍ່ໝົດໄປຈາກແຜ່ນດິນ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງທ່ານວ່າ ‘ທ່ານຕ້ອງຍືນມືໃຫ້ຢ່າງໃຈກວ້າງຂວາງຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຄືຕໍ່ຄົນທຸກຍາກ ຄົນຂັດສົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ’

¹²ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຊຶ່ງເປັນຄົນເຮັບເຮືອບໍ່ວ່າຊາຍຫລືຍິງ ທີ່ພວກເຂົາຂາຍໄວ້ແກ່ທ່ານ ຈົ່ງ ໃຫ້ບົວລະບັດທ່ານທຶກປີ ເມື່ອເຖິງປີທີເຈັດກໍໃຫ້ປ່ອຍພວກເຂົາເປັນອິດສະຫລະພາບພີ່ນ້ອງໄປຈາກ ທ່ານ ¹³ແລະເມື່ອທ່ານປ່ອຍພວກເຂົາເປັນອິດສະຫລະໄປຈາກທ່ານ ທ່ານຢ່າປ່ອຍພວກເຂົາໄປ ມືເປົ່າ ¹⁴ທ່ານຈົ່ງມີໃຈກວ້າງຂວາງ ໂດຍຈັດບັນດາສິ່ງຂອງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງຂອງ ຈາກຝູງ, ແບ້ ແກະຂອງທ່ານຈາກລານຟາດເຂົ້າຂອງທ່ານ ແລະຈາກອ່າງຢູ່ບໝາກອະງຸ່ນ ຂອງທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຕາມສົມຄວນຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງ

ອຳນວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານ ¹⁵ທ່ານຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ທ່ານເຄີຍເປັນຂ້າທາດໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງໂຖ່ທ່ານໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ຈື່ສັ່ງເລື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານ ໃນມື້ນີ້ ¹⁶ແຕ່ຖ້າຂ້າທາດຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ ‘ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄປຈາກທ່ານ’ ເພາະວ່າລາວ ຮັກທ່ານ ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານ ເພາະວ່າລາວຢູ່ກັບທ່ານ ມັນກໍສະບາຍດີ ¹⁷ຈົ່ງເອົາເຫລັກ ແທງໃບຫູຂອງລາວໃຫ້ຂອດໄປຕິດກັບປະຕູເຮືອນ ດັ່ງນີ້ ລາວຈະເປັນຂ້າທາດຂອງທ່ານຕະຫລອດໄປ ທ່ານຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້ແກ່ຂ້າທາດຍິງດ້ວຍ ¹⁸ເມື່ອທ່ານປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫລະນັ້ນ ທ່ານຢ່າຮູ້ສຶກໜັກອົກໜັກໃຈ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານມາຫົກປີແລ້ວ ແລະ ທັງກາຍຄ່າແຮງຫລາຍກວ່າລູກຈ້າງເປັນສອງເທົ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງ ອຳນວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານໃນການທັງປວງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດນັ້ນ

¹⁹ສັດໂຕຜູ້ຫົວປີ ຊຶ່ງເກີດໃນຝູງງົວ ຫລືຝູງແບ້, ແກະນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຖວາຍໄວ້ແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ທ່ານຢ່າໃຊ້ງົວຫົວປີເຮັດວຽກ ຫລືຕັດຂົນຈາກແກະຫົວປີ ²⁰ທ່ານ ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານ ຈົ່ງກິນສັດຫົວປີນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານທຸກໆປີ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ²¹ແຕ່ຖ້າສັດນັ້ນມີຕຳໜິໃດໆ ຄືເປັນງ່ອຍ ຫລືຕາບອດ ຫລືມີຕຳໜິຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທ່ານຢ່າຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ²²ທ່ານຈົ່ງກິນສັດນັ້ນພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ທັງຜູ້ທີ່ມີມົນທົນ ແລະຜູ້ທີ່ສະອາດກໍກິນໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊັ້ນຟານ ຫລືຊັ້ນກວາງ ²³ພຽງແຕ່ທ່ານຢ່າກິນ ເລືອດຂອງມັນເທົ່ານັ້ນ ທ່ານຈົ່ງເທຖິ້ມລົງດິນຄືເທນ້ຳ”

ບົດທີ 16

ການປົດປ່ອຍທຸກໆເຈັດປີ

¹“ທ່ານຈົ່ງຖືເດືອນອາບົບ^[1] ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຖືປັດສະຄາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານ ເພາະວ່າໃນເດືອນອາບົບນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງນຳທ່ານອອກຈາກ ເອຢິບ ໃນເວລາກາງຄືນ ²ແລະທ່ານຈົ່ງຖວາຍປັດສະຄາ ເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຈາກຝູງແບ້, ແກະຫລືຝູງງົວ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເລືອກໄວ້ ໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງປະທັບທີ່ນັ້ນ ³ຢ່າກິນເຂົ້າຈີ່ມີເຊື້ອແບ້ງໃນປັດສະຄາ ຕະຫລອດເຈັດ ມື້ທ່ານຈົ່ງກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງ ເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຄວາມທຸກໃຈ ເພາະວ່າທ່ານຮິບໜີອອກມາ ຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ເພື່ອທ່ານຈະລະນຶກເຖິງມື້ທີ່ທ່ານອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ຕະຫລອດຊີວິດຂອງທ່ານ ⁴ຕະຫລອດເຈັດມື້ນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ເຫັນເຊື້ອເຂົ້າຈີ່ພາຍໃນອານາເຂດປະເທດຂອງ ທ່ານ ຫລືຊັ້ນສັດຊຶ່ງທ່ານໄດ້ບູຊາໃນຕອນແລງມື້ທຳອິດເຫລືອຢູ່ຕະຫລອດຄືນຈົນຮອດມື້ອື່ນເຊົ້າ ⁵ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຖວາຍປັດສະຄາພາຍໃນປະຕູເມືອງໃດໆ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ

[1] ຈຽງ ຫລື ເດືອນທີໜຶ່ງ

ທ່ານຊົງປະທານແກ່ທ່ານ ⁶ແຕ່ທ່ານຈົ່ງຖວາຍປັດສະຄາ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງເລືອກໄວ້ ໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃນຕອນແລງເມື່ອຕາເວັນຕົກແລ້ວ ຊຶ່ງເປັນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ທ່ານອອກຈາກເອຍິບ ⁷ທ່ານຈົ່ງເຮັດໃຫ້ສຸກ ແລະກິນ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງເລືອກໄວ້ ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າທ່ານຈົ່ງກັບໄປ ເຕັ້ນຂອງຕົນເອງ ⁸ທ່ານຈົ່ງກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງຫົກມື້ ແຕ່ໃນມື້ທີ່ເຈັດເປັນປະຊຸມອັນສັກສິດ ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ໃນມື້ນັ້ນຢ່າເຮັດການງານໃດໆ

ເທດສະການປັດສະຄາແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ

⁹ຈົ່ງຕັ້ງຕົ້ນນັບໃຫ້ຄົບເຈັດອາທິດເລີ່ມ ແຕ່ມື້ທຳອິດທີ່ທ່ານກ່ຽວເຂົ້າ ¹⁰ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຖື ເທດສະການສະຫລອງການເກັບກ່ຽວຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ດ້ວຍການຖວາຍຕາມໃຈສະໝັກຈາກມືຂອງທ່ານ ຊຶ່ງທ່ານຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງອໍານວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານ ¹¹ທ່ານຈົ່ງມ່ວນ ຂຶ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ທັງຕົວທ່ານ ແລະລູກຊາຍຍິງຂອງທ່ານ ທັງຂ້າທາດຊາຍຍິງຂອງທ່ານ ທັງຄົນເລວີ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ທັງຄົນຕ່າງດ້າວ ເດັກກຳພ້າພໍ່ ແລະແມ່ໝ້າຍຊຶ່ງຢູ່ທ່າມກາງພວກທ່ານ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງປະທັບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ¹²ທ່ານຄວນຈື່ໄວ້ວ່າທ່ານເຄີຍເປັນຂ້າທາດໃນເອຍິບ ທ່ານຄວນລະວັງໃນການປະຕິບັດຕາມກົດເກນເຫລົ່ານີ້

ເທດສະການສະຫລອງລະດູເກັບກ່ຽວ

¹³ຈົ່ງສະຫລອງເທດສະການປຸກຕູບຢູ່ເປັນເວລາເຈັດມື້ເມື່ອທ່ານເກັບລວບລວມພືດຜົນຂອງທ່ານຈາກລານຟາດເຂົ້າ ແລະຈາກອ່າງຢຽບໝາກອະງຸ່ນຂອງທ່ານແລ້ວ ¹⁴ໃນການລ້ຽງນັ້ນທ່ານຈົ່ງມ່ວນຂຶ້ນ ທັງທ່ານ ແລະລູກຊາຍຍິງຂອງທ່ານ ແລະຂ້າທາດຊາຍຍິງຂອງທ່ານ ທັງຄົນເລວີ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ ທັງເດັກກຳພ້າພໍ່ ແລະແມ່ໝ້າຍຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ¹⁵ທ່ານຈົ່ງຖືເທດສະການນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານເຈັດມື້ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເລືອກໄວ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງອໍານວຍພຣະພອນແກ່ພືດຜົນທັງຫລາຍຂອງທ່ານ ແລະແກ່ຜົນງານທັງໝົດທີ່ມີທ່ານໄດ້ເຮັດ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີແຕ່ຄວາມປີຕິຍິນດີ

ເທດສະການສະຫລອງປຸກຕູບຢູ່

¹⁶ບັນດາຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈະຕ້ອງເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປີລະສາມເທື່ອ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຈະຊົງເລືອກໄວ້ ຄື ໃນເທດສະການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເທດສະການເກັບກ່ຽວ ແລະເທດສະການປຸກຕູບຢູ່ ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເຝົ້າ ¹⁷ໃຫ້ທຸກຄົນຖວາຍຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ຕາມສ່ວນພຣະພອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍປະທານແກ່ທ່ານ

ບັນດາຜູ້ຊາຍຈະຕ້ອງເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າປີລະສາມເທື່ອ

¹⁸ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງເລືອກຕັ້ງຜູ້ພິພາກສາ ແລະເຈົ້າທ້າທີ່ຕາມບັນດາປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ຕາມຕະກູນຂອງທ່ານນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາພິພາກສາປະຊາຊົນຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳ ¹⁹ທ່ານຢ່າເຮັດໃຫ້ເສຍຄວາມຍຸດຕິທຳ ຢ່າລ່າອຽງ ຢ່າຮັບສິນບົນ ເພາະວ່າສິນບົນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄົນມີປັນຍາມືດມົວໄປ ແລະຄະດີຂອງຄົນຊອບທຳເສຍ ²⁰ທ່ານຈົ່ງຕິດຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອທ່ານຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະຮັບມໍລະດົກໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ

²¹ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຕັ້ງເສົາໄມ້ໃດໆໃຊ້ເປັນຮູບເຄົາລົບຂ້າງແທ່ນບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຊຶ່ງທ່ານຈະສ້າງໄວ້ນັ້ນ ²²ແລະທ່ານຢ່າຕັ້ງເສົາສັກສິດເປັນຮູບເຄົາລົບ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງກຽດຊັງ”

ບົດທີ 17

ຜູ້ພິພາກສາ ແລະເຈົ້າຫນ້າທີ່ຕ່າງໆ

¹“ທ່ານທັງຫລາຍຢ່ານຳເອົາງົວຜູ້ ຫລືແກະທີ່ມີຕຳໜີ ຫລືພິການໃດໆເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ເພາະວ່າເປັນສິ່ງທີ່ກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ

ຈົ່ງຖວາຍສະເພາະສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແດ່ພຣະເຈົ້າ

²ພາຍໃນປະຕູເມືອງໃດໆຂອງທ່ານທັງຫລາຍຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານນັ້ນ ຖ້າມີຊາຍ ຫລືຍິງຄົນໃດເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ໂດຍລະເມີດຕໍ່ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ³ແລະໄປບົວລະບັດພະອິນ ແລະນະມັດສະການພະເຫລົ່ານັ້ນ ຫລືຕາເວັນ ດວງເດືອນ ຫລືດວງດາວທັງຫລາຍໃນທ້ອງຟ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫ້າມໄວ້ ⁴ມີຄົນບອກທ່ານແລ້ວ ແລະທ່ານກໍໄດ້ຍິນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງພະຍາຍາມສືບສວນ ແລະຖ້າເປັນຄວາມຈິງ ແລະພິສູດໄດ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ທ່ານກຽດຊັງນັ້ນມີຄົນເຮັດໃນພວກອິສຣາເອນ ⁵ທ່ານຈົ່ງນຳເອົາຊາຍ ຫລືຍິງຜູ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນມາທຶປະຕູເມືອງ ແລະທ່ານຈົ່ງເອົາທຶນແກວ່ງໃສ່ຊາຍ ຫລືຍິງ ⁶ຜູ້ທີ່ຖືກກ່າວໂທດເຖິງຕາຍນັ້ນ ໃຫ້ມີພະຍານສອງ ຫລືສາມປາກຍືນຍັນວ່າຜູ້ນັ້ນມີຄວາມຜິດ ຈົ່ງໃຫ້ປັບໂທດເຖິງຕາຍໄດ້ ຢ່າລົງໂທດຜູ້ໃດເຖິງຕາຍດ້ວຍພະຍານປາກດຽວ ⁷ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍານຕ້ອງລົງມືກ່ອນໃນການລົງໂທດຄົນນັ້ນເຖິງຕາຍ ຕໍ່ໄປຄົນທັງປວງຈົ່ງຮ່ວມມືນຳກັນ ທັງນີ້ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຈາກທ່ານກາງພວກທ່ານ

⁸ຖ້າຄະດີໃດເກີດຂຶ້ນເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະຕັດສິນໄດ້ວ່າ ເປັນຄະດີຂ້າຄົນຕາຍໂດຍເຈດຕະນາຫລືບໍ່ ເປັນຄະດີກ່ຽວກັບການຖຽງກຳມະສິດໃນຊັບ ເປັນຄະດີທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ເປັນຄະດີໃດໆຊຶ່ງໂຕ້ແຍ້ງກັນພາຍໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກັນໄປຍັງສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງເລືອກໄວ້ ⁹ຈົ່ງໄປຫາຄົນເລວີຊຶ່ງເປັນປະໂລຫິດ ແລະໄປຫາຜູ້ພິພາກສາປະຈຳການໃນສະໄໝນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງປຶກສາຫາລືກັບເພິ່ນ ແລະເພິ່ນຈະຊີ້ແຈງໃຫ້ທ່ານຮູ້ເຖິງກົດໝາຍ ¹⁰ແລ້ວທ່ານຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳ ຊຶ່ງເພິ່ນຊີ້ແຈງແກ່ທ່ານ ຈາກສະຖານທີ່

ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກນັ້ນ ແລະທ່ານຈົ່ງລະວັງໃນການປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນແນະນຳທ່ານ ¹¹ທ່ານຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຈາກພຣະບັນຍັດທີ່ເພິ່ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະເຮັດຕາມກົດໝາຍທີ່ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງທ່ານ ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຫັນເຫໄປຈາກກົດໝາຍ ຢ່າຫັນໄປທາງຂວາມືຫລືຊ້າຍມື ¹²ຜູ້ໃດທີ່ຂັດຂືນບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມ ຄືບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຍືນຍົວລະບັດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຫລືຟັງຄວາມຜູ້ພິພາກສາ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຕາຍ ທັງນີ້ກໍເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະກຳຈັດຄວາມຊົ່ວໄປຈາກອິສຣາເອນ ¹³ແລະປະຊາຊົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນ ແລະຢາເກງ ແລະບໍ່ໄດ້ຂັດຂືນຕໍ່ໄປອີກ

ຈົ່ງເອົາຫິນແກວ່ງໃສ່ຄົນທີ່ຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບໃຫ້ຕາຍ

¹⁴ເມື່ອທ່ານມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ແລະທ່ານຖືກຳມະສິດອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນແລ້ວ ທ່ານຈະກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະຕັ້ງກະສັດໄວ້ເໜືອເຮົາຄືປະຊາຊາດອື່ນຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມເຮົາ” ¹⁵ກໍຈົ່ງຕັ້ງຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນກະສັດເໜືອທ່ານ ຄືຕັ້ງຜູ້ທີ່ຜູ້ໃດໃນພວກພົນອົງຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນກະສັດ ທ່ານຢ່າຕັ້ງຄົນຕ່າງດ້ວຍຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພົນອົງຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ເໜືອທ່ານ ¹⁶ແຕ່ວ່າຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີມ້າຂອງຕົນເອງຫລາຍເກີນໄປ ຫລືເປັນເຫດໃຫ້ປະຊາຊົນກັບໄປເອຢິບເພື່ອຈະມີມ້າຫລາຍໆ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກກັບທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວວ່າ ‘ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ກັບໄປທາງນັ້ນອີກເລີຍ’ ¹⁷ແລະຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີເມຍຫລາຍ ຍ້ານວ່າຈິດໃຈຂອງລາວຈະຫັນເຫໄປ ຫລືຢ່າໃຫ້ມີເງິນມີຄຳເປັນຂອງຕົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ¹⁸ເມື່ອຜູ້ນັ້ນນຶ່ງເທິງບັນລັງໃນລາຊະອານາຈັກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄັດເລືອກພຣະບັນຍັດນີ້ໄວ້ໃນໜັງສື ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຕົນເອງ ຈາກໜັງສືຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກປະໂລຫິດທີ່ເປັນຄົນເລວີ ¹⁹ໃຫ້ກົດໝາຍນັ້ນຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ລາວອ່ານຢູ່ສະເໝີຕະຫລອດຊີວິດຂອງຕົນ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ ໂດຍຖືຮັກສາບັນດາຖ້ອຍຄຳໃນພຣະບັນຍັດ ແລະກົດເກນເຫລົ່ານີ້ແລະປະຕິບັດຕາມ ²⁰ເພື່ອວ່າຈິດໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ໄດ້ພອງຂຶ້ນສູງກວ່າພົນອົງຂອງຕົນ ແລະເພື່ອລາວເອງຈະບໍ່ໄດ້ຫັນເຫຈາກພຣະບັນຍັດໄປທາງຂວາມື ຫລືທາງຊ້າຍມື ເພື່ອລາວຈະໄດ້ປົກຄອງລາຊະອານາຈັກຂອງລາວໄດ້ດົນທັງຕົນເອງແລະລູກຫລານຂອງຕົນໃນອິສຣາເອນ”

ບົດທີ 18

ການເລືອກກະສັດສຳລັບຄົນອິສຣາເອນ

¹“ຄົນເລວີຊຶ່ງເປັນປະໂລຫິດ ແລະຕະກູນເລວີທັງໝົດ ຈະບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງ ຫລືມໍລະດົກຮ່ວມກັບຄົນອິສຣາເອນ ພວກເຂົາຈະກິນເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖວາຍດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສ່ວນທີ່ຕົກເປັນຂອງພຣະອົງ ²ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີມໍລະດົກໃນໝູ່ພວກພົນອົງຂອງພວກເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ³ໃຫ້ສ່ວນຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສ່ວນທີ່ປະໂລຫິດໄດ້ຮັບຈາກປະຊາຊົນ ຄືສ່ວນທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ທີ່ຖວາຍສັດບູຊາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນງົວຜູ້ ຫລືແກະ ກໍໃຫ້ພວກເຂົາມອບຊົນຂາໜ້າ ຊົນແກ້ມທັງສອງເບື້ອງ ແລະຊົນທ້ອງ

ໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ ⁴ຜົນລະບູກລຸ້ນທຳອິດຂອງທ່ານຄື ເຂົ້າ ພາກອະງຸ່ນ ນໍ້າມັນ ແລະຂົນແກະລຸ້ນທຳອິດທີ່ໄດ້ຈາກແກະຂອງທ່ານ ຈົ່ງມອບໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ ⁵ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ເລືອກພວກເຂົາຈາກຕະກູນທັງໝົດຂອງທ່ານ ໃຫ້ຍືນຍົວລະບັດໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງຕົວພວກເຂົາ ແລະລູກຫລານຂອງພວກເຂົາສືບຕໍ່ກັນໄປເປັນນິດ ⁶ຖ້າຄົນເລວີຄົນໃດມາຈາກປະຕູເມືອງໃດໃນອິສຣາເອນອັນເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ຈະມາຍັງສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເລືອກໄວ້ກໍໃຫ້ພວກເຂົາມາໄດ້ຕາມໃຈປາດຖະໜາ ⁷ແລ້ວພວກເຂົາຈະຍົວລະບັດໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແບບດຽວກັນກັບບັນດາຄົນເລວີພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຍືນຍົວລະບັດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ⁸ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ສ່ວນທີ່ຈະກິນເທົ່າໆກັນ ນອກເໜືອຈາກສ່ວນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາດ້ວຍການຂາຍຊັບສິນຂອງຕົນເອງ

ມໍລະດົກສຳລັບຄົນເລວີແລະພວກປະໂລຫິດ

⁹ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ທ່ານຢ່າຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໜ້າກຽດຊັງຕາມປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ¹⁰ຢ່າໃຫ້ມີຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນໝູ່ພວກທ່ານຊຶ່ງໃຫ້ລູກຊາຍຫລືລູກສາວຂອງຕົນລຸຍໄຟ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເປັນໝໍ້ ເປັນໝໍ້ດູ ເປັນຜູ້ສຽງໂຊກເບິ່ງເຫດການ ຫລືເປັນໝໍ້ມົນ ¹¹ເປັນໝໍ້ຜີ ເປັນຄົນຊົງ ເປັນພໍ່ມົດແມ່ມົດ ຫລືເປັນໝໍ້ພາຍ ¹²ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນີ້ຄວນເປັນທີ່ກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າໄດ້ເຮັດສິ່ງໜ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຊົງຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໜ້າທ່ານ ¹³ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນຄົນປາດສະຈາກຕຳໜິຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ¹⁴ເພາະວ່າປະຊາຊາດເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງທ່ານກຳລັງຈະຍຶດຄອງນັ້ນ ພັງຄວາມໝໍ້ ແລະພວກສຽງໂຊກ ແຕ່ສ່ວນຕົວທ່ານນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານບໍ່ຊົງຍິນຍອມໃຫ້ທ່ານເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ

ໂມເຊຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດຕາມຜູ້ທີ່ບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າ

¹⁵ໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເລືອກເອົາຄົນຈາກຊົນຊາດຂອງທ່ານເອງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳເໝືອນຂ້າພະເຈົ້າ ສະນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອຟັງພວກເພິ່ນສາ. ¹⁶ໃນມື້ທີ່ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເທິງພູຊີນາຍນັ້ນ ພວກທ່ານຂໍຮ້ອງບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືເຫັນໄຟອັນໜ້າຢ້ານຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ ເພາະວ່າຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ. ¹⁷ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ທີ່ພວກເຂົາຂໍຮ້ອງນັ້ນດີຫລາຍແລ້ວ. ¹⁸ເຮົາຈະເລືອກເອົາຄົນໜຶ່ງໃນຊົນຊາດຂອງພວກເຂົາເອງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງເຮົາຄືກັບທ່ານນີ້ ເຮົາຈະບອກເລື່ອງໃຫ້ລາວເວົ້າ ແລະລາວຈະບອກປະຊາຊົນທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງ. ¹⁹ຜູ້ໃດບໍ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ເວົ້າໃນນາມຂອງເຮົາ ເຮົາຈະລົງໂທດຜູ້ນັ້ນ.

²⁰ຖ້າຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົນໃດບັງອາດເວົ້າຖ້ອຍຄຳ ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງ ຫລືຜູ້ທີ່ເວົ້າໃນນາມຂອງພະອິນ ຄົນຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ. ²¹ຖ້າພວກເຈົ້າຄິດໃນໃຈວ່າ ເຮັດແນວໃນຈຶ່ງຈະຮູ້ຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວນັ້ນໄດ້. ²²ຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົນໃດເວົ້າໃນນາມ

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ວ່າເວົ້ານັ້ນບໍ່ເປັນຈິງ ຖ້ອຍຄຳນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນ ຖ້ອຍຄຳທີ່ລາວເວົ້າເອົາເອງ ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຢ່າຍ້ານພວກເຂົາເລີຍ.”

ບົດທີ 19

ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາຈະໃຫ້ມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳ

1“ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍຊົງຕັດບັນດາປະຊາຊາດ ຜູ້ຊົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາແກ່ທ່ານ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຍຶດ ຄອງຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງ ແລະໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ 2ທ່ານຈົ່ງແຍກເມືອງໄວ້ສາມ ເມືອງສຳລັບພວກທ່ານທັງຫລາຍໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ປະທານແກ່ທ່ານເປັນກຳມະສິດນັ້ນ 3ທ່ານຈົ່ງຈັດຕຽມໃຫ້ມີທາງ ແລະຈົ່ງແບ່ງອານາເຂດແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານອອກເປັນສາມສ່ວນ ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດທີ່ ໄດ້ຂ້າຄົນແລ້ວຈະຫລົບໜີໄປຢູ່ໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ 4ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນເລື່ອງຂອງຄາດຕະກອນຜູ້ ທີ່ໜີໄປຢູ່ໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ ແລະລອດຊີວິດຢູ່ ຄືຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ ໄດ້ເຈດຕະນາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວມາກ່ອນ 5ເຊັ່ນ ຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນປ່າພ້ອມກັບ ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນເພື່ອຈະຕັດໄມ້ ເມື່ອລາວແກວ່ງຂວານເພື່ອຈະຕັດຕົ້ນໄມ້ລົງ ຫົວຂວານ ຫລຸດຈາກດ້າມຖືກເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ ແລະຄົນນັ້ນກໍເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ກໍໃຫ້ລາວໜີໄປຍັງ ເມືອງເຫລົ່ານີ້ເມືອງໃດເມືອງໜຶ່ງ ແລະລອດໄດ້ 6ດ້ວຍຍ້ານວ່າຜູ້ອາຄາດແຄ້ນກຳລັງຈະໄລ່ ຕາມຊາຍຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນທັນ ເພາະວ່າຫົນທາງໄກແລ້ວຂ້າລາວເສຍ ເຖິງວ່າຊາຍຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີໂທດ ເຖິງຕາຍ ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງເພື່ອນບ້ານຂອງລາວມາກ່ອນ 7ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງ ທ່ານວ່າ ໃຫ້ທ່ານຈັດແຍກຫົວເມືອງໄວ້ສາມຫົວເມືອງ 8ແລະຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານຂະຫຍາຍອານາເຂດຂອງທ່ານ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານ ແລະປະທານແຜ່ນດິນທັງໝົດຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາຈະປະທານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ ທ່ານ 9ຖ້າທ່ານໄດ້ຖືຮັກສາບັນຍັດທັງໝົດນີ້ຢ່າງລະມັດລະວັງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ່ານໃນມື້ນີ້ ໂດຍທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະດຳເນີນຢູ່ໃນພຣະບັນຊາ ຂອງພຣະອົງສະເໝີ ແລ້ວທ່ານຈົ່ງເພີ່ມເຕີມຫົວເມືອງອີກສາມຫົວເມືອງນອກຈາກສາມຫົວ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ 10ດ້ວຍຍ້ານວ່າເລືອດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດຈະຕົກໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຕ້ອງຮັບຜິດ- ຊອບເລືອດນັ້ນ 11ແຕ່ຖ້າວ່າຜູ້ໃດກຽດຊັງເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະຄອຍຖ້າດັກລາວຢູ່ ແລະໄດ້ ລັກຕີລາວເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ແລ້ວຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍໜີເຂົ້າໄປໃນຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນເມືອງໃດເມືອງ ໜຶ່ງ 12ແລ້ວພວກຜູ້ໃຫຍ່ໃນເມືອງຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນຈະສົ່ງຄົນໃຫ້ໄປຮັບຕົວຊາຍຜູ້ນັ້ນມາຈາກບ່ອນ ນັ້ນ ແລະສົ່ງຕົວລາວໄວ້ໃນມືຜູ້ຄຽດແຄ້ນ ເພື່ອລາວຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ 13ຢ່າໃຫ້ໃນຕາ ຂອງທ່ານເມດຕາສົງສານລາວ ແຕ່ທ່ານຈົ່ງກຳຈັດຄວາມຜິດອັນເນື່ອງຈາກເລືອດທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມ ຜິດນັ້ນໃຫ້ໝົດໄປຈາກອິສຣາເອນ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ໄປດີມາດີ

ເມືອງລີໄພ

14 ໃນເລື່ອງມໍລະດົກຊຶ່ງທ່ານຈະຮັບ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານ ແກ່ທ່ານເປັນກຳມະສິດນັ້ນ ທ່ານຢ່າຍ້າຍເສົາເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ ຊຶ່ງຄົນບູ-ຮານໄດ້ປັກໄວ້

ຈົ່ງຮັກສາເສົາເຂດຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ

15 ພະຍານປາກດຽວຈະຍືນຍັນກ່າວໂທດຜູ້ເຮັດຜິດແນວໜຶ່ງແນວໜຶ່ງໄດ້ບໍ່ໄດ້ ຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕ້ອງມີສອງປາກຂຶ້ນໄປ ຈຶ່ງຈະພິສູດໄດ້ວ່າຄົນນັ້ນເຮັດຜິດ. 16-18 ຖ້າຄົນໜຶ່ງກ່າວຮ້າຍປ້າຍສີອີກ ຄົນໜຶ່ງວ່າເຮັດຜິດ ກໍໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດ ແລະຜູ້ພິພາກສາຊຶ່ງຢູ່ ທີ່ນັ້ນ ແລ້ວຜູ້ພິພາກສາຈະສືບສວນຫາຄວາມຈິງຢ່າງລະອຽດ ແລະເລິກເຊິ່ງ ຖ້າພົບວ່າມີຜູ້ຫາ ເລື່ອງໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ. 19 ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບໂທດ ແລະຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີຄືກັນ ພວກທ່ານຈະກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃຫ້ໝົດໄປໄດ້ດ້ວຍວິທີນີ້ແຫລະ. 20 ເມື່ອຄົນອື່ນໄດ້ຍິນເລື່ອງ ນີ້ ພວກເຂົາກໍຈະຢ້ານ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງນັ້ນອີກ. 21 ພວກທ່ານຢ່າເມດຕາ ສົງສານ ຈົ່ງລົງໂທດດ້ວຍວິທີເອົາຊີວິດແທນຊີວິດ ຕາແທນຕາ ແຂ້ວແທນແຂ້ວ ມືແທນມື ແລະ ຕີນແທນຕີນ.

ບົດທີ 20

ບັນຍັດກ່ຽວກັບພະຍານ

1 “ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະຍົກທັບໄປເຮັດສົງຄາມກັບພວກສັດຕູຂອງທ່ານ ແລະເຫັນມ້າ ລົດ ຮີບ ແລະກອງທັບຫລວງຫລາຍໃຫຍ່ກວ່າຂອງທ່ານ ທ່ານຢ່າຊູຍ້ານເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນ-ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ຜູ້ຊົງນຳທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ 2 ແລະ ເມື່ອໃກ້ຈະຕໍ່ສູ້ກັນ ປະໂລຫິດຈະອອກມາຢູ່ຂ້າງໜ້າ ແລະກ່າວແກ່ປະຊາຊົນ 3 ໂດຍຈະກ່າວວ່າ ‘ໂອ ອິສຣາເອນ ຈົ່ງຟັງເຫັນ ມື້ນີ້ທ່ານມາໃກ້ ຈະສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງທ່ານ ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານ ທັງຫລາຍວິຕົກກັງວົນ ຢ່າຊູຍ້ານ ຫລືຫວັ່ນໂຫວ ຫລືຕົກໃຈຕໍ່ໜ້າສັດຕູ 4 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນ-ເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານສະເດັດໄປກັບທ່ານ ຊົງຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງທ່ານເພື່ອທ່ານ ຈະປະທານໄຊ-ຊະນະແກ່ທ່ານ’ 5 ແລ້ວນາຍທະຫານຈະເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ ‘ໃຜທີ່ສ້າງບ້ານໃໝ່ ແລະຍັງບໍ່ໄດ້ ເຮັດພິທີຖວາຍບ້ານນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກັບໄປບ້ານຂອງຕົນ ຍ້ານວ່າລາວຈະຕາຍໃນສົງຄາມ ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖວາຍບ້ານນັ້ນ 6 ໃຜທີ່ປູກສວນໝາກອະງຸ່ນ ແລະຍັງບໍ່ໄດ້ກິນຜົນລະປູກຈາກສວນ ອະງຸ່ນນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກັບໄປບ້ານ ຍ້ານວ່າລາວຈະຕາຍໃນສົງຄາມ ແລະຄົນອື່ນຈະກິນໝາກອະ-ງຸ່ນນັ້ນ 7 ຜູ້ໃດທີ່ໝັ້ນຜູ້ຍິງໄວ້ເປັນເມຍແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັນ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກັບໄປບ້ານຂອງ ຕົນ ຍ້ານວ່າລາວຈະຕາຍໃນສົງຄາມ ແລະຊາຍອື່ນຈະໄດ້ນາງໄປ” 8 ແລະນາຍທະຫານຈະເວົ້າ ກັບປະຊາຊົນຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ຜູ້ໃດທີ່ຢູ່ບ່ອນນີ້ມີຈິດໃຈຍ້ານ ແລະວິຕົກກັງວົນ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກັບໄປ ບ້ານຂອງຕົນ ຍ້ານວ່າຈິດໃຈໝັ້ນອ້ອງຂອງລາວຈະອ່ອນໄປຄືກັນກັບຈິດໃຈຂອງລາວ” 9 ເມື່ອນາຍ ທະຫານເວົ້າກັບປະຊາຊົນໝົດແລ້ວ ກໍໃຫ້ເລືອກຕັ້ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງຕ່າງໆໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າ

ປະຊາຊົນ

¹⁰ເມື່ອພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃກ້ເມືອງຊຶ່ງທ່ານຈະໄປສູ່ຮີບນັ້ນ ຈົ່ງສະເໜີສັນຕິພາບແກ່ເມືອງນັ້ນກ່ອນ ¹¹ຖ້າພວກເຂົາຕອບທ່ານຢ່າງສັນຕິ ແລະເປີດປະຕູເມືອງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ກໍໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງທີ່ພົບຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເຮັດວຽກໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະບົວລະບັດທ່ານ ¹²ຖ້າເມືອງນັ້ນບໍ່ຮ່ວມສັນຕິກັບທ່ານ ແຕ່ກັບອອກມາຮີບ ກໍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງນັ້ນໄດ້ ¹³ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າປະທານເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານແລ້ວ ທ່ານຈົ່ງຂ້າຊາຍທຸກຄົນດ້ວຍຄົມດາບ ¹⁴ແຕ່ຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ ສັດ ແລະທຸກສິ່ງໃນເມືອງນັ້ນ ຄືຂອງທີ່ຍຶດມາໄວ້ທັງໝົດ ທ່ານຈົ່ງຍຶດເອົາເປັນຂອງຕົນ ທ່ານຈົ່ງພໍໃຈໃນສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດມາຈາກສັດຕູຂອງທ່ານ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ¹⁵ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້ແກ່ທຸກຫົວເມືອງທີ່ຢູ່ໄກຈາກທ່ານ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຫົວເມືອງຂອງປະຊາຊາດໃກ້ໆນີ້

¹⁶ແຕ່ໃນຫົວເມືອງຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍນີ້ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ ທ່ານຢ່າໄວ້ຊີວິດສິ່ງໃດໆທີ່ຫັນໃຈໄດ້ເລີຍ ¹⁷ແຕ່ຈົ່ງທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດໄປ ຄືຄົນຮິດຕີ ຄົນອະໂມຣິດ ຄົນການາອານ ຄົນເປຣິຊີ ຄົນຮິວີ ແລະຄົນເຢບຸດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງສັ່ງໄວ້ ¹⁸ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ສອນທ່ານໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທັງຫລາຍ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພະຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເປັນການເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ¹⁹ເມື່ອທ່ານອ້ອມຫົວເມືອງໜຶ່ງຢູ່ດົນນານ ເພື່ອຈະສູ້ຮົບເອົາຫົວເມືອງນັ້ນຢ່າໃຊ້ຂວານພັນທຳລາຍຕົນໄມ້ຂອງເມືອງນັ້ນ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນໝາກຈາກຕົນໄມ້ນັ້ນ ຢ່າຕັດລົງເພື່ອໃຊ້ໃນການອ້ອມເມືອງນັ້ນ (ເພາະວ່າຕົນໄມ້ໃນທົ່ງນາເປັນຊີວິດມະນຸດ) ²⁰ສ່ວນຕົນໄມ້ທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າບໍ່ໃຊ້ເປັນອາຫານ ທ່ານຈະທຳລາຍ ແລະຕັດລົງກໍໄດ້ ເພື່ອຈະໃຊ້ສ້າງເຄື່ອງລ້ອມເມືອງໃນການສູ້ຮົບຂອງທ່ານ ຈົນກວ່າເມືອງນັ້ນຈະແຕກ”

ບົດທີ 21

ກົດຕ່າງໆ ເລື່ອງສົງຄາມ

¹“ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ທ່ານເປັນກຳມະສິດນັ້ນ ຖ້າພົບສົບຄົນທີ່ຖືກຂ້າຖິ້ມຢູ່ກາງແຈ້ງ ບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດຂ້າລາວຕາຍ ²ກໍໃຫ້ພວກຜູ້ໃຫຍ່ ແລະຜູ້ພິພາກສາຂອງທ່ານອອກມາວັດແທກເບິ່ງໄລຍະທາງເຖິງເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບສົບ ຜູ້ຕາຍນັ້ນ ³ແລ້ວເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດກັບສົບຜູ້ຕາຍນັ້ນໃຫ້ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນນຳເອົາງົວແມ່ໜຶ່ງໂຕຊຶ່ງຍັງບໍ່ເຄີຍໃຊ້ງານ ແລະຍັງບໍ່ເຄີຍທຽມແອກ ⁴ແລະໃຫ້ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນນຳງົວແມ່ໂຕນັ້ນໄປທີ່ຮ່ອມພູຊຶ່ງມີນ້ຳໄຫລ ຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜໄຖ ຫລືຫວ່ານເລີຍ ແລະໃຫ້ຫັກຄໍງົວແມ່ທີ່ຮ່ອມພູນັ້ນ ⁵ແລະປະໂລທິດຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງ ເລວີ ຈະຕ້ອງເຂົ້າມາໃກ້ດ້ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ຊົງເລືອກພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ບົວລະບັດພຣະອົງ ແລະໃຫ້ອວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ການຜິດຖຽງ ແລະການທຳຮ້າຍທຸກເລື່ອງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄຳຂອງປະ-

ໂລທິດເຫລົ່ານີ້ ⁶ ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ທຸກຄົນຂອງເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດຈະລ້າງມືຂອງພວກເຂົາທັງ-
 ຫລາຍເທິງງົວແມ່ທີ່ຖືກຫັກຄໍໃນ ຮ່ອມພູເຂົານັ້ນ ⁷ ແລະພວກເຂົາຈະເປັນພະຍານວ່າ 'ມືຂອງ
 ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລືອດຂອງຊາຍຜູ້ນີ້ຕົກ ແລະຕາຂອງເຮົາທັງຫລາຍກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ
 ເລືອດຂອງລາວຕົກ ⁸ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງລືບລ້າງມືນິນບາບຂອງປະຊາຊົນຊາວອິ-
 ສຣາເອນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຖໄວ້ ຂໍຢ່າຊົງຖືໂທດປະຊາຊົນຊາວອິສຣາເອນ
 ຂອງພຣະອົງຍ້ອນເລືອດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ' ແລະຂໍຊົງອະໄພໂທດອັນເນື່ອງຈາກເລືອດນີ້ໃຫ້ແກ່
 ພວກເຂົາ ⁹ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ທ່ານຈະກຳຈັດຄວາມຜິດອັນເນື່ອງຈາກເລືອດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດນັ້ນໄປ
 ຈາກທ່ານກາງທ່ານໄດ້ ເມື່ອທ່ານເຮັດສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ການສອບສວນຄະດີຄາດຕະກຳ

¹⁰ ເມື່ອທ່ານອອກໄປສູ່ຮີບກັບສັດຕູຂອງທ່ານ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງ
 ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານແລ້ວ ແລະທ່ານຈັບພວກເຂົາມາເປັນຊະເລີຍ ¹¹ ທ່ານເຫັນຍິງ
 ງາມຄົນໜຶ່ງໃນໝູ່ຊະເລີຍນັ້ນ ແລະປາດຖະໜາຢາກໄດ້ມາເປັນເມຍຂອງທ່ານ ¹² ທ່ານຈົ່ງພາຜູ້-
 ຍິງນັ້ນມາໄວ້ທີ່ເຮືອນຂອງທ່ານ ໃຫ້ນາງແຖຫົວ ແລະຕັດເລັບມືເສຍ ¹³ ແລະໃຫ້ນາງແກ່ເຄື່ອງ
 ແຕ່ງກາຍຢ່າງຊະເລີຍອອກ ແລະໃຫ້ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງທ່ານ ໃຫ້ໄວ້ທຸກເຖິງບິດາມານດາຂອງ
 ນາງໜຶ່ງເດືອນເຕັມ ຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານຈົ່ງຈະເຂົ້າໄປຫານາງ ແລະ ເປັນຜົວຂອງນາງໄດ້
 ແລະໃຫ້ນາງເປັນເມຍຂອງທ່ານ ¹⁴ ພາຍຫລັງ ຖ້າທ່ານບໍ່ພໍໃຈນາງນັ້ນແລ້ວ ຈົ່ງປ່ອຍນາງໄປ
 ຕາມແຕ່ນາງຈະພໍໃຈໄປໃສ ຢ່າຂາຍນາງເອົາເງິນ ຢ່າເຮັດກັບນາງຢ່າງຂ້າຫາດ ເພາະວ່າທ່ານ
 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງອັບອາຍແລ້ວ

¹⁵ ຖ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງມີເມຍສອງຄົນ ຮັກຄົນໜຶ່ງຊັງອີກຄົນໜຶ່ງເມຍທັງສອງຄືທັງຄົນທີ່ຮັກ ແລະ
 ຄົນທີ່ຊັງກຳກຳເນີດລູກນຳກັນ ແລະລູກຊາຍຫົວປີເປັນລູກຂອງເມຍຄົນທີ່ຕົນຊັງ ¹⁶ ເມື່ອເຖິງມື້
 ແບ່ງຊັບສິນໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍເປັນມໍລະດົກນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ລາວເຮັດແກ່ລູກຊາຍຂອງເມຍຄົນທີ່ຕົນຮັກ
 ນັ້ນຄືກັບເປັນລູກຫົວປີ ແທນລູກຊາຍຂອງເມຍທີ່ຕົນຊັງ ຊຶ່ງເປັນລູກຫົວປີ ¹⁷ ແຕ່ລາວຕ້ອງ
 ຍອມຮັບລູກຫົວປີຄືລູກຊາຍຂອງເມຍຄົນທີ່ຕົນຊັງ ໂດຍແບ່ງເຄື່ອງຂອງໃຫ້ແກ່ລູກຫົວປີສອງ
 ເທົ່າ ເພາະວ່າຄົນນີ້ເປັນຕົ້ນກຳລັງຂອງພໍ່ ສິດທິຂອງລູກຫົວປີເປັນຂອງລາວ

ການແຕ່ງງານກັບຊະເລີຍ ແລະຈົ່ງຮັກສາສິດທິລູກຫົວປີໄວ້

¹⁸ ຖ້າຊາຍຄົນໃດມີລູກຊາຍທີ່ດີ ແລະບໍ່ຢູ່ໃນໂອວາດ ບໍ່ຟັງຄວາມພໍຂອງຕົນ ຫລືຖຽງແມ່
 ຂອງຕົນ ເຖິງວ່າບິດາ ມານດາຈະໄດ້ຕີສອນ ລາວກໍບໍ່ຍອມຟັງ ¹⁹ ໃຫ້ບິດາ ມານດາຈັບຕົວ
 ລາວອອກມາຫາພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນ ໃນປະຕູເມືອງທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ ²⁰ ແລະລາວຈະ
 ເວົ້າກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນວ່າ 'ລູກຊາຍຂອງເຮົາຄົນນີ້ເປັນຄົນດີດ້ານ ແລະບໍ່ຢູ່ໃນໂອ-
 ວາດ ບໍ່ຟັງຄວາມພໍ ແມ່ ເປັນຄົນຂີ້ດີ້ ແລະຂີ້ເມົາ' ²¹ ແລ້ວບັນດາຜູ້ຊາຍໃນເມືອງນັ້ນຈະເອົາ
 ຫີນແກວ່ງລາວໃຫ້ຕາຍ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກຳຈັດຄວາມຊົ່ວໄປຈາກທ່ານກາງທ່ານ ຄົນອິສຣາ-
 ເອນທັງປວງຈະໄດ້ຍິນແລະຍຳເກງ

²² ຖ້າຄົນໃດໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດອັນມີໂທດເຖິງຕາຍ ແລະລາວຖືກປະຫານຊີວິດ ແລະແຂວນ

ລາວໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ ²³ຢາໃຫ້ສົບຄ້າງຢູ່ຕົ້ນໄມ້ຂ້າມຄືນ ທ່ານຈົ່ງຝັງລາວໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ (ດ້ວຍວ່າຜູ້ທີ່ຕ້ອງຖືກແຂວນ ໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ກໍຕ້ອງຖືກສາບແຂ່ງໂດຍພຣະເຈົ້າ) ທ່ານຢ່າເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງທ່ານຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານ ແກ່ທ່ານໃຫ້ເປັນມໍລະດົກນັ້ນ ເປັນມົນທົນ”

ບົດທີ 22

ລູກຊາຍທີ່ດີ ແລະບໍ່ຢູ່ໃນໂອວາດ

¹ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຫັນງົວ ຫລືແກະຂອງພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຫລົງມາ ຢ່າຢູ່ເສີຍ ຈົ່ງພາສັດເຫລົ່ານັ້ນກັບໄປໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ²ຖ້າບ້ານລາວຢູ່ໄກ ຫລືທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຕົວລາວ ຈົ່ງນໍາສັດນັ້ນມາໄວ້ທີ່ບ້ານຂອງທ່ານ ແລະໃຫ້ຢູ່ກັບທ່ານຈົນພີ່ນ້ອງມາທຽວຫາ ແລ້ວທ່ານຈົ່ງມອບຄືນໃຫ້ລາວໄປ ³ລໍຂອງພີ່ນ້ອງທ່ານກໍຈົ່ງຄືນໃຫ້ຄືກັນ ເສື້ອຜ້າຂອງພີ່ນ້ອງທ່ານກໍຈົ່ງຄືນໃຫ້ຄືກັນ ສິ່ງໃດຂອງພີ່ນ້ອງທີ່ຫຍາຍໄປ ແລະທີ່ທ່ານພົບເຫັນ ທ່ານຈົ່ງສົ່ງຄືນໃຫ້ຄືກັນ ທ່ານຢ່າຢູ່ເສີຍ ⁴ຖ້າທ່ານເຫັນລໍ ຫລືງົວຂອງພີ່ນ້ອງລົ້ມຢູ່ຕາມທາງ ຢ່າຢູ່ເສີຍ ທ່ານຈົ່ງຊ່ວຍໂຈມສັດເຫລົ່ານັ້ນລຸກຂຶ້ນອີກ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຊ່ວຍເພື່ອນບ້ານ

⁵ຢ່າໃຫ້ຜູ້ຍິງໃຊ້ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງຜູ້ຊາຍ ແລະຢ່າໃຫ້ຜູ້ຊາຍແຕ່ງກາຍດ້ວຍເຄື່ອງຂອງຜູ້ຍິງ ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັ່ງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ

⁶ຖ້າທ່ານບັງເອີນໄປພົບຮັງນົກຢູ່ຕາມທາງ ເທິງຕົ້ນໄມ້ຫລືພື້ນດິນ ມີລູກນົກ ຫລືໄຂ່ ແລະແມ່ນົກກໍາລັງຟັກຢູ່ເທິງລູກນົກ ຫລືໄຂ່ນັ້ນ ທ່ານຢ່າເອົາແມ່ນົກກັບລູກນົກໄປ ⁷ທ່ານຈົ່ງປ່ອຍແມ່ນົກໄປ ແຕ່ລູກນົກນັ້ນທ່ານຈະເອົາໄປເປັນຂອງທ່ານກໍໄດ້ ເພື່ອທ່ານຈະໄປດີມາດີ ແລະທ່ານຈະມີອາຍຸຍືນຍາວ

⁸ເມື່ອທ່ານກໍ່ເຮືອນໃໝ່ ຈົ່ງກໍ່ຂອບຂຶ້ນກັນໄວ້ທີ່ດາດຟ້າຫລັງຄາ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ນໍາເອົາໂທດ ເນື່ອງດ້ວຍເລືອດຕົກມາສູ່ເຮືອນນັ້ນ ເພາະຢ້ານວ່າຈະມີຄົນຕົກລົງມາຈາກຫລັງຄາຕາຍ

ວິທີແຕ່ງຕົວທີ່ຖືກຕ້ອງສໍາລັບຊາຍ ແລະຍິງ

⁹ຢ່າເອົາເມັດພືດສອງຊະນິດຫວ່ານລົງໃນສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານ ຢ້ານວ່າທັງພືດຜົນທີ່ທ່ານຫວ່ານ ແລະໝາກອະງຸ່ນຂອງສວນນັ້ນຈະເປັນມົນທົນ ¹⁰ທ່ານຢ່າເອົາງົວ ແລະລໍເຂົ້າທຽມໄຖນໍາກັນ ¹¹ທ່ານຢ່າສວມໃສ່ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ຕໍ່າດ້ວຍຂົນສັດບິນດ້ວຍຜ້າປ່ານ ¹²ທ່ານຈົ່ງເຮັດຍອຍຫ້ອຍໄວ້ທີ່ມຸມທັງສີ່ຂອງສິ້ນເສື້ອຄຸມຂອງທ່ານ ຊຶ່ງທ່ານໃຊ້ຄຸມຕົວ

ບັນຍັດຂອງໂມເຊສອນເລື່ອງການແຍກອອກຈາກຄວາມຊົ່ວ

¹³ຖ້າຊາຍຄົນໃດໄດ້ພັນລະຍາ ແລະໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງ ແລ້ວເກີດກຽດຊັ່ງນາງ ¹⁴ແລະຫາເຫດວ່າຍິງນັ້ນປະພຶດສິ່ງໜ້າອັບອາຍ ເຮັດໃຫ້ຊື່ສຽງຂອງນາງເສຍຫາຍ ໂດຍກ່າວວ່າ ‘ຂ້ອຍຮັບຜູ້ຍິງຄົນນີ້ມາເປັນພັນລະຍາ ຄັນຂ້ອຍເຂົ້າສົມສູ່ກັບນາງກໍເຫັນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ເປັນພົມມະຈາລີ’

¹⁵ພໍ່ຂອງຍິງສາວຄົນນັ້ນ ແລະແມ່ຈະຕ້ອງນຳເອົາເຄື່ອງສຳຄັນອື່ນເປັນພະຍານວ່າ ຍິງນັ້ນເປັນພົມມະຈາລີມາໃຫ້ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນທີ່ປະຕູເມືອງ ¹⁶ແລະພໍ່ຂອງຍິງສາວນັ້ນຈະບອກກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ວ່າ ‘ຂ້ອຍໄດ້ຍົກລູກສາວຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນເມຍຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ ແລະລາວກັບກຽດຊັງ ¹⁷ເບິ່ງແມ່ ຊາຍຜູ້ນີ້ຫາເຫດກ່າວຕິຕຽນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນວ່າລູກສາວຂອງທ່ານເປັນພົມມະຈາລີເລີຍ” ນີ້ແຫລະ ເປັນເຄື່ອງສຳຄັນວ່າລູກສາວຂອງຂ້ອຍເປັນຍິງພົມມະຈາລີ’ ແລ້ວລາວຈະພິຜ້ານັ້ນອອກຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນໃຫ້ເປັນພະຍານ ¹⁸ໃຫ້ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເມືອງນັ້ນຈັບຊາຍຄົນນັ້ນມາຂຽນຕີ ¹⁹ແລະປັບລາວເປັນເງິນໜຶ່ງຮ້ອຍເຊເຂ ແລະມອບເງິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພໍ່ຂອງຍິງສາວ ເພາະວ່າລາວເຮັດໃຫ້ຍິງພົມມະຈາລີອິສຣາເອນຄົນໜຶ່ງເສຍຊື່ສຽງ ຍິງນັ້ນຈະເປັນພັນລະຍາຂອງລາວຕໍ່ໄປ ລາວຈະຢ່າຮ້າງບໍ່ໄດ້ເລີຍຕະຫລອດຊີວິດ

ຈົ່ງລົງໂທດຜູ້ຊາຍທີ່ກ່າວຮ້າຍເລື່ອງເມຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ

²⁰ແຕ່ຖ້າເລື່ອງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ສາມາດຫາເຄື່ອງສຳຄັນມາເປັນພະຍານວ່າ ຍິງນັ້ນເປັນພົມມະຈາລີ ²¹ລາວຈະພາຍິງສາວນັ້ນອອກມາອກປະຕູເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ ແລ້ວພວກຜູ້ຊາຍໃນເມືອງຂອງນາງຈະເອົາຫີນແກວ່ງໃສ່ນາງໃຫ້ຕາຍ ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດຄວາມໂງ່ຈ້າໃນອິສຣາເອນ ຄືເປັນຍິງໂສເພນີໃນເຮືອນຂອງພໍ່ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ທ່ານຈະກຳຈັດຄວາມຊົ່ວອອກຈາກທ່ານກາງທ່ານໄດ້

²²ຖ້າພົບຊາຍຄົນໜຶ່ງໄປຮ່ວມກັບພັນລະຍາຂອງຄົນອື່ນ ທັງສອງຄົນຄືຊາຍທີ່ໄປຮ່ວມກັບຍິງ ແລະຍິງຄົນນັ້ນຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ທ່ານຈະກຳຈັດ ຄວາມຊົ່ວຈາກອິສຣາເອນ

²³ຖ້າມີຍິງພົມມະຈາລີຄົນໜຶ່ງໝັ້ນໄວ້ກັບຜົວແລ້ວ ແລະມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໄປພົບນາງໃນເມືອງ ແລະໄດ້ຮ່ວມນອນກັບນາງ ²⁴ທ່ານຈົ່ງພາພວກເຂົາທັງສອງອອກໄປນອກປະຕູເມືອງນັ້ນແລະທ່ານຈົ່ງເອົາຫີນແກວ່ງໃສ່ພວກເຂົາທັງສອງໃຫ້ຕາຍເສຍ ເພາະວ່າຕອນຢູ່ໃນເຫດການ ຍິງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ເພາະວ່າຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພັນລະຍາຂອງເພື່ອນບ້ານໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ດັ່ງນີ້ແຫລະທ່ານທັງຫລາຍຈະກຳຈັດຄວາມຊົ່ວເສຍຈາກທ່ານກາງພວກທ່ານໄດ້ ²⁵ແຕ່ຖ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງໄປພົບຍິງສາວທີ່ຄົນອື່ນໝັ້ນໄວ້ແລ້ວທີ່ກາງທົ່ງ ຊາຍຄົນນັ້ນຈັບຕົວຍິງຄົນນັ້ນ ແລະໄດ້ຮ່ວມນອນກັບນາງ ສະເພາະຜູ້ຊາຍຄົນທີ່ຮ່ວມນອນກັບນາງເທົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ²⁶ແຕ່ທ່ານຢ່າລົງໂທດຍິງສາວນັ້ນເລີຍ ຝ່າຍຍິງສາວນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃດທີ່ຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ເພາະວ່າຄະດີເລື່ອງນີ້ກໍຄືກັນກັບຄະດີເລື່ອງຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າຕໍ່ສູ້ ແລະຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ²⁷ເພາະວ່າລາວພົບນາງທີ່ກາງທົ່ງນາ ໂດຍທີ່ນາງມີຄູ່ໝັ້ນໄວ້ແລ້ວ ແລະນາງໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຊ່ວຍໄດ້

²⁸ຖ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງພົບຍິງພົມມະຈາລີຍິງບໍ່ມີຄົນໝັ້ນລາວຈົ່ງຈັບຕົວນາງ ແລະໄດ້ຮ່ວມນອນກັບນາງໂດຍມີຜູ້ພົບເຫັນ ²⁹ຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ່ວມນອນກັບນາງນັ້ນຈະຕ້ອງມອບເງິນຫ້າສິບເຊເຂໃຫ້ແກ່ພໍ່ຂອງຍິງສາວຄົນນັ້ນ ແລະໃຫ້ຍິງນັ້ນຕົກເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ແລະລາວຈະຢ່າຮ້າງນາງບໍ່ໄດ້ຕະຫລອດຊີວິດ

³⁰ທ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຄົນໃດເອົາພັນລະຍາຂອງພໍ່ມາເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ ແລະທ້າມບໍ່ໃຫ້ເປີດຜ້າຂອງນາງຜູ້ເປັນຂອງພໍ່”

ບົດທີ 23

ຈົ່ງເອົາຫິນແກວ່ງໃສ່ຄົນຕິດປະເວນີໃຫ້ຕາຍເສຍ

¹“ຊາຍຄົນໃດມີລູກອັນທະ ຫລືອະໄວຍະວະສືບພັນດ້ວນ ຢ່າໃຫ້ເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²ທ້າມບໍ່ໃຫ້ລູກນອກກົດໝາຍເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນຮອດສິບຊົ່ວອາຍຸຄົນ

³ຢ່າໃຫ້ຄົນອຳໂນນຫລືຄົນໂມອາບເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບຸກຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຄົນທັງສອງຕະກຸນນີ້ ທ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍຈົນຮອດສິບຊົ່ວອາຍຸຄົນ ⁴ເພາະວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ມາຕ້ອນຮັບທ່ານທັງຫລາຍຕາມທາງດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ ແລະນ້ຳເມື່ອທ່ານອອກຈາກເອຢິບ ແລະເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈ້າງບາລາອາມລູກຊາຍເບໂອມາຈາກເປໂທແຫ່ງເມໂຊໂປຕາເມຍໃຫ້ສາບແຊ່ງທ່ານທັງຫລາຍ ⁵ຢ່າງໃດກໍດີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ຟັງບາລາອາມ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງປ່ຽນຄຳສາບແຊ່ງໃຫ້ເປັນຄຳອວຍພອນທ່ານ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງຮັກທ່ານ ⁶ທ່ານຢ່າຊອກຫາຄວາມສຸກສຳລານ ຫລືຄວາມຈະເລີນໃຫ້ພວກເຂົາຕະຫລອດຊີວິດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ⁷ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າກຽດຊັງຄົນເອໂດມ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພິນ້ອງຂອງທ່ານ ທ່ານຢ່າກຽດຊັງຄົນເອຢິບ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົານັ້ນ ⁸ພາຍຂ້າງໜ້າ ລູກຫລານສາມສີ່ຊົ່ວເຊັ່ນຄົນຊົ່ງເກີດກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ດ້ວຍການຊຳລະຕົວ

⁹ເມື່ອທ່ານອອກໄປສູ່ຮົບກັບສັດຕູຂອງທ່ານ ທ່ານຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກສິ່ງຊົ່ວທຸກຢ່າງ ¹⁰ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານບໍ່ສະອາດດ້ວຍເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ ລາວຕ້ອງໄປຢູ່ນອກຄ້າຍ ຢ່າໃຫ້ລາວເຂົ້າມາໃນຄ້າຍ ¹¹ແຕ່ເມື່ອຮອດຕອນແລ້ວ ໃຫ້ລາວອາບນ້ຳຊຳລະຕົວ ແລະເມື່ອຕາເວັນຕົກແລ້ວ ລາວຈະກັບເຂົ້າມາໃນຄ້າຍກໍໄດ້

¹²ທ່ານທັງຫລາຍຕ້ອງມີບ່ອນຢູ່ພາຍນອກຄ້າຍ ເພື່ອຈະອອກໄປເຖິງໄດ້ ¹³ແລະທ່ານຕ້ອງມີສູງມັກກັບເຄື່ອງອາວຸດ ແລະເມື່ອທ່ານນັ່ງລົງຂ້າງນອກນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງໃຊ້ໂມ້ຊຸດຊຸມໄວ້ ແລະຫັນໄປຝັງຂອງເສຍ (ອາຈິມ) ຂອງທ່ານເສຍ ¹⁴ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງດຳເນີນຢູ່ທ່າມກາງຄ້າຍຂອງທ່ານ ເພື່ອຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນ ແລະມອບສັດຕູຂອງທ່ານໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ເຊັ່ນນັ້ນ ຄ້າຍຂອງທ່ານຕ້ອງບໍລິສຸດ ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ ເປີເບື້ອນໃນໝູ່ພວກທ່ານ ແລ້ວສະເດັດໄປຈາກທ່ານ

ບາງຄົນເຂົ້າໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້

¹⁵ຖ້າມີຂ້າທາດໜີຈາກນາຍຂອງຕົນມາຢູ່ກັບທ່ານ ຢ່າຈັບຂ້າທາດນັ້ນໄປສົ່ງນາຍຂອງລາວ ¹⁶ຈົ່ງໃຫ້ຂ້າທາດນັ້ນຢູ່ກັບທ່ານ ຢູ່ໃນໝູ່ພວກທ່ານ ໃຫ້ຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ລາວຈະເລືອກໃນປະຕູເມືອງ

ໜຶ່ງເມືອງໃດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງລາວ ຢ່າກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງລາວ

¹⁷ຜູ້ຍິງຊາວອິສຣາເອນນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດເປັນຍິງໂສເພນີ ຢ່າໃຫ້ລູກຊາຍອິສຣາເອນຄົນໜຶ່ງຄົນໃດເປັນກະເທີຍ ¹⁸ທ່ານຢ່ານຳຄຳຈ້າງຂອງຍິງໂສເພນີ ຫລືຄຳຊື່ຂາຍມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານສຳລັບຄຳປະຕິຍານຢ່າງໜຶ່ງຢ່າງໃດເພາະວ່າສິ່ງທັງສອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ທຳກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ

¹⁹ທ່ານຢ່າໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຍືມເງິນເພື່ອເອົາດອກເບ້ຍ ບໍ່ວ່າດອກເບ້ຍເງິນກູ້ ຫລືດອກເບ້ຍເຄື່ອງບໍລິໂພກ ຫລືດອກເບ້ຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ໃຫ້ຍືມ ເພື່ອເອົາດອກເບ້ຍ ²⁰ທ່ານຈະໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວຍືມເພື່ອເອົາດອກເບ້ຍກໍໄດ້ ແຕ່ສຳລັບພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານທ່ານ ຢ່າໃຫ້ຍືມເພື່ອເອົາດອກເບ້ຍ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງອຳນວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານໃນທຸກສິ່ງຊຶ່ງມີທ່ານໄດ້ເຮັດໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງທ່ານກຳລັງຈະເຂົ້າໄປຍຶດຄອງນັ້ນ

ເລື່ອງຂ້າທາດທີ່ໜີໄປ, ຫ້າມເປັນຍິງໂສເພນີ, ເປັນກະເທີຍ ແລະ ການເອົາດອກເບ້ຍ

²¹ເມື່ອພວກທ່ານບະບົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າລະເລີຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ ຈົ່ງແກ້ປະເສຍເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໝັ້ນພຣະໄທວ່າ ຈະໄດ້ສິ່ງນັ້ນຈາກທ່ານອີ່ຫລີ. ²²ການບໍ່ຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາຈະເປັນບາບ ແລະເມື່ອບໍ່ບະບົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບໍ່ມີບາບ. ²³ແຕ່ຖ້າທ່ານເຕັມໃຈບະບົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ຈົ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຮັດຕາມນັ້ນ. ²⁴ເມື່ອທ່ານຢ່າງຜ່ານໄປໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເພື່ອນບ້ານ ທ່ານຈະກິນໝາກອະງຸ່ນໃນສວນນັ້ນຈົນອີ່ມກໍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ຕ້ອງເກັບໃສ່ກະຕ່າຖືໄປນຳ. ²⁵ແລະເມື່ອຢ່າງຜ່າໄປໃນທົ່ງນາ ທ່ານຈະໃຊ້ມືເດັດເອົາເຂົ້າມາກິນກໍໄດ້ ແຕ່ຢ່າໄດ້ກ່ຽວເອົາ.

ບົດທີ 24

ການແກ້ປະ ແລະການກິນ

¹ສົມມຸດວ່າຊາຍຜູ້ໜຶ່ງມີເມຍແລ້ວ ພາຍຫລັງມານາງບໍ່ຮັກຜົວອີກຕໍ່ໄປ ແລະນາງມີການປະພຶດທີ່ບໍ່ດີບໍ່ງາມ ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງຍິນໃຫ້ນາງ ແລ້ວລາວກໍບອກໃຫ້ນາງໜີອອກຈາກເຮືອນໄປ. ²ຕໍ່ມາ ສົມມຸດວ່າ ນາງແຕ່ງງານກັບຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ. ³ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍຄິດຢາກປະນາງຄືກັນ ລາວຈຶ່ງເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງຍິນໃຫ້ນາງ ແລ້ວບອກໃຫ້ນາງໜີອອກຈາກເຮືອນໄປ. ⁴ຫລືສົມມຸດວ່າ ຜົວຜູ້ທີ່ສອງຂອງນາງຕາຍໄປ ໃນກໍລະນີຢ່າງນີ້ ຜົວຜູ້ທຳອິດຈະເອົານາງຜູ້ທີ່ມີມົນທົນແລ້ວມາເປັນເມຍອີກບໍ່ໄດ້ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເສຍພຣະໄທ ພວກທ່ານຢ່າເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ນັ້ນມີຄວາມຜິດ.

ການຢ່າຮ້າງແລະການແຕ່ງງານໃໝ່

⁵ເມື່ອຊາຍຜູ້ໃດເອົາເມຍໃໝ່ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນທະຫານ ຫລືຮັບລາຊະການຢ່າງໜຶ່ງຢ່າງໃດໃຫ້ລາວພັກຢູ່ບ້ານໜຶ່ງປີ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກຢູ່ກັບເມຍ.

⁶ເມື່ອທ່ານໃຫ້ຄົນຍືມເຄື່ອງ ຢ່າໄດ້ເອົາຫີນໂມ້ແບ່ງຂອງລາວໄວ້ເປັນເຄື່ອງປະກັນ ເພາະຫີນ

ນັ້ນໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືສໍາລັບລ້ຽງຊີບຂອງລາວ.

⁷ຜູ້ໃດລັກເອົາຄົນອິສຣາເອນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ໄປໃຊ້ເປັນທາດ ຫລືຂາຍໄປເປັນທາດ ເສຍ ຄົນນັ້ນຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ທ່ານຈົ່ງກໍາຈັດຄົນຊົ່ວດ້ວຍວິທີຢ່າງນີ້ແຫລະ.

⁸ກ່ຽວກັບໂລກຜົວໜັງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງຕາມຄໍາແນະນໍາຂອງປະໂລຫິດຊາວເລ-ວີ ຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກເຂົາແລ້ວ. ⁹ແລະຈົ່ງລະນຶກເຖິງເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ທ່ານຊົງເຮັດຕໍ່ ຊາວມີຣິອາມໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເດີນທາງມາຈາກ ເອຢິບນັ້ນ.

¹⁰ເມື່ອທ່ານໃຫ້ຄົນຍືມເຄື່ອງ ຢ່າໄດ້ເຂົ້າໄປເອົາຂອງປະກັນໃນບ້ານເຮືອນຂອງລາວ. ¹¹ຈົ່ງ ຍືນຢູ່ຂ້າງນອກ ໃຫ້ລາວເອົາອອກມາໃຫ້ທ່ານເອງ. ¹²ຖ້າລາວເປັນຄົນທຸກຍາກ ຢ່າເກັບຂອງ ປະກັນນັ້ນໄວ້ຈົນຄ້າງຄືນ. ¹³ເມື່ອຕາເວັນຕົກໃຫ້ສົ່ງລາວໂລດ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ໃຊ້ທີ່ມາໃນເວລາ ເຂົ້ານອນ ແລ້ວລາວຈະຂອບໃຈທ່ານ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຊົງພໍພຣະໂທດດ້ວຍ.

¹⁴ຢ່າບົບລູກຈ້າງທີ່ທຸກຍາກ ແລະຂັດສິນ ບໍ່ວ່າລາວຜູ້ນັ້ນຈະເປັນອິສຣາເອນ ເພື່ອນບ້ານ ຂອງທ່ານ ຫລືເປັນຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຂອງທ່ານກໍຕາມ. ¹⁵ຈົ່ງຈ່າຍຄ່າຈ້າງໃຫ້ ລາວທຸກໆ ມື້ກ່ອນຕາເວັນຕົກ ເພາະລາວຕ້ອງການເງິນ ແລະເອົາໃຈຈົດຈໍຢູ່ໃນຄ່າຈ້າງນັ້ນ ຖ້າ ທ່ານບໍ່ຈ່າຍໃຫ້ລາວກໍຈະພ້ອງຮ້ອງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວທ່ານຈະຖືກໂທດ.

¹⁶ຢ່າລົງໂທດພໍ່ແມ່ເຖິງຕາຍຍ້ອນລູກເຮັດຜິດ ຫລືລົງໂທດລູກເຖິງຕາຍຍ້ອນພໍ່ແມ່ເຮັດຜິດ ບຸກຄົນໃດເຮັດຜິດ ກໍແມ່ນບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບໂທດ.

¹⁷ຢ່າຕັດສິນຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະລູກກໍາພ້າ ຢ່າເອົາເສື້ອຜ້າຂອງແມ່ໝ້າຍໄວ້ເປັນເຄື່ອງປະ- ກັນ. ¹⁸ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ພວກທ່ານຕົກເປັນທາດຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍ ໃຫ້ມີອິດສະຫລະພາບ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້. ¹⁹ເມື່ອ ທ່ານລືມພ້ອນເຂົ້າບາງພ້ອນໄວ້ໃນນາ ຢ່າໄດ້ກັບຄືນໄປເອົາມັນມາ ຈົ່ງປະໄວ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວ ລູກກໍາພ້າແລະແມ່ໝ້າຍເສຍ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງອວຍພອນໃຫ້ການງານຂອງທ່ານຈະ- ເລີນຂຶ້ນ. ²⁰⁻²¹ເມື່ອທ່ານໄປເກັບເອົາໝາກກອກເທດ ແລະໝາກອະງຸ່ນມາ ຢ່າກັບຄືນໄປເກັບ- ເລັມເອົາທີ່ຍັງເຫລືອຄ້າງຢູ່ນັ້ນອີກ ຈົ່ງປະໄວ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວ ລູກກໍາພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍເສຍ ²²ຢ່າລືມວ່າພວກທ່ານເຄີຍຕົກເປັນທາດໃນປະເທດເອຢິບມາແລ້ວ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງ ສົ່ງໃຫ້ເຮັດສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້.

ບົດທີ 25

¹ສົມມຸດວ່າ ມີຄົນອິສຣາເອນສອງຄົນເປັນຄວາມກັນຢູ່ສານ ຄົນໜຶ່ງຖືກຕັດສິນວ່າເປັນຝ່າຍ ຖືກ ອີກຄົນໜຶ່ງເປັນຝ່າຍຜິດ. ²ຖ້າສານຕັດສິນໃຫ້ຊັງນຕິຜູ້ຜິດ ກໍໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາບອກຜູ້ນັ້ນ ນອນລົງ ແລ້ວໃຫ້ຊັງນຕິໜ້ອຍຫລາຍຕາມກໍາໜົດຄວາມຜິດ. ³ອາດຈະເປັນສິ່ງສືບບາດກໍໄດ້ ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ເພາະຈະເປັນການຫຍໍ້ຫຍັ້ນຄົນຜິດໃນທີ່ສາທາລະນະ.

⁴ຢ່າເອົາກະສອບອັດປາກງົວທີ່ກໍາລັງຢຽບເຂົ້າ.

ກົດໝາຍຕ່າງໆ

⁵ຖ້າມີສອງອ້າຍນ້ອງຢູ່ໃນຄອບຄົວດຽວກັນ ແລ້ວຄົນໜຶ່ງໄດ້ຕາຍໄປໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ມີລູກ ເມຍຂອງຜູ້ຕາຍຈະເອົາຊາຍໃນຄອບຄົວອື່ນມາເປັນຜົວບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ອ້າຍຫລືນ້ອງຂອງຜູ້ຕາຍເອງຮັບນາງໄປເປັນເມຍ. ⁶ຖ້ານາງໄດ້ລູກຊາຍກ່ອນ ໃຫ້ນັບເປັນລູກຊາຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນ ເພື່ອເຊື່ອສາຍວົງວານຂອງລາວຈະມີຢູ່ໃນອິສຣາເອນສືບຕໍ່ໄປ. ⁷ແຕ່ຖ້າອ້າຍ ຫລືນ້ອງຂອງຜູ້ຕາຍບໍ່ຢາກໄດ້ນາງເປັນເມຍ ກໍໃຫ້ນາງໄປບອກພວກເຈົ້າເມືອງວ່າ ພີ່ນ້ອງທາງຜົວຂອງນາງບໍ່ເອົານາງເປັນເມຍ ລາວບໍ່ຍອມສືບໜໍ່ແນວໃຫ້ມີຢູ່ໃນອິສຣາເອນ. ⁸ແລ້ວພວກເຖົ້າແກ່ຈະໄດ້ເອີ້ນລາວມາເວົ້າຈາກັນ ຖ້າວ່າລາວຍັງບໍ່ຍອມແຕ່ງງານຢູ່. ⁹ກໍໃຫ້ນາງໝ້າຍນັ້ນເຂົ້າໄປຫາລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຖົ້າແກ່ ດຶງເອົາເກີບຂອງລາວກົງໜຶ່ງພ້ອມກັບຖົ່ມນໍ້າລາຍໃສ່ໜ້າຜູ້ນັ້ນ ແລະເວົ້າວ່າ ຜູ້ບໍ່ຍອມສືບເຊື່ອສາຍໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຜູ້ຕາຍກໍເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ ¹⁰ແລ້ວຄົນທັງຫລາຍໃນອິສຣາເອນຈະເອີ້ນຄອບຄົວນີ້ວ່າ ຄອບຄົວຂອງຜູ້ຖືກຖອດເກີບ.

¹¹ຖ້າຊາຍສອງຄົນຜິດຖຽງທຸບຕີກັນ ແລະເມຍຂອງຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ຈະຊ່ວຍຜົວຂອງຕົນໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຜູ້ທີ່ຕີ ແລະນາງຍິນມືອອກບົບຂອງລັບຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ¹²ທ່ານຈົ່ງຕັດມືຂອງນາງຖິ້ມເສຍ ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງທ່ານສົງສານນາງ

¹³ທ່ານຢ່າມີລູກຕຸ້ມ^[1] ສໍາລັບຕາຊັງຕ່າງກັນໄວ້ໃນຖົງ ຄືອັນໜຶ່ງໜັກອັນໜຶ່ງເບົາ ¹⁴ໃນເຮືອນຂອງທ່ານຢ່າໃຫ້ມີເຄື່ອງຕວງສອງຊະນິດ ຄືອັນໜຶ່ງໃຫຍ່ອັນໜຶ່ງນ້ອຍ ¹⁵ທ່ານຈົ່ງມີລູກຕຸ້ມອັນສົມບູນ ແລະທ່ຽງກົງ ແລະມີຖົງຕວງອັນສົມບູນ ແລະທ່ຽງກົງເພື່ອວ່າອາຍຸຂອງທ່ານຈະຍືນຍາວໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ¹⁶ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດດັ່ງນີ້ ຄືທຸກຄົນທີ່ຄິດໂກງ ເປັນຜູ້ທີ່ໜ້າກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງພີ່ນ້ອງຝ່າຍຜູ້ຕາຍ

¹⁷ຈົ່ງລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ຄົນອາມາເລັກ ເຮັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຕາມທາງທີ່ທ່ານອອກຈາກເອຍິບ ¹⁸ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາພົບທ່ານຕາມທາງ ແລະໂຈມຕີພວກທີ່ຢູ່ສຸດທ້າຍ ຄືບັນດາຄົນທີ່ອ່ອນກໍາລັງທີ່ຢູ່ສຸດທ້າຍ ເມື່ອທ່ານອ່ອນເພຍເມື່ອຍແຮງ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢ້າເກງພຣະເຈົ້າ ¹⁹ເຊັ່ນນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ທ່ານເຂົາເມື່ອຍຈາກບັນດາສັດຕູທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງແລ້ວ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານເປັນກໍາມະສິດນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທໍາລາຍລ້າງຄົນອາມາເລັກ ຈາກຄວາມຊົງຈໍາເສຍ ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ລືມ”

[1] ໂຕ້ນຊິງ

ບົດທີ 26

ການທຳລາຍຄົນອາມາເລັກ

¹ເມື່ອພວກທ່ານເຂົ້າໄປຍຶດຄອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ ແລະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນແລ້ວ. ²ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງເອົາຜົນລະບູກແຕ່ລະຢ່າງທີ່ເກັບກຽວມາທຳອິດ ໃສ່ກະຕ່ານຳໄປຖວາຍໄວ້ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ໄປນະມັດສະການພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ³ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາປະໂລຫິດຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ຮັບຕ້ອນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ ໃຫ້ເວົ້ານຳເພິ່ນວ່າ, “ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຍອມຮັບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ ຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ວ່າຈະມອບໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍນັ້ນ.” ⁴ປະໂລຫິດຈະຮັບເອົາກະຕ່າຈາກທ່ານ ໄປວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁵ແລ້ວທ່ານຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງນີ້ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນພະບູລຸດຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຊາວອາຣາມ ເພິ່ນທ່ອງທ່ຽວໄປມາບໍ່ມີທີ່ຢູ່ເປັນຫລັກແຫລ່ງ ໄດ້ພາຄອບຄົວໄປອາໄສຢູ່ປະເທດເອຢິບ ເມື່ອຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍມີໜ້ອຍຄົນ ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງຊາດໜຶ່ງ. ⁶ຄົນເອຢິບ ໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກຂ້ານ້ອຍຢ່າງໂຫດຮ້າຍໄດ້ຂົ່ມເຫັງໃຫ້ເຮັດວຽກໜັກຢ່າງທາດ. ⁷ຕໍ່ມາ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮ້ອງໂຫ້ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໂຫ້ນັ້ນ ທັງໄດ້ເຫັນຄວາມລຳບາກ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະເຄາະຮ້າຍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ. ⁸ແລ້ວໄດ້ຊົງເຮັດການອັດສະຈັນ ແລະສິ່ງໜ້າຍ້ານດ້ວຍອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຊ່ອຍເອົາພວກຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເອຢິບ. ⁹ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳພາພວກຂ້ານ້ອຍມາຮອດບ່ອນນີ້ ແລະຊົງປະທານແຜ່ນດິນອັນອຸດົມສົມບູນນີ້ໃຫ້. ¹⁰ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງນຳໝາກຜົນອັນທຳອິດທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລ້ວໃຫ້ປົງກະຕ່າລົງຖວາຍ ແລະຂາບໄຫວ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ¹¹ທ່ານກັບຄອບຄົວຕະຫລອດທັງຊາວຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ນຳ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນຍິນດີໃນຂອງດີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ນັ້ນ.

¹²⁻¹³ພຶດຜົນໜຶ່ງສ່ວນສືບທີ່ເກັບກຽວໄດ້ໃນທຸກໆ ສາມປີ ຈົ່ງເອົາໃຫ້ຄົນເລວີ ຄົນຕ່າງດ້າວ ລູກກຳພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍເສຍ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກິນອີ່ມໜຳສຳລານຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເມື່ອທ່ານໃຫ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວຈົ່ງຂາບທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາຂອງສັກສິດອອກຈາກເຮືອນໝົດແລ້ວ ໄດ້ເອົາໃຫ້ຄົນເລວີ ຄົນຕ່າງດ້າວ ລູກກຳພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງ ບໍ່ໄດ້ລະເມີດ ຫລືຫລົງລືມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງໃນຂໍ້ໃດເລີຍ. ¹⁴ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນຂອງນີ້ເມື່ອເວລາໄວ້ທຸກ ບໍ່ໄດ້ເອົາສ່ວນໃດສຳລັບຄົນຕາຍ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ແລ້ວໄດ້ປະຕິບັດທຸກໆສິ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໄວ້. ¹⁵ຂໍຈົ່ງທອດພຣະເນດລົງມາຈາກສະຫວັນອັນບໍລິສຸດ ຂໍຊົງອວຍພອນໃຫ້ອິສຣາເອນໄພພິນຂອງພຣະອົງ ແລະອວຍພອນແຜ່ນດິນອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍນັ້ນ.

ການຖວາຍຜົນເກັບກຸ່ວ

¹⁶ມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຕາມພຣະທໍາ ແລະອິດຄອງປະເພນີຂອງພຣະອົງທັງໝົດ ສະນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດຕາມຢ່າງສຸດຈິດສຸດໃຈ. ¹⁷ມື້ນີ້ ທ່ານໄດ້ຮັບເອົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ທັງໄດ້ສັນຍາວ່າຈະເຊື່ອຟັງ ຈະເຮັດຕາມກົດບັນຍັດ ແລະອິດຄອງປະເພນີທັງໝົດຂອງພຣະອົງ. ¹⁸ມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບເອົາທ່ານເປັນໄພ່ພົນພິເສດຂອງພຣະອົງຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ ພ້ອມທັງຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຕາມກົດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ. ¹⁹ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ຊາດຂອງທ່ານໃຫຍ່ກວ່າທຸກໆ ຊາດທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ທ່ານຈະເປັນໄພ່ພົນຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ ແລະທັງຈະເປັນຜູ້ນຳເອົາກຽດຕິຍົດ ແລະຊື່ສຽງມາສູ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍ.”

ບົດທີ 27

ໄພ່ພົນພິເສດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹ໂມເຊ ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຄົນອິສຣາເອນ ໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າ “ຈົ່ງຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງໝົດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານທັງຫລາຍໃນມື້ນີ້ ²ໃນມື້ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢ່າຍແດນເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງຕັ້ງສີລາກ້ອນໃຫຍ່ໆຂຶ້ນ ເອົາບູນໂບກໄວ້ ³ແລ້ວທ່ານຈົ່ງຈາລຶກບັນດາຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບັນຍັດນີ້ໄວ້ເທິງນັ້ນ ເມື່ອທ່ານຂ້າມໄປ ເໝືອ ເຂົ້າ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງທ່ານ ປະທານ ແກ່ທ່ານ ເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງມີນ້ຳນົມ ແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫລບໍລິບູນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ກັບທ່ານ ⁴ສະນັ້ນ ເມື່ອທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ຳຢ່າຍແດນໄປແລ້ວ ເທິງພູເຂົາເອບານ ທ່ານຈົ່ງຕັ້ງສີລາເຫລົ່ານີ້ຕາມເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານໃນມື້ນີ້ ແລ້ວຈົ່ງໂບກດ້ວຍບູນ ⁵ແລະທ່ານຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເປັນແທ່ນສີລາ ຢ່າໃຊ້ເຄື່ອງມືເຫລັກຕັດສີລານັ້ນ ⁶ທ່ານຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານດ້ວຍສີລາທີ່ບໍ່ຕ້ອງຕົກແຕ່ງ ແລະທ່ານຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ⁷ທ່ານຈົ່ງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ແລະກິນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະທ່ານຈົ່ງມ່ວນຊື່ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ⁸ແລະທ່ານຈົ່ງຈາລຶກບັນດາຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບັນຍັດນີ້ເທິງສີລານັ້ນຢ່າງຊັດເຈນ”

ຈົ່ງຈາລຶກພຣະບັນຍັດເທິງສີລາກ້ອນໃຫຍ່ ແລະຕັ້ງໄວ້ເທິງພູເຂົາເອບານ

⁹ໂມເຊ ແລະປະໂລຫິດຄົນເລວີ ໄດ້ກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນທັງຫລາຍວ່າ “ໂອ ອິສຣາເອນ ຈົ່ງງຽບ ແລະສະດັບຟັງ ມື້ນີ້ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ¹⁰ເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຄືຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະກົດເກນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານໄວ້ໃນມື້ນີ້” ¹¹ໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ ໂມເຊໄດ້ສັ່ງເນັ້ນປະຊາຊົນວ່າ ¹²“ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຂ້າມແມ່ນ້ຳຢ່າຍແດນແລ້ວ ໃຫ້ຄົນຕໍ່

ໄປນີ້ຍິນເທິງພູເຂົາເກຣີຊິມກ່າວຄຳອວຍພອນແກ່ປະຊາຊົນ ຄືຊິເມໂອນ ເລວີ ຢູດາ ອິດຊາ-
ຄາ ໂຢເຊັບ ແລະ ເປັນຢາມິນ ¹³ແລະໃຫ້ຄົນຕໍ່ໄປນີ້ຍິນສາບແຊ່ງຢູ່ເທິງພູເຂົາເອບານ ຄືຮູເບັນ
ຄາດ ອາເຊ ເຊບູລູນ ດານແລະນັບທາລີ

¹⁴ແລະໃຫ້ຄົນເລວີກ່າວປະກາດແກ່ຄົນອິສຣາເອນທັງປວງດ້ວຍສຽງດັ່ງວ່າ ¹⁵‘ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດ
ຮູບເຄົາລົບເປັນຮູບແກະສະຫລັກ ຫລືຮູບຫລໍ່ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ
ສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຊ່າງຝີມີ ແລະຕັ້ງໄວ້ຢ່າງລັບໆ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງ
ຕອບພ້ອມກັນ ແລະກ່າວວ່າ ‘ອາແມນ’ ¹⁶ຜູ້ໃດໝິນປະໝາດພໍ່ຂອງຕົນ ຫລືແມ່ຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້
ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’ ¹⁷ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຍ້າຍເສົາ
ເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາ
ແມນ’ ¹⁸ຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ຄົນຕາບອດຫລົງທາງ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງ
ກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’ ¹⁹ຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ເສຍຄວາມຍຸດຕິທຳອັນຄວນໄດ້ແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ
ລູກກຳພ້າພໍ່ ແລະແມ່ໝ້າຍ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ
‘ອາແມນ’ ²⁰ຜູ້ໃດສົມສູ້ກັບເມຍຂອງພໍ່ຕົນ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເປີດຜ້າຂອງນາງຜູ້ເປັນຂອງພໍ່ ໃຫ້
ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’ ²¹ຜູ້ໃດສົມສູ້ກັບສັດ
ເດຍລະສານຊະນິດໃດໆກໍຕາມ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ
‘ອາແມນ’ ²²ຜູ້ໃດທີ່ສົມສູ້ກັບເອື້ອຍ ຫລືນ້ອງສາວ ຈະເປັນລູກສາວຂອງພໍ່ ຫລືລູກສາວຂອງ
ແມ່ຕົນກໍຕາມ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’ ²³ຜູ້
ໃດສົມສູ້ກັບແມ່ເຖົ້າຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ
‘ອາແມນ’ ²⁴ຜູ້ໃດຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນຢ່າງລັບໆ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງ
ປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’ ²⁵ຜູ້ໃດຮັບຄຳຈ້າງໃຫ້ຂ້າຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກ
ສາບແຊ່ງ’ ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’ ²⁶ຜູ້ໃດບໍ່ຖືຮັກສາບັນດາຖ້ອຍຄຳ
ແຫ່ງພຣະບັນຍັດນີ້ໂດຍການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງກ່າວ
ພ້ອມກັນວ່າ ‘ອາແມນ’”

ບົດທີ 28

ການກ່າວເຖິງພຣະພອນ ແລະຄຳສາບແຊ່ງຕ່າງໆ ເທິງພູເຂົາເກຣີຊິມແລະພູເຂົາເອບານ

¹ຕໍ່ມາ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດຕາມບັນດາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານໃນມື້ນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງຕັ້ງທ່ານໄວ້ໃຫ້ສູງກວ່າບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍທີ່ວ
ໂລກ ²ພຣະພອນເຫລົ່ານີ້ຈະຕາມມາທັນທີ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ³ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບພຣະພອນໃນເມືອງ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບ
ພຣະພອນໃນທົ່ງນາ ⁴ພົງພັນຂອງທ່ານ ຜົນລະປູກແຫ່ງພື້ນດິນຂອງທ່ານ ແລະພົງພັນແຫ່ງສັດ

ຂອງທ່ານຈະຮັບພຣະພອນ ຄືຜູງງົວຂອງທ່ານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຜູງແກະຂອງທ່ານທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ⁵ ກະຕ່າຂອງທ່ານ ແລະຮາງນວດແບ້ງຂອງທ່ານຈະຮັບພຣະພອນ⁶ ທ່ານຈະຮັບພຣະພອນເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາ ແລະທ່ານຈະຮັບພຣະພອນເມື່ອທ່ານອອກໄປ⁷ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ສັດ-ຕູຜູ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ທ່ານພ່າຍແພ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ພວກເຂົາຈະອອກມາຕໍ່ສູ້ທ່ານທາງໜຶ່ງ ແລະໜີໃຫ້ພົ້ນໜ້າທ່ານເຈັດທາງ⁸ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນຊາພຣະພອນໃຫ້ແກ່ເລົ້າເຂົ້າຂອງທ່ານ ແລະບັນດາກິດຈະການທີ່ມີທ່ານເຮັດ ແລະພຣະອົງຈະຊົງອໍານວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ⁹ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຊົນຊາດບໍລິສຸດແດ່ພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະຕິຍານແກ່ທ່ານແລ້ວຖ້າທ່ານຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະດໍາເນີນໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ¹⁰ ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍໃນໂລກຈະເຫັນວ່າພວກເຂົາເອີ້ນທ່ານຕາມພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະຢ້ານກົວທ່ານ¹¹ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍເຊື້ອສາຍແຫ່ງຕົວຂອງທ່ານ ເຊື້ອສາຍຂອງຜູງສັດຂອງທ່ານ ແລະຜົນລະປູກແຫ່ງພື້ນດິນຂອງທ່ານ ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຕິຍານ ແກ່ບັນພະບູລຸດວ່າຈະໃຫ້ທ່ານນັ້ນ¹² ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ຄັງອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງໃນທ້ອງຟ້າ ແລະປະທານຜົນແກ່ແຜ່ນດິນຂອງທ່ານຕາມລະດູການ ແລະຊົງອໍານວຍພຣະພອນແກ່ກິດຈະການຈາກມືຂອງທ່ານ ແລະທ່ານຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຫລາຍປະຊາຊາດທີ່ຂໍຢຶມ ແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ຂໍຢຶມຈາກພວກເຂົາ¹³ ຖ້າທ່ານເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບັນຊາທ່ານໃນມື້ນີ້ ແລະລະວັງທີ່ຈະເຮັດຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານເປັນຫົວ ບໍ່ແມ່ນເປັນຫາງ ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ຕໍ່າລົງ¹⁴ ແລະທ່ານຈະບໍ່ຫັນເຫໄປຈາກຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານໃນມື້ນີ້ໂດຍຫັນໄປທາງຂວາມື ຫລືທາງຊ້າຍມື ໄປຕິດຕາມບົວລະບັດພະອື່ນ

ຄົນທີ່ຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຍິ່ງໃຫຍ່

¹⁵ແຕ່ຕໍ່ມາ ຖ້າທ່ານບໍ່ຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະບໍ່ໃສ່ໃຈປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະກົດເກນທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງທ່ານໃນມື້ນີ້ ແລ້ວບັນດາຄໍາສາບແຊ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕາມມາທັນທີ¹⁶ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບຄໍາສາບແຊ່ງໃນເມືອງ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບຄໍາສາບແຊ່ງໃນທົ່ງນາ¹⁷ ກະຕ່າຂອງທ່ານ ແລະຮາງນວດແບ້ງຂອງທ່ານຈະຮັບຄໍາສາບແຊ່ງ¹⁸ ເຊື້ອສາຍແຫ່ງຕົວຂອງທ່ານ ຜົນລະປູກແຫ່ງພື້ນດິນຂອງທ່ານ ຜູງງົວຂອງທ່ານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຜູງແກະຂອງທ່ານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະຮັບຄໍາສາບແຊ່ງ¹⁹ ທ່ານຈະຮັບຄໍາສາບແຊ່ງເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາ ແລະທ່ານຈະຮັບຄໍາສາບແຊ່ງເມື່ອທ່ານອອກໄປ

²⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ຄໍາສາບແຊ່ງ ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະການຕໍາໜິມືຂຶ້ນແກ່ບັນດາກິດຈະການທີ່ມີທ່ານເຮັດຈົນທ່ານຖືກທໍາລາຍ ແລະຈົບຫາຍຢ່າງວ່ອງໄວ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຊຶ່ງທ່ານໄດ້ເຮັດ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ²¹ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ພະຍາດຮ້າຍຕິດພັນທ່ານ ຈົນພຣະອົງຈະຊົງຜືກຜານທ່ານໃຫ້ໝົດໄປຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງທ່ານເຂົ້າໄປຍຶດຄອງນັ້ນ²² ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊັງຕິທ່ານດ້ວຍຄວາມຈ່ອຍຜອມ ແລະດ້ວຍການ

ເຈັບໄຂ້ ການອັກເສບ ຄວາມຮ້ອນຢ່າງຮຸນແຮງ ດ້ວຍດາບ ດ້ວຍພາຍຸແຮງກ້າ ດ້ວຍໂຣກລະບາດ ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມທ່ານໄປຈົນທ່ານຈົບຫາຍ ²³ແລະພ້າສະຫວັນທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງທ່ານຈະເປັນທອງເຫລືອງ ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ກ້ອງທ່ານຈະເປັນເຫລັກ ²⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ຝົນໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເປັນຝຸ່ນ ລົງມາຈາກອາກາດຢູ່ເທິງທ່ານທັງຫລາຍ ຈົນກວ່າທ່ານຈະຖືກທໍາລາຍ

²⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານພ່າຍແພ້ຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງທ່ານ ທ່ານຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາທາງດຽວ ແຕ່ຈະໜີໃຫ້ພົ້ນໜ້າພວກເຂົາເຈັດທາງ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຖືກຖອນອອກໄປຢູ່ຕາມບັນດາລາຊະອານາຈັກທົ່ວໂລກ ²⁶ຊາກສົບຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈະເປັນອາຫານຂອງນົກທັງຫລາຍໃນອາກາດ ແລະສໍາລັບສັດປ່າໃນໂລກ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຂັບໄລ່ຝູງສັດເຫລົ່ານັ້ນໄປ ²⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊັງນິຕິທ່ານດ້ວຍຕຸ່ມຝີ ດັ່ງທີ່ເຮັດກັບເອຍິບ ດ້ວຍພະຍາດຂີ້ຫິດ ແລະດ້ວຍພະຍາດຂີ້ກາກ ຊຶ່ງຈະຮັກສາບໍ່ໄດ້ ²⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊັງນິຕິທ່ານດ້ວຍພະຍາດແປກໆ ພະຍາດຕາບອດ ແລະໃຫ້ຈິດໃຈວຸ້ນວາຍ ²⁹ທ່ານຈະຕ້ອງຄໍາໄປໃນເວລາກາງເວັນ ຄືຄົນຕາບອດຄໍາໄປໃນຄວາມມືດ ແລະທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຈະເລີນໃນທິນທາງຂອງທ່ານ ທ່ານຈະຖືກບີບຄັ້ນ ແລະຖືກບຸ້ນຈີ່ຢູ່ສະເໝີ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍທ່ານໄດ້ເລີຍ ³⁰ທ່ານຈະໝັ້ນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງໄວ້ເປັນເມຍ ແລະຊາຍອື່ນຈະເຂົ້າໄປສົມສູ້ກັບນາງ ທ່ານຈະກໍ່ສ້າງເຮືອນ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ທ່ານຈະປູກສວນອະງຸ່ນ ແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ເກັບໝາກອະງຸ່ນນັ້ນເຂົ້າມາ ³¹ຄົນຈະຂ້າງົວຂອງທ່ານຕໍ່ໜ້າຕໍ່ທາທ່ານ ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ກິນຊີ້ນງົວນັ້ນ ພວກເຂົາຈະມາຍາດແຍ່ງເອົາລາໄປຕໍ່ໜ້າຕໍ່ທາທ່ານ ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເອົາກັບຄືນມາໃຫ້ທ່ານ ຝູງແບ້ແກະຂອງທ່ານຈະຕ້ອງເອົາໄປໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍທ່ານໄດ້ເລີຍ ³²ພວກເຂົາຈະເອົາລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງທ່ານໄປໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດອື່ນ ສ່ວນຕາຂອງທ່ານຈະເບິ່ງ ແລະມືດມົວລົງດ້ວຍຄວາມອາໄລອາວອນຕະຫລອດເວລາ ອໍານາດໃນມືຂອງທ່ານກໍ່ບໍ່ສາມາດຈະປ້ອງກັນໄດ້ ³³ຊົນຊາດທີ່ທ່ານບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກມາແຕ່ກ່ອນຈະມາກິນພືດຜົນແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ແລະກິນຜົນງານທັງປວງຂອງທ່ານ ພວກເຂົາຈະບີບຄັ້ນ ແລະກົດຂີ່ທ່ານສະເໝີໄປ ³⁴ດັ່ງນັ້ນພາບທີ່ທ່ານເຫັນຈິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ຄົງໄປ ³⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊັງນິຕິທ່ານດ້ວຍຕຸ່ມຝີຮ້າຍທີ່ຫົວເຂົາ ແລະທີ່ຂາ ຊຶ່ງທ່ານຈະຮັກສາໃຫ້ຫາຍບໍ່ໄດ້ ເປັນຕັ້ງແຕ່ຝ່າຕີນຈົນຮອດຂະໜ້ອມຂອງທ່ານ ³⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນໍາທ່ານ ແລະກະສັດຜູ້ທີ່ທ່ານແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເໝືອທ່ານນັ້ນ ໄປຍັງປະຊາຊາດຊຶ່ງທ່ານແລະບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກມາກ່ອນ ໃນທີ່ນັ້ນທ່ານຈະບົວລະບັດພະອິນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະດ້ວຍຫີນ ³⁷ທ່ານຈະເປັນທີ່ໜ້າຕຶກໃຈ ເປັນຄໍາສຸພາສິດເປັນທີ່ມີນາທ່ານກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພາທ່ານໄປນັ້ນ

³⁸ທ່ານຈະຕ້ອງເອົາພືດໄປຫວ່ານໄວ້ໃນນາຫລາຍ ແລະເກັບຜົນລະປູກເຂົ້າມາແຕ່ໜ້ອຍດຽວ ເພາະວ່າຕັກກະແຕນໃຫຍ່ຈະກັດກິນເສຍ ³⁹ທ່ານຈະປູກສວນຕົ້ນອະງຸ່ນ ແລະບົວລະບັດນັ້ນແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຕື່ມນໍ້າອະງຸ່ນ ຫລືເກັບຜົນລະປູກເຂົ້າມາ ເພາະວ່າຕົວໜອນຈະກິນມັນເສຍ ⁴⁰ທ່ານຈະມີຕົ້ນໝາກກອກເທດຢູ່ທົ່ວອານາເຂດຂອງທ່ານ ແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ນໍ້າມັນມາຊໍາລະຕົວ

ທ່ານ ເພາະວ່າໝາກກອກເທດຂອງທ່ານຈະຫລົ່ນລົງ ⁴¹ທ່ານຈະໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍ ແລະລູກສາວ ແຕ່ຈະບໍ່ເປັນຂອງທ່ານ ເພາະວ່າເຂົາຈະຕົກໄປເປັນຂະເລີຍ ⁴²ຕົ້ນໄມ້ທັງຫລາຍຂອງທ່ານແລະຜົນລະປູກຈາກພື້ນດິນຂອງທ່ານນັ້ນ ຕັກແຕນຈະຖືກຳມະສິດພົດ ⁴³ຄົນຕ່າງດ້າວຊຶ່ງຢູ່ທ່າມກາງທ່ານ ຈະສູງຂຶ້ນໄປເໜືອທ່ານທຸກໆເທື່ອ ແລະທ່ານຈະຕໍ່າລົງທຸກໆເທື່ອ ⁴⁴ພວກເຂົາຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຍືມເຄື່ອງຂອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ ແລະທ່ານຈະບໍ່ມີຫຍັງໃຫ້ພວກເຂົາຍືມ ພວກເຂົາຈະເປັນຫົວ ແລະທ່ານຈະເປັນຫາງ

⁴⁵ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ຄຳສາບແຂ່ງທັງໝົດນີ້ຈະຕາມມາຫາທ່ານ ແລະຕາມທັນທ່ານຈົນກວ່າທ່ານຈະຖືກທຳລາຍ ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ພັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະກົດເກນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່ານໄວ້ນັ້ນ ⁴⁶ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນຢູ່ເໜືອທ່ານ ແລະເໜືອເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານເປັນນິດ

⁴⁷ເພາະວ່າທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ບົວລະບັດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ ດ້ວຍ ຄວາມ ມ່ວນຊື່ນ ແລະໃຈຍິນດີ ເພາະວ່າເຫດມີສິ່ງສາລະພັດບໍລິບູນ ⁴⁸ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງບົວລະບັດສັດຕູຂອງທ່ານ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ມາຕໍ່ສູ້ທ່ານດ້ວຍຄວາມຫົວແລະກະຫາຍ ເປືອຍກາຍ ແລະຂັດສົນທຸກຢ່າງ ແລະພຣະອົງຈະຊົງວາງແອກເຫລັກເທິງຄໍຂອງທ່ານ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍທ່ານໝົດ ⁴⁹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳປະຊາຊາດໜຶ່ງມາຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານຈາກທາງໄກ ຈາກທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ ໄວຄືນີກອິນຊີບິນມາ ເປັນປະຊາຊາດທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກພາສາຂອງພວກເຂົາ ⁵⁰ເປັນປະຊາຊາດທີ່ມີໜ້າຕາໜ້າຢ້ານ ຄືຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ເຄົາລົບຄົນແກ່ ແລະບໍ່ເມດຕາໝູ່ມສາວ ⁵¹ແລະຈະກິນລູກຂອງຝູງສັດຂອງທ່ານ ແລະພຶດຜົນຈາກພື້ນດິນຂອງທ່ານ ຈົນທ່ານຈະຖືກທຳລາຍ ທັງພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫລືອເຂົ້າ ນ້ຳອະນຸ່ນ ຫລືນ້ຳມັນ ລູກງົວ ຫລືລູກແກະອ່ອນໄວ້ໃຫ້ທ່ານ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານຈິບຫາຍໄປ ⁵²ພວກເຂົາຈະລ້ອມທ່ານໄວ້ທຸກປະຕູເມືອງ ຈົນກຳແພງສູງ ແລະເຂັ້ມແຂງຊຶ່ງທ່ານໄວ້ວາງໃຈນັ້ນທັງລົງທົ່ວ ແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ຄືພວກເຂົາຈະລ້ອມທ່ານໄວ້ທຸກປະຕູເມືອງທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ⁵³ທ່ານຈະຕ້ອງກິນພິງພັນຂອງທ່ານເອງເປັນອາຫານ ຄືຊີ້ນລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງທ່ານຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ຍ້ອນການບົດລ້ອມ ແລະຄວາມທຸກລຳບາກຊຶ່ງສັດຕູຂອງທ່ານມາມອບໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ⁵⁴ຜູ້ຊາຍໃນໝູ່ພວກທ່ານທັງຫລາຍຈະຫວງອາຫານຕໍ່ພິນ້ອງຂອງຕົນ ຕໍ່ເມຍທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມເອິກຂອງຕົນ ແລະຕໍ່ລູກໆຄົນສຸດທ້າຍທີ່ເຫລືອຢູ່ກັບຕົນ ⁵⁵ຈົນພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ໃຜກິນຊີ້ນລູກຂອງຕົນຊຶ່ງກຳລັງກິນຢູ່ ເພາະວ່າບໍ່ມີອັນໃດເຫລືອໃຫ້ພວກເຂົາອີກແລ້ວ ຍ້ອນພວກສັດຕູບົດລ້ອມທ່ານ ແລະຍ້ອນຄວາມທຸກລຳບາກຊຶ່ງສັດຕູຂອງທ່ານມາມອບໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍທຸກປະຕູເມືອງ ⁵⁶ຜູ້ຍິງໃນໝູ່ພວກທ່ານຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍວາງຕີນລົງທີ່ພື້ນດິນເພາະວ່າເປັນຄົນສຳອາງແນວນັ້ນ ພວກນາງຈະຫວງອາຫານຕໍ່ຜົວໃນອ້ອມເອິກຂອງນາງ ແລະຕໍ່ລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງນາງ ⁵⁷ເພາະໄດ້ເດັກນ້ອຍທີ່ຫາກໍອອກມາຈາກຫວ່າງຂາຂອງນາງ ແລະລູກແດງທີ່ຫາກໍເກີດ ນາງຈະ

ກິນເປັນອາຫານງຽບໆ ເພາະວ່າຂັດສົນທຸກຢ່າງ ຍ້ອນການຖືກສັດຕູບິດລ້ອມ ແລະຍ້ອນຄວາມທຸກລຳບາກ ຊຶ່ງສັດຕູຂອງທ່ານມາມອບໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍທຸກປະຕູເມືອງ

⁵⁸ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໃສ່ໃຈເຮັດຕາມຖ້ອຍຄຳທັງໝົດໃນພຣະບັນຍັດຊຶ່ງຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມ້ວນນີ້ ໂດຍບໍ່ຢ້າເກງພຣະນາມທີ່ຊົງສະຫງ່າລາສີ ແລະທີ່ທ່ານຍ້ານເກງນີ້ ຄືພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ⁵⁹ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳມາສູ່ທ່ານ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານຄືໄພພິບັດແບບຜິດທຳມະດາ ໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ແລະດົນນານ ແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ຕ່າງໆທີ່ຮ້າຍແຮງແລະດົນນານ ⁶⁰ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງນຳພະຍາດທັງຫລາຍແຫ່ງເອຍົບ ຊຶ່ງທ່ານຍ້ານນັ້ນມາສູ່ທ່ານ ແລະມັນຈະຕິດພັນຢູ່ກັບທ່ານ ⁶¹ຄືກັນກັບພະຍາດ ແລະໄພພິບັດທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳມາຍັງທ່ານຈົນກວ່າທ່ານທັງຫລາຍຈະຖືກທຳລາຍ ⁶²ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານທັງຫລາຍມີຫລາຍຢ່າງ ດວງດາວໃນທ້ອງຟ້ານັ້ນ ທ່ານກໍຈະເຫລືອແຕ່ຈຳນວນໜ້ອຍດຽວ ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ

**ຊົນຊາດທີ່ບໍ່ຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງ
ແລະຖືກໄພພິບັດຕ່າງໆ**

⁶³ແລະຕໍ່ມາ ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍພຣະໄທທີ່ຈະຊົງເຮັດດີຕໍ່ທ່ານ ແລະອຳນວຍພຣະພອນໃຫ້ທ່ານເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຊົງພໍພຣະໄທທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານຈົບຫາຍ ແລະທຳລາຍທ່ານເສຍຄືກັນ ທ່ານຈະຕ້ອງຖືກປະຖິ້ມໄປຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງທ່ານກຳລັງຈະເຂົ້າໄປຍຶດຄອງນັ້ນ ⁶⁴ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍກະຈັດກະຈາຍໄປທ່າມກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຟາກນີ້ໄປເຖິງຟາກນັ້ນ ໃນທີ່ນັ້ນທ່ານຈະບົວລະບັດພະອື່ນໆ ຊຶ່ງທ່ານ ແລະບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານບໍ່ສູ້ຈັກຄື ພະຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະຫີນ ⁶⁵ເມື່ອທ່ານຢູ່ທ່າມກາງປະຊາຊາດຕ່າງໆນັ້ນ ທ່ານຈະບໍ່ພົບຄວາມສະບາຍເລີຍ ຝ່າຕົນຂອງທ່ານຈະບໍ່ມີຢຸດພັກ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ທ່ານມີຈິດໃຈທີ່ຍ້ານກົວ ມີຕາທີ່ມືດມົວລົງ ແລະມີຊີວິດທີ່ຄ່ອຍໆມອດລົງ ⁶⁶ແລະຊີວິດຂອງທ່ານກໍຈະແຂວນຢູ່ເທິງຄວາມສົງໄສ ທ່ານຈະຕົກໃຈຢູ່ທັງກາງຄືນ ແລະກາງເວັນ ບໍ່ມີຄວາມແນ່ໃຈໃນຊີວິດຂອງທ່ານເລີຍ ⁶⁷ໃນຕອນເຊົ້າທ່ານຈະກ່າວວ່າ ‘ຖ້າເປັນຕອນແລງກໍຈະດີ’ ແລະໃນຕອນແລງທ່ານຈະກ່າວວ່າ ‘ຖ້າເປັນຕອນເຊົ້າກໍຈະດີ’ ຍ້ອນຄວາມຕົກໃຈຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຈິດໃຈທ່ານນັ້ນ ແລະຍ້ອນສິ່ງທີ່ຕາທ່ານຈະເຫັນ ⁶⁸ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳທ່ານກັບມາທາງເຮືອເຖິງ ເອຍົບ ເປັນການເດີນທາງຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ພົບເຫັນອີກເລີຍ ໃນບ່ອນນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງມອບຕົວຂາຍໃຫ້ສັດຕູເປັນຂ້າທາດຊາຍ ແລະຂ້າທາດຍິງ ແຕ່ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊີ້ທ່ານ”

ບົດທີ 29

ຄຳທຳນວາຍເຖິງການກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ

¹ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳໃນພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງ ໂມເຊ ໃຫ້ປະຕິບັດກັບພວກ

ລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ໃນແຜ່ນດິນ ໂມອາບ ນອກຈາກພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງຊົງເຮັດກັບພວກເຂົາທີ່ໂຮເຣັບ

²ໂມເຊເອີ້ນບັນດາພວກລູກຫລານ ອິສຣາເອນ ມາ ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງທ່ານໃນແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ຕໍ່ພາຣາໂອແລະຕໍ່ບັນດາຂ້າລາຊະການຂອງເພິ່ນ ແລະຕໍ່ປະເທດຂອງເພິ່ນທັງໝົດ ³ທັງການທົດລອງໃຫຍ່ຊຶ່ງໃນຕາຂອງທ່ານໄດ້ເຫັນ ທັງພາຍສໍາຄັນ ແລະການອັດສະຈັນຢິ່ງໃຫຍ່ເຫລົ່ານັ້ນ ⁴ແຕ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ປະທານຈິດໃຈທີ່ເຂົ້າໃຈ ຕາທີ່ເປັງເຫັນໄດ້ ແລະຫູທີ່ຍິນໄດ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ ⁵ເຮົາໄດ້ນໍາເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານສີ່ສິບປີ ເສື້ອຜ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂາດໄປຈາກເຈົ້າ ແລະເກີບບໍ່ໄດ້ຂາດຫລຸດໄປຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ ⁶ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດື່ມນໍ້າອະນຸ່ນ ຫລືເຫລົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ” ⁷ແລະເມື່ອທ່ານມາເຖິງທີ່ນີ້ ສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮັດຊະໂບນ ແລະໂອກກະສັດເມືອງບາຊານ ອອກມາເຮັດສົງຄາມກັບພວກເຮົາ ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພ່າຍແພ້ໄປ ⁸ເຮົາຍົດແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ແລະມອບໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ຄົນຮູບເບັນ ຄົນຄາດ ແລະຄົນມານາເຊເຄິ່ງເຜົ່າ

⁹ສະນັ້ນ ຈົ່ງໃສ່ໃຈເຮັດຕາມຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງພັນທະສັນຍານີ້ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະຈະເລີນໃນບັນດາກິດຈະການຊຶ່ງທ່ານເຮັດ ¹⁰ໃນມື້ນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍທຸກຄົນຍິນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຄືບັນດາຫົວໜ້າຕະກູນທັງຫລາຍ ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງທ່ານ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ ບັນດາຜູ້ຊາຍຂອງອິສຣາເອນ ¹¹ລູກຂອງທ່ານ ເມຍຂອງທ່ານ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍຂອງທ່ານ ທັງຄົນທີ່ຕັດຟື້ນໃຫ້ທ່ານ ແລະຄົນທີ່ຕັກນໍ້າໃຫ້ທ່ານ ¹²ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເຂົ້າມາໃນພັນທະສັນຍາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຄືໃນພັນທະສັນຍາທີ່ປະຕິຍານໄວ້ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງເຮັດກັບທ່ານໃນມື້ນີ້ ¹³ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງແຕ່ງຕັ້ງທ່ານທັງຫລາຍໃນມື້ນີ້ໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອພຣະອົງຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບທ່ານນັ້ນ ແລະດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະຕິຍານກັບບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານ ຄືກັບອັບຣາຮາມ ອີຊາກ ແລະຢາໂຄບ ¹⁴ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄໍາປະຕິຍານນີ້ກັບທ່ານເທົ່ານັ້ນ ¹⁵ແຕ່ກັບຜູ້ທີ່ຍິນຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍໃນມື້ນີ້ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນນີ້ກັບເຮົາໃນມື້ນີ້

¹⁶(ທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ເຮົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເອຢິບຢ່າງໃດ ແລະເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຜ່ານທ່າມກາງປະຊາຊາດ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຜ່ານພື້ນຢ່າງໃດ ¹⁷ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າຂີ້ດຽດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ຄືເຫັນຮູບເຄົາລົບທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ດ້ວຍຫີນ ແລະດ້ວຍເງິນ ແລະຄໍາຊົງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາທັງຫລາຍ) ¹⁸ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຍ້ານວ່າຈະມີຊາຍ ຫລືຍິງຄົນໃດ ຫລືຄອບຄົວໃດ ຫລືຕະກູນໃດຊຶ່ງໃນມື້ນີ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄປບົວລະບັດພະຂອງປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ຍ້ານວ່າທ່າມກາງທ່ານຈະມີຮາກຊຶ່ງເກີດເປັນບົໝີ ແລະເຄືອຄໍ້ ¹⁹ແລະຕໍ່ມາ ເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄໍາສາບແຊ່ງນີ້ ຈະ

ນີກອວຍພອນຕົວເອງໃນໃຈວ່າ ‘ແມ່ນຂ້ອຍຈະຢ່າງດ້ວຍຄວາມດີດ້ານຕາມໃຈຂອງຂ້ອຍກໍຕາມ ຂ້ອຍກໍຈະເປັນສຸກ’ ຄວາມຄິດເຊັ່ນນີ້ກໍຈະນໍາການທໍາລາຍມາເຖິງພຶດຕິໜີ ບໍ່ວ່າໃນບ່ອນຊຸ່ມນໍ້າ ຫລືບ່ອນແຫງແລ້ງ’ ²⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນນັ້ນ ແຕ່ພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຄວາມຫວງແຫນຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ງຂຶ້ນຕໍ່ຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະຄໍາສາບແຊ່ງ ທັງໝົດຊຶ່ງຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມັ່ນນີ້ຈະຕົກຢູ່ເທິງລາວແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງລືບຊື່ຂອງລາວ ອອກຈາກທ້ອງຟ້າ ²¹ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງແຍກລາວອອກຈາກຕະກູນຄົນອິສຣາເອນທັງ ປວງ ໃຫ້ປະສົບຄວາມລໍາບາກຕາມຄໍາສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນ ໜັງສືພຣະບັນຍັດນີ້ ²²ແລະຄົນຊົ່ວລຸ້ນຕໍ່ມາຄືລູກຫລານຊຶ່ງເກີດມາພາຍຫລັງທ່ານ ແລະຊົນ ຕ່າງດ້ວຍຊຶ່ງມາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ຈະກ່າວເມື່ອພວກເຂົາເຫັນໄພພິບັດຕ່າງໆຂອງແຜ່ນ- ດິນນັ້ນ ແລະໂຮກໄພຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນ ²³ຄືແຜ່ນດິນທັງໝົດເປັນກໍາມະ ຖັນ ແລະເປັນເກືອ ແລະຖືກເຜົາໄພ ບໍ່ມີໃຜປູກ ຫລືຫວ່ານ ແລະບໍ່ມີອັນໃດງອກຂຶ້ນ ເປັນ ບ່ອນທີ່ຫຍ້າບ່ຽງອກ ເປັນການຖືກທໍາລາຍແບບໂຊໂດມ ແລະໂກໂມຣາ ເມືອງອັດມາ ເມືອງ ເຊໂບຍິມຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທໍາລາຍດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ ແລະພຣະພິໂລດ ²⁴ປະຊາຊາດ ທັງຫລາຍຈະກ່າວວ່າ ‘ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດເຊັ່ນນີ້ແກ່ແຜ່ນດິນນີ້ ພຣະພິໂລດ ຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ’ ²⁵ແລ້ວຄົນຈະເວົ້າກັນວ່າ ‘ເພາະວ່າພວກເຂົາປະ ຖິ້ມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງ ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຂົາເມື່ອພຣະອົງຊົງພາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ²⁶ໄປບົວລະບັດ ນະມັດສະການພະອິນ ເປັນພະຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ ແລະຊຶ່ງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທານແກ່ພວກ ເຂົາ ²⁷ສະນັ້ນ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຕໍ່ແຜ່ນດິນນີ້ ນໍາເອົາບັນດາຄໍາສາບ ແຊ່ງຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນໜັງສືນີ້ມາເຖິງ ²⁸ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖອນຮາກພວກເຂົາເສຍຈາກ ແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຮ້າຍ ພຣະພິໂລດອັນຫລວງຫລາຍ ແລະຖິ້ມພວກເຂົາໄປໃນອີກແຜ່ນດິນ ຫຼື ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ທຸກມື້ນີ້’ ²⁹ສິ່ງເລິກລັບທັງປວງເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງ- ຫລາຍ ແຕ່ສິ່ງຊົງສະແດງນັ້ນເປັນຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະ ຂອງລູກຫລານຂອງເຮົາຕະ- ຫລອດໄປເປັນນິດ ເພື່ອເຮົາຈະເຮັດຕາມຖ້ອຍຄໍາທັງໝົດໃນພຣະບັນຍັດນີ້’

ບົດທີ 30

ຄໍາເຕືອນໃຈເລື່ອງພັນທະສັນຍາກ່ຽວກັບການາອານ

¹ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານເລືອກເອົາລະຫວ່າງພຣະພອນກັບຄໍາສາບແຊ່ງ ເມື່ອເຫດການ ເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານແລ້ວ ແລະເມື່ອຢູ່ໃນທ່າມກາງຊົນຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ ທ່ານໄປນັ້ນ ທ່ານຈະລະນຶກໄດ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ. ²ແລ້ວທ່ານກັບເຊື່ອສາຍຂອງທ່ານຈະ ກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈະເຮັດຕາມຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກ ໃນມື້ນີ້ຢ່າງສຸດອີກສຸດໃຈ. ³ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເມດຕາທ່ານ ຈະນໍາທ່ານກັບຄືນມາ ຈາກຊົນຊາດທີ່ຊົງຂັບໄລ່ໄປ ທັງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານກັບມາທ້ອນໂຮມກັນຄືເກົ່າອີກ. ⁴⁻⁵ເຖິງແມ່ນ

ວ່າທ່ານຈະຕົກໄປຢູ່ໄກຄົນລະຟາກຟ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຊົງຮວບຮວມເອົາພວກທ່ານກັບມາ ຄອບຄອງແຜ່ນດິນທີ່ບັນພະບູລຸດເຄີຍຢູ່ມາກ່ອນ ພ້ອມທັງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນອຸດົມສົມບູນ ແລະມີຄົນຈຳນວນຫລາຍກວ່າທີ່ເຄີຍມີມາແລ້ວໃນສະໄໝບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານ. ⁶ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ທ່ານກັບເຊື້ອສາຍມີໃຈເຊື້ອພັງ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກພຣະອົງຢ່າງສຸດຈິດສຸດໃຈ ແລະມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນສືບຕໍ່ໄປ. ⁷⁻⁹ຈະຊົງສາບແຂງພວກສັດຕູຜູ້ກຽດຊັງ ແລະຂົມເທັງທ່ານ ແລ້ວທ່ານຈະເຊື້ອພັງ ແລະເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າມື້ນີ້ອີກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ການງານຂອງທ່ານຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໃຫ້ມີລູກຫລານແລະງົວຄວາຍຫລາຍ ພ້ອມທັງມີເຂົ້າປານານ້ຳອຸດົມສົມບູນ ຈະຊົງພໍພຣະໄທເຮັດໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ແລະຮັ່ງມີຄືກັບທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ພວກບັນພະບູລຸດ. ¹⁰ແຕ່ທ່ານຈະຕ້ອງເຊື້ອພັງ ແລະເຮັດຕາມກົດບັນຍັດ ແລະພຣະທຳຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນໜັງສືຄຳສອນນີ້ ພ້ອມກັບໃຫ້ເຊື້ອພັງພຣະອົງຢ່າງສຸດຈິດສຸດໃຈ.

¹¹ພຣະບັນຍັດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານໃນມື້ນີ້ ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນຂອງຍາກ ຫລືເຫລືອວິໄສທີ່ທ່ານຈະເຂົ້າໃຈໄດ້. ¹²⁻¹³ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ເທິງຟ້າ ຫລືຟາກທະເລ ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງຖາມດອກວ່າໃຜຈະຂຶ້ນເທິງຟ້າ ຫລືຂ້າມທະເລໄປເອົາມາໄດ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ພັງ ແລະປະພຶດຕາມ. ¹⁴ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນ ມັນຢູ່ກັບທ່ານນີ້ເອງ ຊຶ່ງທ່ານສາມາດເຂົ້າໃຈ ແລະຍົກມາເປັນຂໍ້ອ້າງອີງໄດ້ ສະນັ້ນ ຈົ່ງປະພຶດຕາມເທີ້ນ.

¹⁵ມື້ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມຮັ່ງມີ ແລະຊີວິດ ຫລືການທຳລາຍ ແລະຄວາມຕາຍມາໃຫ້ທ່ານເລືອກ. ¹⁶ຖ້າວ່າທ່ານເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃນມື້ນີ້ ຄືວ່າ ຮັກ ແລະເຊື້ອພັງພຣະອົງພ້ອມທັງປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດ ແລະຮີດຄອງປະເພນີທັງໝົດ ທ່ານກໍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະກາຍເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງອວຍພອນທ່ານໃນແຜ່ນດິນທີ່ຈະເຂົ້າຍຶດຄອງ. ¹⁷ແຕ່ຖ້າມີໃຈຕື້ ບໍ່ຍອມຮັບພັງ ແລະຖືກພວກເຂົາລໍ້ລວງໃຫ້ຂາບໄຫວ້ພະອິ້ນ. ¹⁸ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຕືອນໃນທີ່ນີ້ ແລະດຽວນີ້ວ່າ ພວກທ່ານຈະຖືກທຳລາຍ ຈະມີຊີວິດບໍ່ຍືນຍາວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ກຳລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຍໍແດນໄປຍຶດຄອງນັ້ນ. ¹⁹ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊີວິດກັບຄວາມຕາຍ ລະຫວ່າງພຣະພອນກັບຄຳສາບແຂງຂອງພຣະເຈົ້າ ຂໍໃນສະຫວັນ ແລະໂລກ ຈົ່ງເປັນພະຍານຕໍ່ການເລືອກນີ້. ²⁰ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານເລືອກເອົາຊີວິດເທີ້ນ ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊື້ອພັງ ແລະຕິດພັນຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພື່ອວ່າທ່ານກັບເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານຈະມີອາຍຸໝັ້ນຍືນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະຍົກໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານ ຄືອັບຮາຮາມ ອີຊາກແລະຢາໂຄບນັ້ນ.

ບົດທີ 31

ເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະຮັບພຣະພອນ

¹ໂມເຊ ໄດ້ເວົ້າກັບຊາວ ອິສຣາເອນ ຕໍ່ໄປວ່າ, ²“ດຽວນີ້ອາຍຸຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອຍຊາວປີແລ້ວ ເຫັນວ່າຈະເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກທ່ານຕໍ່ໄປອີກບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຊົງບອກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຍໍແດນໄປ. ³ພຣະອົງເອງຈະເປັນຜູ້ນຳທ່ານໄປ ໂດຍຈະຊົງ

ທຳລາຍຊົນຊາດຊຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໂຢ-
 ຊວຍຈະເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກທ່ານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວ. ⁴ພຣະອົງຈະຊົງທຳລາຍປະ-
 ຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ເໝືອນດັ່ງຊົງທຳລາຍກະສັດສີໂຮນ ແລະກະສັດໂອກ ຂອງຊາວອະໂມຣິດກັບ
 ປະເທດຂອງເພິ່ນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ທ່ານມີໄຊຊະນະ. ⁵ແລະພວກທ່ານຈົ່ງເຮັດກັບ
 ພວກເຂົາໄດ້ທຸກຢ່າງຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກ. ⁶ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານເທີ້ນ ຢ່າສູ່ຢ້ານພວກ
 ເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະຊົງຢູ່ນຳທ່ານ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງປ່ອຍໃຫ້ໝົດຫວັງ ຫລືປະ
 ຖິ້ມທ່ານດອກ.” ⁷ແລ້ວ ໂມເຊ ໄດ້ເອີ້ນ ໂຢຊວຍເຂົ້າມາຫາ ແລະເວົ້າກັບເພິ່ນຕໍ່ໜ້າຊາວອິສຣາ-
 ເອນວ່າ, “ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານເທີ້ນ ເພາະທ່ານເປັນຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງຈະນຳພາປະຊາຊົນເຫລົ່າ
 ນີ້ ໄປຍຶດຄອງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າຈະຍົກໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ
 ແລະແມ່ນທ່ານຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ພວກເຂົາເປັນກຳມະສິດ. ⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່
 ນຳທ່ານ ແລະນຳໜ້າທ່ານໄປ ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ໝົດຫວັງ ຫລືປະຖິ້ມທ່ານເລີຍ ສະນັ້ນ ຈົ່ງກ້າ-
 ຫານ ແລະຢ່າສູ່ຢ້ານ.”

ໂຢຊວຍຮັບໜ້າທີ່ສືບແທນ ໂມເຊ

⁹ຕໍ່ມາ ໂມເຊໄດ້ຂຽນພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວມອບໃຫ້ພວກຜູ້ນຳຂອງຊາວອິສຣາເອນ
 ກັບປະໂລທິດຊາວເລວີ ຜູ້ຫາມຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹⁰⁻¹¹ພ້ອມກັບສັ່ງພວກເຂົາວ່າ,
 “ເມື່ອພວກເຈົ້າມາຂາບໄຫວ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໃນບ່ອນທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ໃນໂອກາດ
 ວັນສະຫລອງຢູ່ຕູບທຸກໆ ເຈັດປີ ຕ້ອງອ່ານພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນຟັງ
 ເພາະວ່າບິທີເຈັດນັ້ນເປັນບິຍົກເລີກໜີ້. ¹²ຈົ່ງເອີ້ນຄົນທັງປວງມາປະຊຸມກັນ ທັງຜູ້ຍິງເດັກນ້ອຍ
 ແລະຊາວຕ່າງດ້າວໃນເມືອງຂອງທ່ານ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນພຣະທຳນັ້ນ ແລ້ວຈະໄດ້ຍ່າ
 ເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເອົາໃຈໃສ່ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ¹³ແລະເພື່ອລູກຫລານ
 ຂອງທ່ານຜູ້ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍິນພຣະທຳນີ້ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈະຮູ້ຈັກຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາບ
 ເທົ່າເວລາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢ່າຍ່ແດນໄປຍຶດຄອງນັ້ນ.”

ອ່ານພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າທຸກໆ ເຈັດປີ

¹⁴ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, “ເຈົ້າໃກ້ຈະໝົດອາຍຸແລ້ວ ຈົ່ງເອີ້ນໂຢຊວຍໄປ
 ຍັງເຕັ້ນນັດພົບ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ບອກສອນລາວ.” ¹⁵ໂມເຊກັບໂຢຊວຍກໍໄປຍັງເຕັ້ນນັ້ນ ແລ້ວ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະກົດໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນໃນກ້ອນເມກໃກ້ໆ ປະຕູຕູບນັ້ນ.” ¹⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ຊົງບອກໂມເຊວ່າ, “ເຈົ້າຈະຕາຍໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເມື່ອເຈົ້າຕາຍແລ້ວ ປະຊາຊົນຈະເຮັດບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ
 ພວກເຂົາຈະລະເມີດຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ ແລະຈະປະຖິ້ມເຮົາໄປຂາບໄຫວ້ພະໃນປະເທດ
 ທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປ. ¹⁷ເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະຍ້າຍ ຈະປະຖິ້ມ ແລະທຳລາຍພວກເຂົາ
 ໄໝວິບັດໜ້າຢ້ານຫລາຍຢ່າງຈະມາຖືກພວກເຂົາ ແລ້ວພວກເຂົາຈະສຳນຶກໃນໃຈວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້
 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ນຳພວກເຂົາຕໍ່ໄປ. ¹⁸ເຮົາຈະບໍ່ຊ່ອຍເຫລືອພວກເຂົາ ເພາະວ່າ
 ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຊົ່ວ ແລະຂາບໄຫວ້ພະອື່ນ. ¹⁹ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຈົ້າຈົ່ງຂຽນບົດເພງຕໍ່ໄປນີ້ ແລ້ວ
 ສອນໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຮ້ອງສຽດສີພວກເຂົາເອງ. ²⁰ເຮົາຈະພາພວກເຂົາເຂົ້າໄປຍັງແຜ່ນດິນ

ອັນອຸດົມສົມບູນແລະຮັ່ງມີ ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະມີ ອາຫານທຸກຢ່າງກິນ ແລະຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຜາສຸກ ແຕ່ພວກເຂົາຈະປ່ຽນໃຈໄປຂາບໄຫວ້ ພະອິນ ຈະປະຖົມເຮົາ ແລະລະເມີດຄຳພັນສັນຍາ. ²¹ໄພວິບັດອັນໜ້າຍ້ານຫລາຍຢ່າງຈະຕົກ ຖືກພວກເຂົາ ແລ້ວລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງສູດສີພວກເຂົາເອງ ເພາະກ່ອນເຮົາ ຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຮູ້ຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງ ພວກເຂົາແລ້ວ.” ²²ໂມເຊ ໄດ້ຂຽນບົດເພງນີ້ ແລະນຳເອົາມາສອນປະຊາຊົນອິສຣາເອນໃນມື້ນັ້ນ ເລີຍ. ²³ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນວ່າ, “ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກ້າຫານເທີນ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະນຳຊາວອິສຣາເອນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ແກ່ ພວກເຂົາ ແລະເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ.”

²⁴ໂມເຊ ໄດ້ຂຽນພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າລົງໃນປຶ້ມ ໄດ້ຂຽນລົງທັງໝົດບໍ່ໄດ້ເວັ້ນຈັກຄຳ. ²⁵ເມື່ອຂຽນສຸດແລ້ວ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຊາວເລວີ ທີ່ຫາມຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ²⁶“ຈົ່ງເອົາໜັງສືພຣະທຳນີ້ໃສ່ໄວ້ໃນຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໄວ້ເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ²⁷ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຫົວດີ ແລະທໍລະຍົດ ໃນ ລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍເທື່ອ ສະ- ນັ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕາຍແລ້ວ ເຂົາແຮງຈະເປັນກະບົດຫລາຍຂຶ້ນອີກ. ²⁸ຈົ່ງເອີ້ນບັນດາຜູ້ນຳ ຕະກູນ ແລະເຈົ້ານາຍທຸກໆ ຄົນມາປະຊຸມຊື່ອງໜ້າຂ້າພະເຈົ້າເສຍ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ບອກ ສິ່ງນີ້ແກ່ພວກເຂົາ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍໃຫ້ສະຫວັນ ແລະ ໂລກເປັນພະຍານໃນການຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ. ²⁹ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕາຍແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເຮັດຊົ່ວ ແລະລະ- ເລີຍສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສອນໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ ໄພວິບັດຈະຕົກຖືກທ່ານໃນພາຍຂ້າງໜ້າ ເພາະວ່າພວກ ທ່ານໄດ້ລະເມີດຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

ພຣະຄຳສັ່ງເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ພຣະອົງປະທານແກ່ໂມເຊ

³⁰ແລ້ວ ໂມເຊ ໄດ້ຮ້ອງເພງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນຟັງຈົນຈົບ

ບົດທີ 32

- ¹ ແຜ່ນດິນ ແລະທ້ອງຟ້າ
ຈົ່ງຟັງສຽງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ຟັງຂ້າພະເຈົ້າໃກ້ໆ.
- ² ຄຳສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕົກລົງເໝືອນເມັດຝົນ
ຈະກໍ່ຕົວຢູ່ເທິງ ໂລກເໝືອນນໍ້າໝອກ ຄຳເວົ້າຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕົກລົງມາເທິງຫຍ້າອ່ອນ
ເໝືອນຝົນເໝືອນຫ່າຝົນ ໂຮຍລົງເທິງຫຍ້າຂຽວ.
- ³ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັນລະເສີນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຈະປະກາດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ.
- ⁴ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນທີ່ເພິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ຂອງພວກເຈົ້າ ທາງທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງກໍສົມບູນ ແລະຖືກຕ້ອງ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງສັດຊື່

ແລະທ່ຽງທໍາ ຊົງເຮັດແຕ່ສິ່ງຖືກຕ້ອງ ແລະດີງາມ.
5 ແຕ່ພວກເຈົ້າເຮັດບໍ່ສັດຊື່ ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະເປັນໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະອົງ ເປັນຊົນຊາດບາບ ແລະຄົດໂກງ.

6 ຊົນຊາດໂງ່ຈ້າເປົາປັນຍາເອີຍ ພວກເຈົ້າ
ຈະເຮັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງນີ້ບໍ່?
ພຣະອົງຊົງເປັນພໍ່ ແລະຜູ້ສ້າງເຈົ້າ
ຊົງສ້າງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ.

7 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງ ຄາວອະດີດຕະການທີ່ລ່ວງມາເທິງແລ້ວ
ຈົ່ງຮ້ອງຂໍໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າບອກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກຜູ້ເຖົ້າເລົ່າເລື່ອງໃນອະດີດ.

8 ຜູ້ສູງສຸດຊົງໃຫ້ທຸກຊາດມີແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ
ຊົງໃຫ້ພວກເຂົາມີບ່ອນຢູ່ເປັນຂອງຕົນເອງ ພຣະອົງຊົງມອບ
ໝາຍໃຫ້ແຕ່ລະຊົນຊາດມີເທວະດາອົງໜຶ່ງ.

9 ແຕ່ຊົງເລືອກເອົາເຊື້ອສາຍຢາໂຄບ ເປັນຂອງພຣະອົງເອງ.

10 ພຣະອົງຊົງພົບເຫັນພວກເຂົາທ່ອງທ່ຽວໄປມາ
ໃນຕີນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ໃນບ່ອນເປົ່າປ່ຽວລົມແຮງ
ຊົງຄຸ້ມຄອງ ແລະເບິ່ງແຍງພວກເຂົາ ຊົງເອົາໃຈໃສ່ພວກເຂົາ
ຄືກັບພຣະເນດຂອງພຣະອົງ.

11 ເໝືອນນົກອິນທິສອນລູກໃຫ້ບິນ ມັນບິນລົງຮັງ
ແລະໃຫ້ລູກເກາະຢູ່ເທິງປົກຢ່າງປອດໄພ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກສາອິສຣາເອນບໍ່ໃຫ້ເສຍໄປ.

12 ພຣະເຈົ້າອົງດຽວໄດ້ຊົງນໍາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
ມາໂດຍປາດສະຈາກຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ
ຂອງພະຕ່າງດ້າວ.

13 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ພວກເຂົາປົກຄອງແຜ່ນດິນອັນກວ້າງໃຫຍ່
ແລະໄດ້ກິນພືດຜົນທີ່ເກີດໃນນາ ພວກເຂົາໄດ້ພົບຮັງເສັ້ງ
ຢູ່ຕາມໂງ່ນຫີນ ຕົ້ນໝາກກອກ
ຂອງເຂົາໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນດິນແຂງ.

14 ຝູງງົວແລະແບ້ໃຫ້ນໍ້ານົມຢ່າງພຽງພໍ ພວກເຂົາມີແກະແບ້
ແລະງົວຕູ້ຍພິດີ ມີເຂົ້າບາເລ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນດີທີ່ສຸດ.

- 15 ໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັ່ງມີສົມບູນ
ແລະເປັນກະບົດ ພວກເຂົາຕຸ້ຍ
ແລະກິນຫລາຍ ໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຂົາ
ແລະປະຖິ້ມພຣະຜູ້ຊ່ອຍອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຕົນ.
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດຊັງທີ່ພວກເຂົາຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບ
ຊົງພຣະພິໂລດທີ່ພວກເຂົາເຮັດຊົ່ວ.
- 17 ພວກເຂົາບູຊາພະອິນທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ຄືພະທີ່ອິສຣາເອນບໍ່ເຄີຍຂາບໄຫວ້ມາກ່ອນ
ແລະປູ່ຍ່າຕາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຢ່າເກງ.
- 18 ພວກເຂົາຫລົງລົມພຣະເຈົ້າອົງຊົງຊ່ອຍຄຸ້ມຄອງ
ຂອງຕົນ ອົງຊົງໃຫ້ຊີວິດແກ່ພວກເຂົາ.
- 19 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນດັ່ງນີ້ ກໍຊົງພຣະພິໂລດ
ແລະຊົງປະຖິ້ມລູກຊາຍຍິງຂອງພວກເຂົາ.
- 20 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າເຮົາຈະບໍ່ຊ່ອຍພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ
ເພາະວ່າເຂົາຕີ້ ແລະບໍ່ສັດຊື່
ເຮົາຈະຊອມເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດ.
- 21 ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາໂກດຮ້າຍຍ້ອນຮູບເຄົາລົບ
ເຮົາກຽດຊັງພວກເຂົາຍ້ອນມີພະຢ່າງນັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຣະແທ້ເລີຍ
ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະໃຫ້ພວກເຂົາຮ້າຍ
ຍ້ອນຊົນຊາດໂງ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີໃຈອິດສາ ພວກທີ່ບໍ່ມີຊາດ.
- 22 ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງເຮົາຈະຮ້າຍແຮງ
ເໝືອນໄພ່ຈະໄໝ້ທຸກໆສິ່ງເທິງໂລກໃຫ້ໝົດ
ໄປ ມັນຈະລຸກລາມໄປ
ຈົນເຖິງພິພົບຄົນຕາຍ ແລະຈະໄໝ້ລົງໄປເຖິງຮາກພູ.
- 23 ເຮົາຈະນຳໄພວິບັດອັນເຫລືອຄຳພັນລະນາມາຍັງພວກເຂົາ
ຈະໃຊ້ລູກທະນູຍິງໃສ່ພວກເຂົາ.
- 24 ພວກເຂົາຈະຕາຍຍ້ອນຄວາມອິດຢາກ ແລະເຈັບໂຂ
ຍ້ອນໂຮກໄພໄຂ້ເຈັບອັນຮ້າຍແຮງ
ເຮົາຈະໃຫ້ສັດປ່າມາທຳຮ້າຍພວກເຂົາ
ແລະໃຫ້ໆພິດມາຂົບຕອດພວກເຂົາ.
- 25 ຈະມີການຮົບເສິກກັນຕາມຖະໜົນຫົນທາງ
ໃນບ້ານເຮືອນຈະມີແຕ່ຄວາມຢ້ານ ພວກຊາຍໜຸ່ມຍິງສາວ
ກໍຈະຕາຍແມ່ນແຕ່ເດັກອ່ອນ ແລະຜູ້ເຖົ້າກໍຈະບໍ່ເຫລືອ.

26 ເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປເພື່ອຈະບໍ່ມີໃຜໄດ້ລະນຶກເຖິງພວກເຂົາ.

27 ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ສັດຕູຄູບອວດອ້າງໄດ້
ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຊະນະໄພ່ພົນຂອງເຮົາ
ແລະວ່າເຮົາກຳຈັດພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

28-29 ອິສຣາເອນ ເປັນຊົນຊາດຂາດສະຕິບັນຍາ
ແລະບໍ່ມີຄວາມສະຫລາດເລີຍ.

30 ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າເປັນຫຍັງ
ຈຶ່ງພ່າຍແພ້ໄປ ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນ.

31 ເປັນຫຍັງຄົນຜູ້ດຽວຈຶ່ງຊະນະຄົນເປັນພັນຄົນເປັນໝື່ນ
ຈຶ່ງພ່າຍແພ້ຄົນສອງຄົນ ກໍເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຂົາແລ້ວພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາພ່າຍແພ້.

32 ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຮູ້ວ່າພະຂອງຕົນອ່ອນແອ
ບໍ່ມີອຳນາດຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ.

ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍເສຍຫາຍຄືກັບເມືອງ ໂຊໂດມ
ແລະເມືອງ ໂກໂມຣາຄືກັບຕົ້ນອະງຸ່ນ
ທີ່ເກີດໝາກຂົມແລະເປັນພິດ
ຊົງຄອຍຖ້າວັນເວລາເພື່ອລົງໂທດພວກເຂົາ.

33 ປຽບເໝືອນນ້ຳອະງຸ່ນທີ່ມີພິດຮ້າຍຂອງໆເທົ່າ

34 ເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ສະສົມໄວ້ກັບເຮົາດອກຫລື?
ພຣະອົງຊົງລໍຄອຍເວລາແຫ່ງການພິພາກສາໂທດ.

35 ພຣະອົງຈະຊົງແກ້ແຄ້ນ ແລະລົງໂທດພວກເຂົາ
ເວລາພວກເຂົາຕຳສະດຸດລົ້ມຈະມາຮອດ
ແລ້ວວັນເວລາແຫ່ງການລົງໂທດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.

36 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງປ້ອງກັນສິດທິໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
ເມື່ອຊົງເຫັນວ່າພວກເຂົາໝົດເທື່ອແຮງ ຈະຊົງເມດຕາປານີ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ເມື່ອຊົງເຫັນວ່າບໍ່ມີໃຜເຫລືອຢູ່.

37 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຖາມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງວ່າ,
“ພະທີ່ມີອຳນາດທີ່ເຈົ້ານັບຖືນັ້ນຢູ່ໃສ?

38 ຄືພະເຈົ້າທີ່ເຈົ້າຖວາຍໄຂມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາ
ແລະຖວາຍເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫ້ຕົ້ມ ຈົ່ງເອົາມັນມາຊ່ອຍເຈົ້າດຽວນີ້
ໃຫ້ມັນມາຊ່ອຍຊີວິດຂອງເຈົ້າສາ.”

39 ບັດນີ້ ເບິ່ງແມ່! ແມ່ນເຮົາຜູ້ດຽວເປັນພຣະເຈົ້າ

ບໍ່ມີພະແທ້ອົງອື່ນອີກ
ເອົາຄວາມຕາຍ ແລະໃຫ້ຊີວິດແກ່ພວກເຈົ້າ
ໃຫ້ບາດເຈັບ ແລະປົວໃຫ້ດີ ບໍ່ມີໃຜຂັດຂວາງເຮົາໄດ້.

40 ແນ່ນອນ ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຊີວິດ
ຢູ່ ເຮົາຍົກມືຂຶ້ນສາບານວ່າ,

41 ຈະຝົນດາບຂອງເຮົາໃຫ້ຄົມໆ
ແລະຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາ
ເຮົາຈະແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງເຮົາ ຈະລົງໂທດຜູ້ກຽດຊັງເຮົາ.

42 ເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະໄຫລອອກຍ້ອນລູກທະນູຂອງເຮົາ ດາບຂອງເຮົາ
ຈະຂ້າຜູ້ທີ່ຂັດຂວາງເຮົາ
ເຮົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຮົາແມ່ນແຕ່ຜູ້ບາດເຈັບ
ແລະພວກຊະເລີຍກໍຈະຕາຍ.

43 ຊົນຊາດທັງຫລາຍເອີຍ ຈົ່ງສັນລະເສີນຍ້ອງຍໍໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງລົງໂທດຄົນທັງປວງທີ່ຂ້າພວກເຂົາ
ຊົງແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງພຣະອົງ
ແລະຊົງໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ.”

44 ໂມເຊກັບໂຢຊວຍລູກຂອງນູນ ໄດ້ຮ້ອງເພງມື້ໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຟັງ.

ບົດເພງຂອງໂມເຊ

45 ເມື່ອໂມເຊ ເລົ່າຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງສູດແລ້ວ. 46 ລາວກໍເວົ້າວ່າ,
“ຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກທ່ານແລ້ວ ໃນມື້ນີ້ ໃຫ້ບອກສອນລູກຫລານຂອງ
ພວກທ່ານດ້ວຍ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍເອົາໃຈໃສ່. 47 ຄຳ
ສອນນີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແຕ່ມັນເປັນຊີວິດຈິດໃຈຂອງທ່ານແທ້ ສະນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດຕາມ
ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ມີອາຍຸໝັ້ນຍືນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຟາກແມ່ນ້ຳຍໍແດນ ຊຶ່ງພວກທ່ານກຳລັງຕຽມ
ຈະເຂົ້າໄປຍຶດຄອງເອົານັ້ນ.”

48-49 ໃນມື້ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂມເຊວ່າ “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູອາບາຣິມ ໃນປະເທດໂມ-
ອາບ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງເຢຣິໂກ ໃຫ້ປືນຂຶ້ນໄປເຖິງຍອດພູເນໂບ ແລ້ວຫລຽວເບິ່ງປະ-
ເທດ ການາອານ ທີ່ເຮົາຈະຍົກໃຫ້ປະຊາຊົນ ອິສຣາເອນ. 50 ເຈົ້າຈະຕາຍຢູ່ເທິງພູໜ່ວຍນັ້ນ
ເໝືອນກັບອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າຕາຍຢູ່ເທິງພູໂຣເຣ 51 ເພາະວ່າຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນອິສຣາເອນເຈົ້າທັງ
ສອງບໍ່ເຊື່ອເຮົາ ເມື່ອຢູ່ທີ່ແມ່ນ້ຳເມຣິບາ ໃກ້ເມືອງກາເດັດ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊິນ ພວກ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບເຮົາຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ 52 ເຈົ້າຈະຫລຽວເຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນໃນໄລຍະໄກ ແຕ່
ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະຍົກໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນ.”

ບົດທີ 33

ຄຳສອນເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງໂມເຊ

¹ກ່ອນ ໂມເຊຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໃກ້ຈະຕາຍ ລາວໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາຈາກພູຊີນາຍ ຊົງຂຶ້ນມາເໝືອນຕາເວັນສ່ອງແສງເທິງເມືອງ ເສອີ ຊົງສ່ອງແສງຈາກພູປາຣານ ມາຍັງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ມີພວກເທວະດາເປັນໝື່ນໆ ຢູ່ກັບ ພຣະອົງ ແລະມີໄຟລຸກຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃກ້ພຣະຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ.

³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຊົງປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຄົນຂອງພຣະອົງ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງນ້ອມລົງຕໍ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ.

⁴ພວກເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະທຳທີ່ໂມເຊມອບໃຫ້ມັນເປັນສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຮົາ.

⁵ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນກະສັດຂອງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຜູ້ນຳ ແລະເຜົ່າ ຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາຊຸມນຸມກັນ.

⁶ໂມເຊໄດ້ເວົ້າເຖິງຕະກູນຮູເບັນວ່າ,
“ຂໍຢ່າໃຫ້ຮູເບັນຕາຍແລະຢ່າໃຫ້ຄົນຂອງລາວມີນ້ອຍ.”

⁷ເວົ້າເຖິງຕະກູນຢູດາວ່າ,
“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍຊົງຟັງສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງພວກເຂົາ ແດ່ທ່ອນ ຈົ່ງຮວບຮວມເອົາພວກເຂົາເຂົ້າກັບຕະກູນອື່ນໆ ອີກ ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຕໍ່ສູ້ແທນພວກເຂົາແລະຊົງຕໍ່ສູ້ພວກສັດຕູຊ່ອຍເຂົາເຈົ້າ.”

⁸ເວົ້າເຖິງຕະກູນເລວີວ່າ,
“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍຊົງເປີດເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຜ່ານພວກເລວີ ພວກເຂົາເປັນໄພ່ພົນຜູ້ສັດຊີຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງທົດສອບພວກເຂົາແລ້ວທີ່ ມາສາ ແລະໄດ້ຊົງພິສູດເບິ່ງພວກເຂົາແລ້ວທີ່ນ້ຳອອກບໍ່ເນຣີບາ. ⁹ພວກເຂົາມີ ຄວາມສັດຊີຕໍ່ພຣະອົງຫລາຍກວ່າຕໍ່ພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງ ຫລືລູກຫລານໄດ້ເຮັດຕາມ ຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະສັດຊີຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ. ¹⁰ພວກເຂົາ ຈະບອກສອນໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເຮັດຕາມພຣະທຳ ແລະຈະຖວາຍບູຊາ ເທິງແທ່ນຂອງພຣະອົງ. ¹¹ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຊ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາແຂງ- ແຮງຂຶ້ນຂໍຊົງຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດ ຊົງທຳລາຍສັດຕູໃຫ້ໝົດກຸ້ງ ແລະ ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາໂງ່ຄໍຂຶ້ນໄດ້ອີກ.”

¹²ເວົ້າເຖິງຕະກູນເບັນຢາມິນວ່າ,
“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກ ແລະຄຸ້ມຄອງຕະກູນນີ້ ໃນແຕ່ລະມື້ ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ ຢ່າງປອດໄພຂ້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

¹³ເວົ້າເຖິງຕະກູນໂຍເຊັບວ່າ,
“ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພອນໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາມີຝົນຕົກ ແລະນ້ຳບາ

ດານ. ¹⁴ຂໍຊົງອວຍພອນໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກຕາ-
 ເວັນ ແລະໄດ້ຮັບໝາກຜົນຢ່າງດີທີ່ສຸດໃນທຸກລະດູ. ¹⁵ຂໍຊົງໃຫ້ໜ່ວຍພູອັນເກົ່າ
 ແກ່ທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງປູກຢ່າງດີ. ¹⁶ຂໍໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນ
 ເຕັມໄປດ້ວຍຂອງດີ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວອອກມາຈາກໄຟໃນ
 ພູມໄມ້ ຄຳອວຍພອນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຕະກູນໂຢເຊັບ ເພາະວ່າລາວເປັນຫົວໜ້າພວກ
 ອ້າຍນ້ອງຂອງຕີນ. ¹⁷ໂຢເຊັບມີເທືອແຮງເໝືອນງົວເຖິກ ມີກຳລັງເໝືອນ
 ຄວາຍປ່າ ມານາເຊ ມີກຳລັງຫລາຍພັນຄົນ ແລະ ເອຟຣາຍິມ ມີຫລາຍພັນຄົນ ໂຢ-
 ເຊັບຂັບໄລ່ຊົນຊາດອື່ນອອກໄປດ້ວຍກຳລັງນັ້ນ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປຈົນສຸດ
 ແຜ່ນດິນໂລກ.”

¹⁸ເວົ້າເຖິງຕະກູນ ເຊບູລູນ ແລະ ອິດຊາຄາວ່າ,
 “ຂໍໃຫ້ການຄ້າຂາຍທາງທະເລຂອງ ເຊບູລູນ ຈະເລີນກ້າວໜ້າ ແລະຂໍໃຫ້ລາຍໄດ້
 ໃນຄອບຄົວອິດຊາຄາເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນ. ¹⁹ພວກເຂົາເຊີນຊາດທັງຫລາຍມາ
 ທີ່ພູເຂົາແລ້ວຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຢ່າງຖືກຕ້ອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັ່ງມີ
 ຍ້ອນທະເລ ແລະດິນຊາຍຕາມຝັ່ງ.”

²⁰ເວົ້າເຖິງຕະກູນຄາດວ່າ,
 “ສິ້ນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງຊາວຄາດ ພວກເຂົາໝູ່ບູຢູ່
 ເໝືອນສິງເພື່ອຄອຍຖ້າຫັກແຂນ ແລະລອກທັງຫົວ. ²¹ພວກເຂົາເລືອກເອົາ
 ແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະຮັ່ງມີເປັນຂອງຕົນເອງ ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ນຳກໍເປັນ
 ຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອພວກຜູ້ນຳ ອິສຣາເອນ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມກັນ ພວກເຂົາກໍເຮັດ
 ຕາມພຣະທຳ ແລະຂໍຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

²²ເວົ້າເຖິງຕະກູນດານວ່າ,
 “ດານ ເປັນລູກສິງທີ່ແລ່ນເຕັ້ນມາຈາກບາຊານ.”

²³ເວົ້າເຖິງຕະກູນນັບທາລີວ່າ,
 “ນັບທາລີ ອີ່ມບໍລິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນໃຫ້ ແຜ່ນດິນ
 ຂອງພວກເຂົາຍາວຢຽດໄປເຖິງທະເລສາບຄາລີເລທາງໃຕ້.”

²⁴ເວົ້າເຖິງຕະກູນອາເຊວ່າ,
 “ອາເຊ ໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍກວ່າຕະກູນອື່ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມເມດ
 ຕາປານີຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງຕີນ ຂໍໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາອຸດົມສົມບູນໄປ
 ດ້ວຍຕົ້ນໝາກກອກເທດ. ²⁵ຂໍໃຫ້ເມືອງຂອງພວກເຂົາມີປະຕູເຫລັກເປັນທີ່ປ້ອງ
 ກັນແລະໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມປອດໄພຕະຫລອດໄປ.”

²⁶ອິສຣາເອນ ເອີຍ ບໍ່ມີພະໃດ ເໝືອນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານພຣະອົງສະເດັດມາທາງທ້ອງຟ້າ
 ດ້ວຍສະຫງ່າລາສີສະເດັດຜ່ານເມກມາຊ່ອຍເຫລືອທ່ານ.

²⁷ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນອົງຄຸ້ມຄອງທ່ານຕະຫລອດໄປ ແຂນອັນຊົງລິດຂອງພຣະອົງຈະອູ້ມຊູທ່ານໄວ້ ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ສັດຕູໃຫ້ໜີໄປຈາກທ່ານ ແລະຊົງບອກໃຫ້ທ່ານທຳລາຍພວກເຂົາຖີ່ມ.

²⁸ດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈຶ່ງມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກມີຄວາມປອດໄພຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍເຂົ້າ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນ ມີນ້ຳໝອກຈາກພຳຕົກລົງມາຍັງດິນ.

²⁹ອິສຣາເອນເອີຍ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນສຸກແທ້ ບໍ່ມີໃຜຄືທ່ານເລີຍ ທ່ານເປັນຊົນຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍ ພຣະອົງຊົງເປັນແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານ ແລະດາບຂອງທ່ານ ຊົງປ້ອງກັນ ແລະໃຫ້ທ່ານມີໄຊຊະນະ ພວກສັດຕູຈະມາຂໍຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານ ແລ້ວທ່ານຈະຢຽບພວກເຂົາລົງ.

ບົດທີ 34

ໂມເຊອວຍພອນໃຫ້ເຕົ້າຊົນອິສຣາເອນ

¹ໂມເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປທີ່ທົ່ງພຽງ ໂມອາບໄປຍັງພູເນໂບ ຂຶ້ນໄປເຖິງຈອມພູປີຊະກາ ຊຶ່ງຢູ່ກົງຂ້າມກັບເມືອງ ເຢຣີໂກ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຄືຕັ້ງແຕ່ເຂດແດນກິເລອາດໄປຮອດທິດເໜືອເມືອງດານ. ²ເຖິງເຂດແດນນັບທາລີທັງໝົດ ຕະຫລອດທັງເຂດແດນເອຟຣາຍິມ ມານາເຊແລະຢູດາ ໄປເຖິງທະເລເມດີແຕຣາເນ. ³ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ທາງພາກໃຕ້ຢູດາ ແລະຈາກທົ່ງພຽງເມືອງ ໂຊອາ ຮອດເມືອງ ເຢຣີໂກ ຄືເມືອງຕີນຕານນັ້ນ. ⁴ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, “ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາຕໍ່ອັບຣາຮາມ ອີຊາກແລະຢາໂຄບ ວ່າຈະຍົກໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງລາວ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນກັບຕາ ແຕ່ຈະບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.”

⁵ດັ່ງນັ້ນ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ສືບຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນປະເທດ ໂມອາບຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກແລ້ວ. ⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຝັງສົບເພິ່ນໄວ້ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ປະເທດ ໂມອາບ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງ ເບັດ-ເປໂອ ແຕ່ຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້ກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າສົບໂມເຊໄດ້ຝັງໄວ້ຢູ່ໃສ? ⁷ໂມເຊຕາຍເມື່ອອາຍຸໄດ້ຮ້ອຍຊາວປີ ເພິ່ນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແລະຕາກໍຍັງເຫັນຮຸ່ງຢູ່ຄືເກົ່າ. ⁸ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ໂມເຊເປັນເວລາສາມສິບມື້ ທີ່ທົ່ງພຽງ ໂມອາບ.

⁹ໂຢຊວຍ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ແທ່ນ ໂມເຊ ຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ມີສະຕິປັນຍາດີໂດຍເພິ່ນໄດ້ຮັບພິທີວາງມືໃສ່ຫົວຈາກໂມເຊ ຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ເຊື່ອຟັງ ໂຢຊວຍ ແລະເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂມເຊນັ້ນ. ¹⁰ໃນອິສຣາເອນບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົນໃດຄືໂມເຊ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບເພິ່ນໜ້າຕໍ່ໜ້າ. ¹¹ຊົງໃຫ້ເພິ່ນເຮັດການອັດສະຈັນ ແລະໝາຍສຳຄັນຕໍ່ສັກສິດເອຢິບ ກັບຂ້າລາຊະການ ແລະໝົດປະເທດຊຶ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳອື່ນໆ ເຮັດບໍ່ໄດ້ເພິ່ນ. ¹²ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄົນໃດ ທີ່ສາມາດເຮັດສິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງອັນໜ້າຍ້ານກົວນີ້ໄດ້ ຄືກັບ ໂມເຊ ໄດ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າອິສຣາເອນທັງໝົດ

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.